

Euroopan unionin virallinen lehti

C 52

48. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

2. maaliskuuta 2005

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
2005/C 52/01	Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korko: 2,05 % 1. maaliskuuta 2005 — Euron kurssi	1
2005/C 52/02	Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja tiettyjen tasoitustoimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisistä	2
2005/C 52/03	Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä	4
2005/C 52/04	Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus asiassa COMP/M.3333 — SONY/BMG (laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevilla menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/462/EY, EHTY 15 artiklan mukaisesti — EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21) (!)	5
2005/C 52/05	Keskittymiä käsittelevän neuvonantajan komitean 127. kokouksessaan 9. heinäkuuta 2004 antama lausunto asiaan COMP/M.3333 — SONY/BMG liittyvästä alustavasta päätösluonnoksesta (!)	7
2005/C 52/06	Muut KOM-asiakirjat kuin komission antamat lakiehdotukset	8
2005/C 52/07	Valtiontuki — Kreikka — Valtiontuki N:o C 23/2004 (ex NN 153/2003) — Kastorian ja Evvoian hallintoalueiden yrityksille myönnettävät tuet (ministeriön päätös nro 69836/B1461, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksillä nro 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 ja 72742/B1723) — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti	9
2005/C 52/08	Ilmoitusmenettely — Tekniset määräykset (!)	18
2005/C 52/09	Valtiontuki — Italia — Valtiontuki N:o C 21/2004 (ex N 590/B/2001) — alueellisen lain nro 32/2000 99 §:n 2 momentin a almomentti (maatalousalan osalta) sekä 124 §:n 1 ja 2 momentti: Monivuotisen ohjausohjelman (MOO) 2000—2006 täytäntöönpanoa koskevat säännökset ja yrityksille suunnattujen tukijärjestelmien muuttaminen (Sisilia) — Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti	23

FI

Euroopan keskuspankki

2005/C 52/10

Euroopan keskuspankin lausunto, annettu 17 päivänä helmikuuta 2005, Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, koskien komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveiksi luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETA uudelleen laatimisesta (CON/2005/4) 37

II *Valmistavat säädökset***Komissio**

2005/C 52/11

Komission antamat lakiehdotukset 47

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korko ⁽¹⁾:**2,05 % 1. maaliskuuta 2005****Euron kurssi ⁽²⁾****1. maaliskuuta 2005**

(2005/C 52/01)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi
USD Yhdysvaltain dollaria	1,3216	LVL Latvian latia	0,6961
JPY Japanin jeniä	137,90	MTL Maltaan liiraa	0,4311
DKK Tanskan kruunua	7,4420	PLN Puolan zlotya	3,8763
GBP Englannin punttaa	0,68790	ROL Romanian leuta	36 281
SEK Ruotsin kruunua	9,0517	SIT Slovenian tolarina	239,71
CHF Sveitsin frangia	1,5357	SKK Slovakian korunaa	37,838
ISK Islannin kruunua	80,25	TRY Turkin liiraa	1,6941
NOK Norjan kruunua	8,2120	AUD Australian dollaria	1,6771
BGN Bulgarian leviä	1,9559	CAD Kanadan dollaria	1,6306
CYP Kyproksen punttaa	0,5834	HKD Hongkongin dollaria	10,3082
CZK Tšekin korunaa	29,630	NZD Uuden-Seelannin dollaria	1,8201
EEK Viron kruunua	15,6466	SGD Singaporin dollaria	2,1448
HUF Unkarin forinttia	241,78	KRW Etelä-Korean wonia	1 327,55
LTL Liettuan litiä	3,4528	ZAR Etelä-Afrikan randia	7,7193

⁽¹⁾ Korko, jota sovellettiin viimeiseen ennen ilmoitettua päivää suoritettuun rahoitusoperaatioon. Jos sovellettu korko on vaihtuva huutokauppakorko, korko on marginaalinen korko.

⁽²⁾ *Lähde:*Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja tiettyjen tasoitustoimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisistä

(2005/C 52/02)

1. Muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97⁽²⁾ 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti, komissio ilmoittaa, että ellei uudelleentarkastelua aloiteta seuraavan menettelyn mukaisesti, jäljempänä mainitut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ja tasoitustoimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa jäljempänä olevassa taulukossa mainittuna päivänä.

2. Menettely

Yhteisön tuottajat voivat jättää kirjallisesti uudelleentarkastelua koskevan pyynnön. Tämän pyynnön on sisällettävä riittävät todisteet siitä, että toimenpiteiden poistaminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin/tuen ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

Jos komissio päättää tarkastella mainittuja toimenpiteitä uudelleen, tuojille, viejille, viejämään edustajille ja yhteisön tuottajille annetaan mahdollisuus täsmentää uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esitetyjä asioita, kiistää ne tai esittää kantansa niistä.

3. Määräaika

Yhteisön tuottajat voivat jättää kirjallisesti uudelleentarkastelua koskevan pyynnön Euroopan komissiolle, kauppapolitiikan pääosasto (yksikkö B-1), J-79 5/16, B-1049 Bryssel⁽³⁾ milloin tahansa tämän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen mutta kuitenkin viimeistään kolme kuukautta ennen jäljempänä olevassa taulukossa mainittua päivämäärää.

4. Tämä ilmoitus julkaistaan 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan ja 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun asetuksen (EY) N:o 2026/97 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tuote	Alkuperä- tai viejämää(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
PET (Polyeteeni-tereftalaatti)	Intia Indonesia Korean tasavalta Malesia Taiwan Thaimaa	Polkumyynnitulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 2604/2000 (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 21) muutettu viimeksi asetuksella (EY) N:o 83/2005 (EYVL L 19, 21.1.2005, s. 1)	1.12.2005
	Intia Indonesia	Sitoumukset	Komission päätös N:o 2000/745/EY (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 88) sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 2002/232/EY (EYVL L 78, 21.3.2002, s. 12)	1.12.2005

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EYVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EYVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽³⁾ Teleksi COMEU B 21877; faksi (32-2) 295 65 05.

Tuote	Alkuperä- tai viejäämaa(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
PET (Polyeteeni- tereftalaatti)	Intia Malesia Thaimaa	Tasoitustulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 2603/2000 (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 1) muutettu viimeksi asetuksella (EY) N:o 822/2004 (EYVL L 127, 29.4.2004, s. 3)	1.12.2005
	Intia	Sitoumus	Komission päätös N:o 2000/745/EY (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 88)	1.12.2005
Elektroniset vaa'at	Kiinan kansantasavalta Korean tasavalta Taiwan	Polkumyyntitulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 2605/2000 (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 42)	1.12.2005

Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä

(2005/C 52/03)

Koska polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä on julkaistu ⁽¹⁾ ilmoitus, jonka johdosta ei ole vastaanotettu uudelleentarkastelua koskevaa pyyntöä, komissio ilmoittaa, että jäljempänä mainitut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet päättyvät lähiaikoina.

Tämä tiedoksianto julkaistaan muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽²⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tuote	Alkuperä- tai viejämaa(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
Elektroniset vaa'at	Japani	Polkumyyntitulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 468/2001 (EYVL L 67, 9.3.2001, s. 24)	10.3.2005
Elektroniset vaa'at	Singapore	Polkumyyntitulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 469/2001 (EYVL L 67, 9.3.2001, s. 37)	10.3.2005

⁽¹⁾ EYVL C 214, 26.8.2004, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EYVL L 77, 13.3.2004, s. 12)

KUULEMISMENETTELYSTÄ VASTAAVAN NEUVONANTAJAN LOPPUKERTOMUS**ASIASSA COMP/M.3333 — SONY/BMG**

(laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 2001/462/EY, EHTY 15 artiklan mukaisesti — EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21)

(2005/C 52/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Päätösluonnoksen perusteella voidaan todeta seuraavaa:

Kirjallinen menettely

Bertelsmann AG ('Bertelsmann') ja japanilaisen Sony-yhtymään kuuluva Sony Corporation of America ('Sony')⁽¹⁾ ilmoittivat 9. tammikuuta 2004 komissiolle maailmanlaajuisten musiikkitalennetoimintojensa yhdistämisestä yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89⁽²⁾ ('sulautuma-asetus') 4 artiklan mukaisesti.

Komissio aloitti sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen menettelyn 12. helmikuuta 2004 tekemällään päätöksellä.

Menettely keskeytettiin huhtikuun 7. päivän ja toukokuun 5. päivän 2004 väliseksi ajaksi sulautuma-asetuksen 11 artiklan 5 kohdan nojalla, sillä osapuolet eivät olleet antaneet täydellistä vastausta tietopyyntöön.

Ilmoituksen tekijöille lähetettiin väitetiedoksianto 24. toukokuuta 2004.

Ilmoituksen tekijöitä pyydettiin vastaamaan 9. kesäkuuta 2004 mennessä. Tätä määräaikaa noudatettiin.

Asiakirjojen saatavuus

Ilmoituksen tekijöille myönnettiin 19. toukokuuta 2004 oikeus tutustua asiakirjoihin.

Allekirjoittaneen, ilmoituksen tekijöiden edustajien ja asian käsittelystä vastanneiden virkamiesten 1. kesäkuuta 2004 pitämän kokouksen jälkeen allekirjoittanut myönsi luvan tutustua komission hallussa oleviin lisätietoihin.

Jotta ilmoituksen tekijöiden talousasiantuntijat olisivat voineet tutustua kolmansien toimittamiin luottamuksellisiin tietoihin komission tätä tarkoitusta varten varaamissa erillisissä tiloissa, talousasiantuntijat allekirjoittivat luottamuksellisuutta koskevan julistuksen, jonka sisällön olivat hyväksyneet Universal Music International, Warner Music Group ja EMI Group. Ilmoituksen tekijöiden ja kolmansien suostumuksella allekirjoittanut valvoi tämän lausekkeen noudattamista.

Ilmoituksen tekijöille myönnettiin uudestaan oikeus tutustua asiakirjoihin 10. kesäkuuta 2004, jolloin niille toimitettiin ei-luottamuksellinen toisinto European Broadcasting Associationin ja Apple Computer Inc:n toimittamista asiakirjoista.

Kolmansien osallistuminen menettelyyn

Seuraavat yritykset katsottiin komission asetuksen (EY) N:o 447/98 11 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdan mukaisiksi kolmansiksi osapuoliksi: Apple Computer Inc., Universal Music International, Syndicat des Détaillants Spécialisés du Disque, Union des Producteurs Phonographiques Français Indépendants, European Consumers' Organisation, Euroopan yleisradioliitto (EBU), Playlouder, IMPALA, International Music Managers Forum, Swedish Society of Popular Music Composers, EMI Group, Warner Music Group ja Time Warner Inc. Tiedottaakseen niille menettelyn luonteesta ja aiheesta kilpailun pääosasto lähetti niille ei-luottamuksellisen toisinnon väitetiedoksiannosta komission asetuksen (EY) N:o 447/98 16 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ Molempia kutsutaan jäljempänä "ilmoituksen tekijöiksi".

⁽²⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1319/97 (EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17).

Suullinen kuuleminen

Kuulemistilaisuus järjestettiin 14.—15. kesäkuuta 2004.

Useimmat menettelyyn osallistuneet kolmannet osallistuivat myös suulliseen kuulemiseen.

EMI Group ja Warner Music Group pyysivät lupaa osallistua suulliseen kuulemiseen tarkkailijoina. Kuten olin jo aikaisemmin ilmoittanut molemmille yrityksille kirjallisesti, katson, että kolmannet osapuolet eivät voi osallistua kuulemistilaisuuteen osallistumatta siihen aktiivisesti. Näin ollen niiden osallistumisoikeus riippui niiden halukkuudesta esittää näkemyksensä kuulemisessa. Koska kyseiset yritykset eivät halunneet tehdä niin, niille ei voitu myöntää osallistumisoikeutta.

Huolimatta siitä, että kyseiset yritykset eivät saaneet osallistua suulliseen kuulemiseen, katson, että niillä samoin kuin muilla kolmansilla on ollut riittävät mahdollisuudet osallistua menettelyyn ja varmistaa, että komissio on tietoinen niiden näkemyksistä. Kaikilla kolmansilla on ollut menettelyn aikana mahdollisuus hankkia kattavasti tietoja asiaan liittyvistä kysymyksistä. Eräät kolmannet ovat osallistuneet laajasti komission suorittamaan analyysiin sekä ennen väitetiedoksiannon esittämistä että sen jälkeen, kun ne ovat saaneet väitetiedoksiannon ei-luottamuksellisen toisinnon.

Ottaen huomioon osapuolten vastaukset väitetiedoksiantoon ja niiden suullisessa kuulemisessa antamat selitykset kilpailun pääosasto on tullut siihen tulokseen, että sen väitetiedoksiannossa esittämät väitteet eivät olleet perusteltuja.

Edellä olevan perusteella katson, että kaikkien menettelyyn osallistuneiden oikeutta tulla kuulluksi on noudatettu.

Bryssel 13. heinäkuuta 2004

(allekirjoitettu)

Serge DURANDE

Keskittymiä käsittelevän neuvoa-antavan komitean 127. kokouksessaan 9. heinäkuuta 2004 antama lausunto asiaan COMP/M.3333 — SONY/BMG liittyvästä alustavasta päätösluonnoksesta

(2005/C 52/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ilmoitettu toimenpide muodostaa sulautuma-asetuksessa (ETY) N:o 4064/89 tarkoitetun keskittymän ja että sillä on kyseisessä asetuksessa määritelty yhteisönlaajuinen ulottuvuus.
 2. Neuvoa-antava komitea yhtyy komission määrittelyyn, jonka mukaan merkitykselliset tuotemarkkinat muodostuvat seuraavasti:
 - a) musiikkiäänitteet, joille voitaisiin määrittellä erikseen markkinat eri musiikkilajeille samoin kuin kokoomateoksille,
 - b) Internetissä levitettävä musiikki, jonka markkinat voidaan jakaa käyttöluopien tukkumarkkinoihin ja musiikinlevityksen vähittäismarkkinoihin,
 - c) musiikin kustantaminen, jonka markkinat voitaisiin jakaa mekanisointi-, esitys-, synkronointi- ja painatusoikeuksien sekä muiden oikeuksien markkinoihin.
 3. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että edellä mainitut tuotemarkkinat ovat laajuudeltaan kansalliset lukuun ottamatta musiikin kustantamista, jonka maantieteelliset markkinat voidaan jättää avoimiksi.
 4. Neuvoa-antavan komitean enemmistö on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä ei johda yhteisen määräävän markkina-aseman syntymiseen tai vahvistumiseen seuraavien tuotteiden markkinoilla:
 - a) musiikkiäänitteet, tai
 - b) Internetissä levitettävälle musiikille myönnettävien käyttöluopien tukkumarkkinat.Vähemmistö on eri mieltä.
 5. Neuvoa-antava komitea on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä ei johda yhden yrityksen määräävän markkina-aseman syntymiseen seuraavilla markkinoilla:
 - a) musiikkiäänitteiden markkinat Saksassa, Alankomaissa, Belgiassa, Luxemburgissa ja Ranskassa, ja
 - b) Internetissä levitettävän musiikin kansalliset jakelumarkkinat.
 6. Neuvoa-antavan komitean enemmistö on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä ei johda Sonyn ja Bertelsmannin kilpailukäyttäytymisen yhteensovittamiseen musiikkikustannuksen markkinoilla. Vähemmistö on eri mieltä.
 7. Neuvoa-antavan komitean enemmistö on komission kanssa samaa mieltä siitä, että ehdotettu keskittymä ei johda sellaisen määräävän markkina-aseman syntymiseen tai vahvistumiseen, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyisi, joten keskittymä voidaan julistaa yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi. Vähemmistö on eri mieltä.
 8. Neuvoa-antava komitea suosittelee tämän lausunnon julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
 9. Neuvoa-antava komitea pyytää komissiota ottamaan huomioon kaikki muut keskustelussa esiin tuodut seikat.
-

Muut KOM-asiakirjat kuin komission antamat lakiehdotukset

(2005/C 52/06)

Asiakirja	Osa	Päivämäärä	Otsikko
KOM(2004) 447		30.6.2004	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE: Laajakaistaiset matkaviestintäpalvelut
KOM(2004) 480		13.7.2004	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE Kohti maailmanlaajuisia kumppanuutta tietoyhteiskunnan alalla: Geneven periaatteiden muuntaminen käytäntöön — Komission ehdotukset tietoyhteiskuntahuippukouksen (WSIS) toista vaihetta varten
KOM(2004) 642		12.10.2004	Ehdotus: NEUVOSTON JA EUROOPAN PARLAMENTIN SUOSITUS eurooppalaisen yhteistyön jatkamisesta korkea-asteen koulutuksen laadun varmistamisessa
KOM(2004) 694		22.10.2004	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE: Valkoisen kirjan "EU:n nuorisopolitiikan uudet tuulet" seuranta: yhteenveto nuorisoalan eurooppalaisissa yhteistyöpuiteissa toteutetuista toimista
KOM(2004) 701		20.10.2004	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE: Terrorismin torjuntavalmius ja seurausten hallinta
KOM(2004) 702		20.10.2004	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE: Kriittisen infrastruktuurin suojele terrorismin torjunnassa
KOM(2004) 757		19.11.2004	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE: Eurooppalaisen tietoyhteiskunnan haasteet vuoden 2005 jälkeen
KOM(2004) 818		20.12.2004	KOMISSION KERTOMUS: "MITEN YHTEISÖN KIOTO-TAVOITTEISIIN PÄÄSTÄÄN"
KOM(2004) 833		27.12.2004	KOMISSION KERTOMUS EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 450/2003 täytäntöönpanosta
KOM(2005) 9		25.1.2005	KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE mahdollisuuksista ottaa käyttöön nautaeläinten elektroninen tunnistusjärjestelmä
KOM(2005) 20		28.1.2005	KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE: Elohopeaa koskeva yhteisön strategia
KOM(2005) 25		28.1.2005	ALUSTAVA LISÄTALOUSARVIOESITYS NRO 1 VUODEN 2005 TALOUSARVIOON — YLEINEN TULOTAULUKKO — TULO- JA MENOTAULUKOT PÄÄLUOKITTAIN — Pääluokka III: Komissio

Nämä tekstit ovat saatavissa EUR-Lexistä: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/>

VALTIONTUKI — KREIKKA

Valtiontuki N:o C 23/2004 (ex NN 153/2003) — Kastorian ja Evvoian hallintoalueiden yrityksille myönnettävät tuet (ministeriön päätös nro 69836/B1461, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksillä nro 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 ja 72742/B1723)

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2005/C 52/07)

Komissio on ilmoittanut Kreikan tasavallalle 16.6.2004 päivätyllä ja tämän tiivistelmän lopussa todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä päätöksestään aloittaa edellä mainittua tukea koskeva EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Maatalouden pääosasto
Linja H2
Toimiston osoite: Loi 130 5/120
B-1049 Bryssel
Faksi: (32-2) 296 76 72

Huomautukset toimitetaan Kreikalle. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Edellä mainituissa päätöksissä säädetään käsiteollisuus- ja teollisuusyritysten eri tukitoimenpiteistä. Näyttää siltä, että kyseisistä toimenpiteistä ovat hyötäneet myös maatalousalan yritykset. Kyseessä olevat toimenpiteet ovat seuraavia:

- investointeihin ja/tai käyttöpääoman luomiseen/rahoittamiseen myönnettyjen kalliiden lainojen yhdistäminen uudeksi korkotuetuksi lainaksi, jolle on mahdollista myöntää lyhennysvapaa aika;
- valtiontakauksen myöntäminen velkajärjestelyyn;
- alhaisemman koron soveltaminen jo ennen korkotuen myöntämistä.

Nämä toimenpiteet koskevat yrityksiä, joilla on maksuvalmiusongelmia.

Arviointi

Myönnettyjen tukien soveltuvuus yhteismarkkinoille on tässä vaiheessa kyseenalaista seuraavista syistä:

- kun Kreikan viranomaisilta pyydettiin selitystä kyseisistä tuista, ne totesivat, että edellä mainittuja päätöksiä ei ollut ilmoitettu, koska niillä käyttöön otettavat tuet eivät olleet viranomaisten arvion mukaan perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea; Kreikan viranomaiset lisäsivät, että vaikka tuensaajien tarkkaa määrää ei tiedetty, vähämerkityksistä tukea koskeva sääntö todennäköisesti kattoi kyseiset tuet;
- koska vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä ei sovelleta maatalousalalla ja koska kyseiset päätökset koskevat yrityksiä, joilla on maksuvalmiusongelmia, tukia on tarkas-

teltava vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien niiden eri sääntöjen perusteella, joita on sovellettu siitä lähtien, kun ensimmäinen edellä mainituista päätöksistä tuli voimaan; käytettävissä olevien tietojen perusteella ei kuitenkaan voida vahvistaa, onko kyseisiä sääntöjä noudatettu;

- käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida maatalousalan osalta vahvistaa, myönnettiinkö valtiontakaus takauksina myönnettäviä valtiontukia koskevien niiden eri sääntöjen mukaisesti, joita on sovellettu siitä lähtien, kun ensimmäinen edellä mainituista päätöksistä tuli voimaan;

- vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä voidaan kyllä soveltaa teollisuuden ja käsiteollisuuden aloilla, mutta koska Kreikan viranomaisilla ei ole tietoa edellä mainituissa päätöksissä säädettyjen toimenpiteiden tuensaajien määrästä ja koska vähämerkityksisen tuen enimmäismäärät lasketaan kolmen vuoden pituisen ajanjakson eikä yksittäisen toimenpiteen perusteella, ei voida vahvistaa, voivatko kyseisillä päätöksillä säädetty tuet kuulua vähämerkityksistä tukea koskevan säännön soveltamisalaan; sen vuoksi tukia on tarkasteltava vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien niiden eri sääntöjen perusteella, joita on sovellettu siitä lähtien, kun ensimmäinen edellä mainituista päätöksistä tuli voimaan; käytettävissä olevien tietojen perusteella ei kuitenkaan voida vahvistaa, onko kyseisiä sääntöjä noudatettu;

- käytettävissä olevien tietojen perusteella ei kyseisten alojen osalta voida vahvistaa, myönnettiinkö valtiontakaus takauksina myönnettäviä valtiontukia koskevien niiden eri sääntöjen mukaisesti, joita on sovellettu siitä lähtien, kun ensimmäinen edellä mainituista päätöksistä tuli voimaan.

KIRJE

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

*1. Με την παρούσα, η Επιτροπή έχει την τιμή να πληροφορήσει την Ελλάδα ότι αφού εξέτασε τις υποβληθείσες από τις αρχές της χώρας σας πληροφορίες, αποφάσισε να κινήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 88, παράγραφος 2, της συνθήκης ΕΚ διαδικασία έναντι των ενισχύσεων που προβλέπονται στις ανωτέρω υπουργικές αποφάσεις.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

2. Περιήλθαν στην Επιτροπή πληροφορίες σύμφωνα με τις οποίες χορηγήθηκαν το 1993 όπως και στη διάρκεια των επομένων ετών, ορισμένες ενισχύσεις σε επιχειρήσεις των νομών Καστοριάς και Εύβοιας, στο πλαίσιο ενός σχεδίου ρύθμισης (αναδιαπραγμάτευσης) οφειλών, που διέπεται από τις ανωτέρω αποφάσεις. Οι ενισχύσεις αυτές, οι οποίες σύμφωνα με τον τίτλο των προαναφερομένων αποφάσεων θα περιορίζονταν στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις, φέρονται να έχουν επίσης χορηγηθεί στον γεωργικό τομέα, και ιδιαίτερα στις επιχειρήσεις μεταποίησης/εμπορίας γεωργικών προϊόντων.
3. Με επιστολή της 27ης Μαΐου 2003, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ζήτησαν από τις ελληνικές αρχές να τους κοινοποιήσουν, εντός προθεσμίας τεσσάρων εβδομάδων, το κείμενο των εν λόγω αποφάσεων όπως και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία ενόψει εξέτασης των διατάξεών τους βάσει των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.
4. Με επιστολή της 10ης Ιουλίου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 17 Ιουλίου 2003, η Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής σημείωμα των ελληνικών αρχών με το οποίο οι τελευταίες ζητούσαν παράταση ενός μηνός της ανωτέρω στο σημείο 3 προθεσμίας.
5. Με επιστολή της 4ης Αυγούστου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 6 Αυγούστου 2003, η Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στις υπηρεσίες της Επιτροπής τις πληροφορίες που ζητήθηκαν με την επιστολή της 27ης Μαΐου 2003.
6. Από την εξέταση των πληροφοριών αυτών προέκυψε ότι οι ενισχύσεις είχαν πράγματι καταβληθεί χωρίς την έγκριση της Επιτροπής. Συνεπώς, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αποφάσισαν να ανοίξουν φάκελο μη κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, υπ' αριθ. NN 153/03.
7. Η παρούσα απόφαση αναφέρεται στις διατάξεις της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461, και μόνον, όπως αυτή τροποποιήθηκε από τις αποφάσεις αριθ. 2035824/5887, 2045909/7431/0025, 2071670/11297 και 72742/B1723. Οι διατάξεις των αποφάσεων αριθ. 66336/B.1398 της 14.9.93 και 30755/B1199 θα εξεταστούν στο πλαίσιο άλλου φακέλου, δεδομένου ότι, βάσει των σήμερα διαθέσιμων πληροφοριών, φαίνεται να αφορούν άλλους από τους αναφερόμενους στο θέμα νομούς.

8. Η υπουργική απόφαση αριθ. 69836/B.1461 της 30 Σεπτεμβρίου 1993, με την οποία εγκρίνεται η χορήγηση επιδότησης επιτοκίου επί των οφειλομένων υπολοίπων χορηγήσεων από δάνεια για κεφάλαια κίνησης και πάγιες επενδύσεις των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων των νομών Καστοριάς και Εύβοιας, προβλέπει τα ακόλουθα:

- το σύνολο των υφιστάμενων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών από πάσης φύσεως δάνεια (κεφάλαια κίνησης και πάγιες εγκαταστάσεις) σε δραχμές ή συνάλλαγμα και από καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών σε δραχμές ή συνάλλαγμα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν, ανεξάρτητα από την έδρα της επιχείρησης, στους νομούς Καστοριάς και Εύβοιας, θα αποτελέσει ένα νέο δάνειο που θα εξοφληθεί σε δέκα έτη με ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις ή με ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο με το εκάστοτε εφαρμοζόμενο για τη ρύθμιση επιτόκιο,
- το επιτόκιο των ανωτέρω δανείων επιδοτείται με 10 εκατοστιαίες μονάδες από το λογαριασμό του Νόμου 128/75 ⁽¹⁾, κατά τα πέντε πρώτα έτη, με την προϋπόθεση ότι ο δανειολήπτης θα έχει καταβάλει προηγουμένως τη δική του συμμετοχή,
- το επιτόκιο του νέου δανείου (κεφάλαια κίνησης και πάγιες εγκαταστάσεις) θα είναι το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας έκδοσης που χρονικά προηγείται της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού των δανείων, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες,
- οι υπαγόμενες στην απόφαση αυτή οφειλές από δάνεια σε συνάλλαγμα θα ρυθμίζονται αφού δραχμοποιηθούν οι σχετικές οφειλές με τη μέση τιμή fixing της προηγούμενης της ρυθμίσεως ημέρας,
- ως αφετηρία της ρύθμισης για την εφαρμογή των όσων καθορίζει η παρούσα θα λαμβάνεται η ημερομηνία δραχμοποίησης, με την προϋπόθεση ότι η δραχμοποίηση θα έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και 30 Ιουνίου 1994,
- οι εγγυητικές επιστολές προκειμένου να υπαχθούν στη νέα ρύθμιση θα πρέπει να έχουν κατατεθεί μέχρι 30 Ιουνίου 1993,
- σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρωθούν δύο συνεχόμενες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, το δάνειο θα καθιστάται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα παύει η ισχύουσα ρύθμιση,
- εναλλακτικώς, οι ανωτέρω επιχειρήσεις δύνανται να τύχουν της επιδοτήσεως του επιτοκίου των 10 εκατοστιαίων μονάδων επί πέντε έτη για τις υφιστάμενες οφειλές την 30 Ιουνίου 1993 για πάγιες εγκαταστάσεις και κεφάλαια κίνησης σε δραχμές και σε συνάλλαγμα.

⁽¹⁾ Ο λογαριασμός αυτός, που ανοίχθηκε στην Τράπεζα της Ελλάδας, τροφοδοτείται από την παρακράτηση επί των χορηγήσεων των εμπορικών τραπεζών. Κάθε ακόλυπτο ποσό του λογαριασμού αυτού βαρύνει το κράτος (σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαδίδει η Επιτροπή, ο λογαριασμός παρέμεινε επί μακρόν ελλειμματικός και, κατά συνέπεια, τροφοδοτείτο από το κράτος). Στην απόφασή του της 7ης Ιουνίου 1978, στην υπόθεση C 57/86 (Συλλογή 1988, σ. 439), το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η δραστηριότητα της Τράπεζας της Ελλάδας σε θέματα διαχείρισης και πληρωμών υπόκειτο σε άμεσο κρατικό έλεγχο.

9. Η υπαγωγή στις προβλεπόμενες από την απόφαση αυτή ρυθμίσεις υπόκειται στην τήρηση των ακόλουθων προϋποθέσεων:

- οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι βιώσιμες μετά τη ρύθμιση· κρίνεται από τις τράπεζες, οι οποίες διαθέτουν τρίμηνη προθεσμία για να αποφανθούν επί της βιωσιμότητας των επιχειρήσεων,
- οι επιχειρήσεις οφείλουν να έχουν καταβάλει τουλάχιστον το 5 % των τόκων που τους αναλογεί για τα έτη 1991-1992, και να έχουν ανταποκριθεί σε αυτή την υποχρέωση μέχρι την ημέρα της ρύθμισης των δανείων (ημερομηνία υπογραφής του νέου δανειακού συμφώνου),
- οι οφειλές πρέπει να προέρχονται από δάνεια που αποδεδειγμένα χρησιμοποιήθηκαν είτε για αγορά παγίων εγκαταστάσεων είτε για κεφάλαιο κινήσεως των επιχειρήσεων,
- ο έλεγχος της εφαρμογής των ανωτέρω ανατίθεται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργείου Οικονομικών,
- στις περιπτώσεις επιχειρήσεων, επενδύσεις των οποίων έχουν υπαχθεί στους Αναπτυξιακούς Νόμους και έχουν κάνει χρήση τραπεζικών δανείων για την υλοποίησή τους, η εφαρμογή των μέτρων του ανωτέρω σημείου 7 αποκλείει την περαιτέρω επιδότηση του νέου αυτού δανείου των Αναπτυξιακών Νόμων, διότι το νέο αυτό δάνειο δεν αποτελεί ουσιαστικά δάνειο που έχει ληφθεί για την πραγματοποίηση των επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 11 των Αναπτυξιακών Νόμων,
- στην περίπτωση των βιοτεχνικών δανείων παγίων που επιδοτούνται ήδη βάσει της υπ' αριθ. 2067234 της 31ης Οκτωβρίου 1991 με επιδότηση 4 %, η επιδότηση της παρούσας απόφασης (νομών Καστοριάς και Εύβοιας) παρέχεται κατά τη διαφορά για όσο χρόνο διαρκεί η επιδότηση επιτοκίου της προαναφερόμενης απόφασης.

10. Η απόφαση αριθ. 2035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994:

α) αντικαθιστά το κεφάλαιο 1 της απόφασης 69836/B1461 (βλ. σημείο 7) με το ακόλουθο κείμενο:

1. ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΓΙΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ

Το σύνολο των υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών από πάσης φύσεως δάνεια τραπεζών (κεφάλαια κινήσεως και πάγιες εγκαταστάσεις) σε δραχμές ή συνάλλαγμα και από καταπτώσεις εγγυητικών επιστολών σε δραχμές ή συνάλλαγμα των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες και λειτουργούν, ανεξάρτητα από την έδρα της επιχείρησης, στους νομούς Καστοριάς και Εύβοιας, θα αποτελέσει ένα νέο δάνειο που θα εξοφληθεί σε δέκα έτη με ίσες εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, ή με ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεώλυσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο.

Το επιτόκιο των νέων δανείων, για το τμήμα τους που καλύπτεται από την εγγύηση του Δημοσίου κατά τα οριζόμενα στο επόμενο κεφάλαιο της παρούσας, ορίζεται ίσο με αυτό των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας της εκάστοτε τελευταίας έκδοσης που χρονικά προηγείται της έναρξης κάθε περιόδου εκτοκισμού των δανείων, προσαυξημένο

με πέντε εκατοστιαίες μονάδες, ενώ για το τμήμα των νέων δανείων που δεν καλύπτεται με την εγγύηση του Δημοσίου, θα καθορίζεται ύστερα από συμφωνία μεταξύ των τραπεζών και των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

Το επιτόκιο αυτό (και στις δύο περιπτώσεις) επιδοτείται, κατά τα πέντε πρώτα έτη, με δέκα εκατοστιαίες μονάδες από τον λογαριασμό του Ν 128/75, με την προϋπόθεση ότι ο δανειολήπτης θα έχει καταβάλει προηγουμένως και τη δική του συμμετοχή.

Οι υπαγόμενες στην παρούσα απόφαση οφειλές από δάνεια σε συνάλλαγμα θα ρυθμίζονται αφού δραχμοποιηθούν οι σχετικές οφειλές με τη μέση τιμή fixing της προηγούμενης της ρυθμίσεως ημέρας.

Ως αφετηρία της ρύθμισης για την εφαρμογή των όσων καθορίζει η παρούσα θα λαμβάνεται η ημερομηνία δραχμοποίησης, με την προϋπόθεση ότι η δραχμοποίηση θα έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και 30 Σεπτεμβρίου 1994.

Οι εγγυητικές επιστολές προκειμένου να υπαχθούν στη νέα ρύθμιση θα πρέπει να έχουν καταπέσει μέχρι τις 30 Ιουνίου 1993.

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν πληρωθούν δύο συνεχόμενες τοκοχρεωλυτικές δόσεις, το δάνειο θα καθίσταται ληξιπρόθεσμο και απαιτητό και θα παύει η ισχύουσα ρύθμιση.

β) προβλέπει τα εξής:

- το Ελληνικό Δημόσιο παρέχει ανεπιφύλακτα, παραιτούμενο του δικαιώματος της προβολής της ένστασης της δίζησης, την εγγύησή του προς τις τράπεζες για την κάλυψη οφειλών μέχρι ποσού δραχμών 150 εκατομ. (440 205 €), κατά επιχείρηση, που θα ρυθμιστούν σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, όπως θα ισχύει μετά από τα οριζόμενα στο ανωτέρω κεφάλαιο Ι,
- στην περίπτωση που επιχείρηση έχει οφειλές προς ρύθμιση σε περισσότερες της μιας Τράπεζες συνολικού ποσού μεγαλύτερου των δραχμών 150 000 000 εκατομ. (440 205 €), τότε θα έχει την εγγύηση του δημοσίου πρώτα η τράπεζα με το μεγαλύτερο ύψος οφειλών και θα ακολουθούν οι άλλες τράπεζες πάλι με κριτήριο το ύψος των οφειλών (από μεγαλύτερο προς μικρότερο) μέχρι συμπληρώσεως του ως άνω καθοριζόμενου ορίου εγγύησης των δραχμών 150 000 000 (440 205 €),
- οι τράπεζες, σε περίπτωση καθυστέρησης της καταβολής δύο συνεχόμενων ληξιπρόθεσμων δόσεων, πρέπει να κηρύσσουν αμέσως ληξιπρόθεσμο και απαιτητό ολόκληρο το ποσό των ρυθμιζόμενων οφειλών και εφόσον θέλουν να εξοφληθούν από τον εγγυητή Ελλ. Δημόσιο θα πρέπει να απευθύνονται σε αυτό (Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, διεύθυνση 25-Δ) μετά από προηγούμενη βεβαίωση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. σε βάρος της κάθε οφειλέτριας επιχείρησης, του συνολικού ποσού των απαιτήσεών τους, στον ειδικό λογαριασμό 'ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΕΚ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ 'Η ΕΓΓΥΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ (ΚΑΧΚΕΕΔ)',

— το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής αναλαμβάνει την υποχρέωση εξόφλησης των απαιτήσεων των τραπεζών που θα περιλαμβάνουν το ανεξόφλητο εγγυημένο ποσό (από κεφάλαιο και τόκους) των ρυθμιζόμενων οφειλών και όσους από τους νέους τόκους, μέχρι κι'ένα τρίμηνο κατ'ανώτατο όριο μετά την κήρυξη του δανείου ως ληξιπρόθεσμου και απαιτητού, αναλογούν πάνω στο εγγυημένο τμήμα των ρυθμιζόμενων οφειλών και τέλος, όσα από τα αναλογούντα συναφή έξοδα, που αφορούν χρονικό διάστημα για το οποίο καλύπτονται από το Δημόσιο ανεξόφλητοι τόκοι, είναι ανεξόφλητα.

11. Η υπουργική απόφαση αριθ. 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994:

α) μετά το τρίτο εδάφιο του κεφαλαίου I της απόφασης αριθ. 69836/B.1461 όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 2035824/5887 (βλ. σημείο 9) παρεμβάλλει το εξής εδάφιο:

‘Εναλλακτικά, σε όσες επιχειρήσεις επιθυμούν, χορηγείται περίοδος χάριτος για ενάμισο έτος, δηλαδή μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1994, χωρίς επιμήκυνση της συνολικής διάρκειας εξόφλησης των 10 ετών και υπό τον όρο ότι στην περίπτωση αυτή η οριζόμενη πενταετής επιδότηση του επιτοκίου των ρυθμιζόμενων οφειλών θα μειωθεί από 10 εκατοστιαίες μονάδες σε 8,5 εκατοστιαίες μονάδες. Οι τόκοι της περιόδου χάριτος που βαρύνουν τον δανειολήπτη θα κεφαλαιοποιηθούν την 31η Δεκεμβρίου 1994, θα προστεθούν το αρχικό ρυθμιζόμενο κεφάλαιο και θα εξυπηρετηθούν με αυτό ενιαία σε 17 εξαμηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις ή σε 17 ίσες εξαμηνιαίες χρεωλυτικές δόσεις (απλό χρεωλύσιο) και υπολογισμό των τόκων ανά εξάμηνο με το εκάστοτε εφαρμοζόμενο για τη ρύθμιση επιτόκιο. Η πρώτη δόση θα καταβληθεί την 1η Ιουλίου 1995.’

β) διατυπώνει τις εξής διευκρινίσεις:

— η διάταξη της κοινής υπουργικής απόφασης αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, σύμφωνα με την οποία, ‘εναλλακτικώς οι ανωτέρω επιχειρήσεις δύνανται να τύχουν της επιδοτήσεως του επιτοκίου των 10 εκατοστιαίων μονάδων επί πέντε έτη για τις υφιστάμενες οφειλές την 30.6.1993 για πάγιες εγκαταστάσεις και κεφάλαια κίνησης σε δραχμές και σε συνάλλαγμα’ (βλ. τελευταία περίπτωση του σημείου 7), εξακολουθεί να έχει ισχύ μόνο για όσες επιχειρήσεις είχαν αποδεδειγμένα ζητήσει από τις τράπεζες την υπαγωγή τους σ' αυτή και μόνο σ' αυτή, μέχρι την ημέρα έκδοσης της αριθ. 035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994 απόφασής μας με την οποία απαλειφθηκε η διάταξη αυτή,

— στη ρύθμιση της δεκαετούς εξόφλησης υπάγεται το σύνολο των υφισταμένων την 30ή Ιουνίου 1993 οφειλών από δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις και για κεφάλαια κίνησης. Για τα μεσομακροπρόθεσμα δάνεια οι καταβολές που τυχόν έχουν γίνει μετά την ανωτέρω ημερομηνία και μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης, θα άγονται σε εξόφληση των δόσεων και τόκων του νέου δανείου που προκύπτει από τη ρύθμιση. Για τα κεφάλαια κίνησης τα υφιστάμενα την 30ή Ιουνίου 1993 ποσά που εξοφλήθηκαν μερικά ή ολικά μετά την ημερομηνία αυτή και επαναχορηγήθηκαν ή ανακυκλώθηκαν πριν

την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης, μπορούν να ρυθμιστούν υπό την προϋπόθεση ότι το ύψος τους δεν θα υπερβαίνει το ποσό της οφειλής που υφίστατο την 30ή Ιουνίου 1993. Τα ποσά που καταβλήθηκαν από 1η Ιουλίου 1993 μέχρι την ημερομηνία υπογραφής της συμφωνίας ρύθμισης και δεν επαναχορηγήθηκαν θα παραμείνουν σε έντοκο λογαριασμό στην τράπεζα προς εξόφληση δανείων και τόκων του νέου δανείου που προκύπτει από τη ρύθμιση.

12. Η υπουργική απόφαση αριθ. 2071670/11297 της 9ης Νοεμβρίου 1994 προβλέπει την παροχή της εγγυήσεως του Δημοσίου για τη ρύθμιση των προαναφερομένων οφειλών. Η εγγύηση αυτή ισχύει με τον όρο της διατήρησης των ασφαλειών που έχουν συσταθεί στις Τράπεζες.

13. Τέλος, η απόφαση αριθ. 72742/B1723 επιφέρει ορισμένες τελευταίες τροποποιήσεις στην απόφαση αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, όπως επίσης και σε μια άλλη απόφαση υπ' αριθ. 66336/B1398, με ημερομηνία 14 Σεπτεμβρίου 1993, ορίζοντας τα ακόλουθα:

‘Οι επιχειρήσεις που κάνουν χρήση της εναλλακτικής δυνατότητας ρύθμισης οφειλών που προβλέπεται στις κοινές υπουργικές αποφάσεις αριθ. 30755/B1199 της 21.7.94 και 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994, έχουν την ευχέρεια να εξοφλήσουν τους τόκους της περιόδου χάριτος, που τις βαρύνουν αντί να τους κεφαλαιοποιήσουν.

Στην περίπτωση αυτή, η πενταετής επιδότηση του επιτοκίου ορίζεται σε δέκα εκατοστιαίες μονάδες, με την προϋπόθεση ότι η συνολική δαπάνη από την επιδότηση του επιτοκίου, που βαρύνει το λογαριασμό του Ν 128/75, δεν θα είναι μεγαλύτερη της δαπάνης που αναλογεί σε κάθε μία επιχείρηση όταν κάνει χρήση των διατάξεων των κοινών υπουργικών αποφάσεων αριθ. 30755/B1199 της 21ης Ιουλίου 1994 και 2045909/7431/0025 της 26ης Αυγούστου 1994.’

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

14. Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 1 της Συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Στο παρόν στάδιο, το εξεταζόμενο μέτρο φαίνεται να αντιστοιχεί με τον ορισμό αυτό, κατά την έννοια ότι ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις των οποίων ελαφρύνει το βάρος ορισμένων τρεχουσών δαπανών (των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, σύμφωνα με τον τίτλο της απόφασης αριθ. 69836/B1461 της 30ής Σεπτεμβρίου 1993, αλλά επίσης, λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριών που περιήλθαν στην Επιτροπή, των επιχειρήσεων μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων του τομέα των λιπαρών ουσιών), και ότι δύνανται να επηρεάσει τις συναλλαγές λόγω της θέσης που κατέχει η Ελλάδα στις αντίστοιχες παραγωγές (για παράδειγμα, στον γεωργικό τομέα και ειδικότερα στις λιπαρές ουσίες, η Ελλάδα είχε το 2000 ποσοστό 21,6 % της κοινοτικής παραγωγής ελιών, και 17,6 % το 2001).

15. Εντούτοις, στις προβλεπόμενες από το άρθρο 87 παράγραφος 2 και 3 της Συνθήκης περιπτώσεις, ορισμένα μέτρα δύνανται, κατά παρέκκλιση, να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμα με την κοινή αγορά.

16. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα μπορούσε να προταθεί μόνον η παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3, στοιχείο γ) της Συνθήκης, που αναφέρει ότι δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκετο προς το κοινό συμφέρον.

17. Σύμφωνα με τις πληροφορίες των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, όλα τα ανωτέρω περιγραφόμενα μέτρα ενδεχομένως περιέχουν ορισμένες μορφές κρατικών ενισχύσεων, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι έχουν ορισθεί και χρηματοδοτηθεί από τις δημόσιες αρχές (βλ. σημείο 8 δεύτερη περίπτωση και υποσημείωση αριθ. 1):

α) η ομαδοποίηση, στα πλαίσια νέων δανείων δεκαετούς διάρκειας, υφισταμένων μέχρι 30 Ιουνίου 1993 ληξιπρόθεσμων και μη οφειλών, προερχόμενων από τραπεζικά δάνεια για πάγιες εγκαταστάσεις και για κεφάλαια κίνησης·

β) ο υπολογισμός των τόκων ανά εξάμηνο αντί του τρίμηνου που κανονικά ισχύει για κάθε επιχείρηση που συνάπτει δάνεια·

γ) η παροχή της εγγυήσεως του Δημόσιου μέχρι ποσού 150 εκατομμυρίων δραχμών (440 205 €)-στο πλαίσιο της εγγύησης αυτής, το ελληνικό Δημόσιο εξοφλεί τις απαιτήσεις των Τραπεζών και αναλαμβάνει εξίσου την υποχρέωση να καταβάλει τους αναλογούντες νέους τόκους, μέχρι και ένα τρίμηνο μετά τη κήρυξη του δανείου ως ληξιπρόθεσμου, καθώς και τα αναλογούντα συναφή έξοδα (βεβαίως, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις οφείλουν να προβούν στη σύσταση ασφαλειών για να συμμετάσχουν στο σύστημα ενισχύσεων, αλλά στο παρόν στάδιο, δεν διαθέτουμε καμιά πληροφορία όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του ποσού των ασφαλειών και αυτού της εγγυήσεως)·

δ) η εφαρμογή, στο τμήμα εκείνο των δανείων που καλύπτει η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, επιτοκίου ισοδύναμου προς αυτό των εντόκων γραμματίων Δημοσίου δωδεκάμηνης διάρκειας, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες (η προσαύξηση ανήλθε σε 5 μονάδες βάσει της αποφάσεως αριθ. 2035824/5887 της 1ης Ιουνίου 1994)· η υφιστάμενη πριν από οποιαδήποτε επιδότηση διαφορά μεταξύ των επιτοκίων που εφαρμόζονται στις υπαγόμενες στη ρύθμιση των οφειλών τους επιχειρήσεις και των επιτοκίων που επιβάλλονται στις άλλες επιχειρήσεις, εμφανίζεται στον παρακάτω συγκριτικό πίνακα (με την προβλεπόμενη από τις αποφάσεις αριθ. 69836/Β1461 και 2035824/5887 προσαύξηση) ⁽²⁾:

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΕΠΙΤΟΚΙΟ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΕΝΤΟΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ % (+ προσαύξηση)	ΜΕΣΟΣ ΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΟΚΙΩΝ (%)
30.6.1993	21,25 + 2 = 23,25	28,60
31.12.1993	20,25 + 2 = 22,25	
15.7.1994	20,25 + 5 = 25,25	27,40
16.12.1994	17,75 + 5 = 22,75	
17.7.1995	15,50 + 5 = 20,50	23,10
18.12.1995	13,90 + 5 = 18,90	
1.7.1996	13,30 + 5 = 18,90	21
2.12.1996	11,50 + 5 = 16,50	
1.7.1997	9,60 + 5 = 14,60	18,20
10.12.1997	11,30 + 5 = 16,30	
1.7.1998	11,70 + 5 = 16,70	18,60
2.12.1998	10,50 + 5 = 15,50	
2.7.1999	8,69 + 5 = 13,69	15,00
17.12.1999	8,26 + 5 = 13,26	
28.7.2000	6,22 + 5 = 11,22	12,33
22.12.2000	4,59 + 5 = 9,59	
30.8.2001	3,74 + 5 = 8,74	8,58
13.12.2001	3,02 + 5 = 8,02	
6.6.2002	3,72 + 5 = 8,72	7,40
28.11.2002	2,69 + 5 = 7,69	7,24

⁽²⁾ Δεδομένου ότι, στο παρόν στάδιο, οι υπηρεσίες της Επιτροπής δεν γνωρίζουν τον χρόνο κατά τον οποίο έπαυσαν να ισχύουν οι αποφάσεις (στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, οι ελληνικές αρχές ανέφεραν ότι αυτές δεν εφαρμόζονται πλέον, χωρίς να διευκρινίσουν από πότε), η προσαύξηση του 5 % λογικά εφαρμόστηκε για όλες τις μεταγενέστερες της 1ης Ιουνίου 1994 περιόδους που αναφέρονται στον πίνακα· συνεπώς, ο πίνακας αυτός είναι δυνατό να τροποποιηθεί ανάλογα με τις ημερομηνίες παύσης ισχύος των αποφάσεων, τις οποίες οι ελληνικές αρχές θα οφείλουν να κοινοποιήσουν.

ε) η χορήγηση επιδότησης επιτοκίων κατά δέκα μονάδες επί του συνόλου του ποσού των δανείων, στη διάρκεια των πέντε πρώτων ετών (η επιδότηση υπολογίζεται στα προσαυξημένα επιτόκια που αναφέρονται στη δεύτερη στήλη του ανωτέρω πίνακα)·

- στ) η δυνατότητα χορήγησης περιόδου χάριτος για ενάμιση έτος (μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994), υπό τον όρο μείωσης επιδότησης επιτοκίου από 10 μονάδες σε 8,5 μονάδες· στο μέτρο όμως που η πρώτη δόση θα έπρεπε να καταβληθεί την 1η Ιουλίου 1995, η περίοδος χάριτος στην αποπληρωμή διαρκεί στην πραγματικότητα δύο έτη·
- ζ) η δυνατότητα για τους δικαιούχους, που θεσπίστηκε με την απόφαση αριθ. 72742/B1723, να εξοφλήσουν τους τόκους της περιόδου χάριτος που τους βαρύνουν, αντί να τους κεφαλαιοποιήσουν· στην περίπτωση αυτή, η επιδότηση επιτοκίου ορίζεται εκ νέου σε 10 μονάδες·
- η) η αποδέσμευση των ασφαλειών που έχουν δοθεί στις επιχειρήσεις από τις υποβοηθούμενες επιχειρήσεις, η οποία προβλέπεται από την απόφαση αριθ. 2071670/11297· όσον αφορά τις οφειλές που καλύπτονται από την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, διατηρούνται οι εμπράγματα επί των παγίων στοιχείων ασφαλείας, οι λοιπές εμπράγματα επί των εξωεπιχειρηματικών ακινήτων, οι ενοχικές και αυτές επί των χρεογράφων και αξιογράφων που καλύπτουν μέχρι και το 100 % της οφειλής· οι ασφάλειες οι σχετικές με ποσά που υπερβαίνουν το ποσό της οφειλής αποδεσμεύονται· όμως, σύμφωνα με τις πληροφορίες που γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή, οι τράπεζες συχνά χρεώνουν έξοδα με τα οποία οι απαιτήσεις αυτές υπερβαίνουν κατά πολύ το ποσό του δανείου.
18. Όλα αυτά τα στοιχεία πιθανών ενισχύσεων πρέπει να τύχουν ανάλυσης από δύο απόψεις: αυτή της εφαρμογής τους στον γεωργικό τομέα και αυτήν της εφαρμογής τους στο βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα, λαμβανομένων γενικότερα υπόψη των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν από τις ελληνικές αρχές στις 4 Αυγούστου 2003, σε απάντησή τους στις ερωτήσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 2003.
- Όσον αφορά τον γεωργικό τομέα**
19. Η Επιτροπή σημειώνει καταρχάς ότι, στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, οι ελληνικές αρχές διευκρινίζουν ότι δεν είχαν κοινοποιήσει τις εν λόγω ενισχύσεις επειδή θεωρούσαν ότι δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1 της συνθήκης. Ανέφεραν επίσης ότι, σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, το συνολικό ύψος της επιδότησης επιτοκίου ανήλθε κατά την περίοδο της εφαρμογής των αποφάσεων στα 47 εκατομμύρια ευρώ· όσον αφορά τις καταβληθείσες εγγυήσεις του Δημοσίου, ανήλθαν σε 7 εκατομμύρια ευρώ, από τα οποία το μεγαλύτερο μέρος έχει ήδη επιστραφεί από τους δικαιούχους στο Δημόσιο. Τέλος, προσέθεσαν ότι δεν διέθεταν αναλυτικά στοιχεία ανά επιχείρηση και νομό, μπορούσαν ωστόσο να εκτιμήσουν ότι ο κύριος όγκος των κατ' αυτόν τον τρόπο χορηγηθεισών ενισχύσεων αφορούσε ποσά τα οποία εμπίπτουν στον κανόνα *de minimis*.
20. Καθώς πρόκειται για μη κοινοποιηθείσες ενισχύσεις, αυτές θα πρέπει να εξεταστούν με βάση τους ισχύοντες κατά τον χρόνο της χορήγησής τους κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές, σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου 23.3 δεύτερο εδάφιο των κατευθυντήριων γραμμών της Κοινότητας όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις στον γεωργικό τομέα (*).
21. Αλλά, κατά τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461 και των τροποποιήσεών της, ο κανόνας *de minimis*, ο οποίος είχε προσδιοριστεί στο κοινοτικό πλαίσιο των ενισχύσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις του 1992 (*), δεν είχε εφαρμογή στον γεωργικό τομέα (†).
22. Στο πλαίσιο αυτό, και καθώς ο εν λόγω κανόνας προβάλλεται ρητά από τις ελληνικές αρχές για δικαιολόγηση των ενισχύσεων, η Επιτροπή δεν μπορεί παρά να αμφιβάλει για το συμβιβασίμο των ενισχύσεων αυτών με την κοινή αγορά.
23. Πράγματι, δυνάμει της απόφασης αριθ. 69836/B1461, οι επιχειρήσεις θα έπρεπε να είναι βιώσιμες μετά τη ρύθμιση των οφειλών τους (βλ. ανωτέρω σημείο 9), πράγμα που σημαίνει ότι κατά τον χρόνο της ρύθμισης θα έπρεπε να αντιμετωπίζουν προβλήματα (το στοιχείο αυτό αποτυπώνεται στο προοίμιο της απόφασης αριθ. 2045909/7431/0025, η οποία αναφέρει την ανάγκη υποβοήθησης των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων των νομών Καστοριάς και Εύβοιας που αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας).
24. Κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461, η Επιτροπή ακολουθούσε την πολιτική να θεωρεί ότι οι ενισχύσεις στις προβληματικές επιχειρήσεις, όπως είναι οι ανωτέρω περιγραφόμενες, συνιστούσαν ενισχύσεις στη λειτουργία, οι οποίες δεν μπορούσαν, καταρχήν, να θεωρηθούν ως συμβιβασίμες με την κοινή αγορά παρά μόνον εάν πληρούσαν τις κατωτέρω τρεις προϋποθέσεις:
- α) οι εν λόγω ενισχύσεις θα έπρεπε να αφορούν χρηματοοικονομικά βάρη δανείων συναφθέντων για τη χρηματοδότηση ήδη πραγματοποιηθεισών επενδύσεων,
- β) το φωρευτικό ισοδύναμο επιδότησης των ενισχύσεων που ενδεχομένως είχαν χορηγηθεί κατά τη σύναψη των δανείων και των εν λόγω ενισχύσεων δεν θα μπορούσε να υπερβαίνει τους γενικώς παραδεκτούς συντελεστές, ήτοι:
- για τις επενδύσεις στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής: 35 % ή 75 % στις μειονεκτικές περιοχές κατά την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ·
- για τις επενδύσεις στο επίπεδο της μεταποίησης ή της εμπορίας γεωργικών προϊόντων: 55 % ή 75 % στις περιοχές στόχου 1, για τα σχέδια που είναι σύμφωνα με τα τομεακά προγράμματα ή με κάποιον από τους στόχους του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 866/90, και 35 % (ή 50 % στις περιοχές στόχου 1) για τα λοιπά σχέδια, στο μέτρο που δεν αποκλείονται βάσει των κριτηρίων επιλογής που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος της απόφασης 90/342/ΕΟΚ (ή της απόφασης 94/173/ΕΟΚ)·

(*) ΕΕ C 213 της 19.8.1992, σ. 2.

(†) Ο κανόνας αυτός στη συνέχεια επαναπροσδιορίστηκε, στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις ενισχύσεις *de minimis* του 1996 (ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9), και μετά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30).

(*) ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.

- γ) οι εν λόγω ενισχύσεις θα έπρεπε να ήταν μεταγενέστερες αναπροσαρμογών των επιτοκίων των νέων δανείων που πραγματοποιούνται ώστε να λαμβάνεται υπόψη η διακύμανση των επιτοκίων (το δε ποσό των ενισχύσεων θα έπρεπε να είναι κατώτερο από ή ίσο προς τη διαφορά των επιτοκίων των νέων δανείων) ή θα έπρεπε να αφορούν γεωργικές εκμεταλλεύσεις που να παρέχουν εγγυήσεις βιωσιμότητας, ιδίως στην περίπτωση που τα χρηματοοικονομικά βάρη των υφιστάμενων δανείων είναι τέτοια που να κινδυνεύει η βιωσιμότητα των εκμεταλλεύσεων ή και να κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν.
25. Το 1997, οι προϋποθέσεις αυτές αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽⁶⁾. Το σημείο 4.4 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών ορίζει ότι 'όσον αφορά τον γεωργικό τομέα, [οι κατευθυντήριες γραμμές] θα αρχίσουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 1998 για τις νέες κρατικές ενισχύσεις και για τις υφιστάμενες κρατικές ενισχύσεις ισχύει η ίδια ημερομηνία, σε περίπτωση δε που η Επιτροπή έχει κινήσει στο πλαίσιο αυτό τη διαδικασία του άρθρου 93 (σήμερα άρθρου 88), παράγραφος 2 της Συνθήκης κατά ενός ή περισσότερων κρατών μελών, αφότου η Επιτροπή εκδώσει την οριστική απόφαση έναντι του(των) συγκεκριμένου(ων) κράτους(κρατών) μέλους(μελών) βάσει του άρθρου 93 (σήμερα άρθρου 88) παράγραφος 2 της Συνθήκης'.
26. Οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων του 1997 αντικαταστάθηκαν από νέες κατευθυντήριες γραμμές, στις 9 Οκτωβρίου 1999⁽⁷⁾. Στο σημείο 6.3 των νέων αυτών κατευθυντήριων γραμμών, αναφέρεται ότι 'τα κράτη μέλη πρέπει να προσαρμόσουν τα καθεστώτα ενισχύσεων διάσωσης και αναδιάρθρωσης που εφαρμόζουν και που παραμένουν σε ισχύ μετά τις 30 Ιουνίου 2000 και να τα ευθυγραμμίσουν με τις ... κατευθυντήριες γραμμές ... μετά την ημερομηνία αυτή'. Επίσης, 'για να μπορέσει η Επιτροπή να ελέγξει την προσαρμογή αυτή, τα κράτη μέλη [πρέπει να της διαβιβάσουν] πριν τις 31 Δεκεμβρίου 1999, κατάσταση με όλα αυτά τα καθεστώτα. Εν συνέχεια, και εν πάση περιπτώσει, πριν από τις 30 Ιουνίου 2000, πρέπει να της διαβιβάσουν επαρκή στοιχεία που θα της επιτρέψουν να διαπιστώσει κατά πόσον τα καθεστώτα αυτά τροποποιήθηκαν σύμφωνα με τις ... κατευθυντήριες γραμμές'.
27. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς οι ελληνικές αρχές ανέφεραν, στην επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, ότι η ισχύς των εν λόγω υπουργικών αποφάσεων είχε λήξει, χωρίς να διευκρινίζουν την ημερομηνία που κατέστησαν ανενεργές⁽⁸⁾, η Επιτροπή οφείλει να προβεί στην εξέταση των εν λόγω μέτρων λαμβάνοντας υπόψη όλους τους προαναφερόμενους στα σημεία 24 έως 26 κανόνες.
- Ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1997
28. Όσον αφορά τους κανόνες που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις για προβληματικές επιχειρήσεις μεταξύ της
- ημερομηνίας έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461 (την 1η Οκτωβρίου 1993) και 31ης Δεκεμβρίου 1997 (για τους παρατιθέμενους στο σημείο 25 λόγους), η Επιτροπή διαπιστώνει τα εξής:
- οι ενισχύσεις θα έπρεπε να αφορούν αποκλειστικώς δάνεια για επενδύσεις· όμως, στην περίπτωση των εν λόγω μέτρων, τα δάνεια που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση φαίνεται ότι είχαν επίσης ως σκοπό τη σύσταση και/ή τροφοδότηση κεφαλαίων κίνησης,
 - στο παρόν στάδιο και λόγω ελλείψεως πληροφοριών, η Επιτροπή δεν γνωρίζει κατά πόσον τα επενδυτικά δάνεια (για πάγιες εγκαταστάσεις) που υπήχθησαν στη ρύθμιση είχαν ήδη τύχει κρατικής ενισχύσεως της είναι συνεπώς αδύνατο να προσδιορίσει κατά πόσον το ισοδύναμο επιδότησης της ενίσχυσης ή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν για τα δάνεια παραμένει εντός των αποδεκτών ορίων, δηλαδή στη συγκεκριμένη περίπτωση του 75 % των δαπανών, καθώς φαίνεται ότι στην περίπτωση αυτή έχουν χορηγηθεί ενισχύσεις στον τομέα της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων (λιπαρές ουσίες) και ότι η Ελλάδα κατατάσσεται στο στόχο 1,
 - ελλείπει πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι χρηματοδοτηθείσες από τα δάνεια επενδύσεις που υπήχθησαν στη ρύθμιση ήταν σύμφωνες με τους όρους της αποφάσεως 90/342/ΕΟΚ της Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση των κριτηρίων επιλογής που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τις επενδύσεις που αφορούν τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων και προϊόντων δασοκομίας⁽⁹⁾, όπως επίσης προς τα οριζόμενα από την απόφαση 94/173/ΕΟΚ της Επιτροπής της 22ας Μαρτίου 1994, για την κατάρτιση κριτηρίων επιλογής που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τις επενδύσεις όσον αφορά τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων και προϊόντων δασοκομίας και για την κατάρτιση της απόφασης 90/342/ΕΟΚ⁽¹⁰⁾.
29. Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων αυτών, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλλει, στο παρόν στάδιο, σχετικά με την τήρηση των προαναφερομένων στο σημείο 24 προϋποθέσεων, και συνεπώς όσον αφορά το συμβιβασίμο με την κοινή αγορά των εν λόγω ενισχύσεων που χορηγήθηκαν μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1993 και 31ης Δεκεμβρίου 1997.
30. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, κανόνες που εφαρμόζονταν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της απόφασης αριθ. 69836/B1461⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 283 της 19.9.1997, σ. 2.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

⁽⁸⁾ Βλ. υποσημείωση αριθ. 2.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 163 της 29.6.1990, σ. 71.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 79 της 23.3.1994, σ. 29.

⁽¹¹⁾ Πρβλ. επιστολές της Επιτροπής στα κράτη μέλη SG(89) D/4328 της 5ης Απριλίου 1989 και SG(89) D/12772 της 12ης Οκτωβρίου 1989 καθώς και σημείο 38 της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της Συνθήκης και του άρθρου 5 της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής στις δημόσιες επιχειρήσεις του τομέα μεταποίησης (ΕΕ C 307 της 13.11.1993, σ. 3).

Πιθανές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1998 και της 30ής Ιουνίου 2000

31. Η Επιτροπή, ελλείπει πληροφοριών, δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι ελληνικές αρχές έχουν προβεί στην προσαρμογή των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης στις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, του 1997. Μπορεί ωστόσο να διατυπώσει την ανησυχία ότι δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, στο μέτρο που, όπως αναφέρεται στο ανωτέρω σημείο 19, θεωρούσαν ότι τα μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1 της Συνθήκης.

32. Στο πλαίσιο αυτό και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει για το συμβιβασίμο των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης με την κοινή αγορά στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου.

33. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου⁽¹²⁾.

Πιθανές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν από την 1η Ιουλίου 2000

34. Ελλείπει πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον οι ελληνικές αρχές έχουν προσαρμόσει τα εν λόγω μέτρα ενισχύσεων στις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων, του 1999. Μπορεί ωστόσο να διατυπώσει την ανησυχία ότι δεν έπραξαν κάτι τέτοιο, για τους προαναφερόμενους στο σημείο 30 λόγους.

35. Στο πλαίσιο αυτό και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλει για το συμβιβασίμο των εν λόγω μέτρων ενίσχυσης με την κοινή αγορά στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου.

36. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου⁽¹³⁾.

'Όσον αφορά το βιομηχανικό και βιοτεχνικό τομέα

37. Στους δύο αυτούς τομείς, ο κανόνας *de minimis* στον οποίο παραπέμπουν οι αρχές, όντως εφαρμόζεται. Εντούτοις, η Επιτροπή διερωτάται πώς οι ελληνικές αρχές μπορούν να

εκτιμήσουν ότι τα ποσά ενισχύσεων τα οποία ανέφεραν (βλ. ανωτέρω σημείο 19) υπάγονται στον κανόνα *de minimis* (ότι δηλαδή χορηγήθηκαν τηρουμένων των όρων που καθορίζονται στα διάφορα προαναφερόμενα στο σημείο 21 κείμενα και στην υποσημείωση της σελίδας 6), στο μέτρο που δεν φαίνεται να γνωρίζουν τον ακριβή αριθμό των δικαιούχων που υπήχθησαν στο κάθεστώ (το τελευταίο αυτό σημείο μας υποχρεώνει επίσης να αναρωτηθούμε με ποιον τρόπο ήταν οι ελληνικές αρχές σε θέση να προσδιορίσουν αυτό καθαυτό το ποσό των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν) και στο μέτρο που τα ανώτατα όρια τα υπαγόμενα στον κανόνα *de minimis* υπολογίζονται βάσει τριετούς περιόδου, και όχι σε σχέση με μια μεμονωμένη πράξη.

38. Σε μια τέτοια κατάσταση όπου, στο παρόν στάδιο, είναι αδύνατο να προσδιοριστεί κατά πόσον οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις των εν λόγω δύο νομών υπάγονται πράγματι στον κανόνα *de minimis*, ότι δηλαδή δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να διατυπώσει την υπόθεση περί υπάρξεως κρατικών ενισχύσεων και, εξαιτίας αυτού, να προβεί στην ανάλυση των εν λόγω μέτρων με βάση τους οικείους κοινοτικούς κανόνες. Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων που αναπτύσσονται στο ανωτέρω σημείο 23, οι εν λόγω κανόνες είναι αυτοί που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, από την έναρξη ισχύος της αποφάσεως αριθ. 69836/B1461, και συγκεκριμένα, κατά σειρά:

α) οι αρχές που διατυπώθηκαν στην Όγδοη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού⁽¹⁴⁾.

β) οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1994⁽¹⁵⁾, που επιβεβαιώθηκαν, όσον αφορά τους δύο εξεταζόμενους τομείς, από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1997⁽¹⁶⁾, και των οποίων η εφαρμογή παρατάθηκε με την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1998 όσον αφορά την παράταση των κατευθυντηρίων γραμμών σχετικά με τις ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁷⁾.

γ) τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων του 1999⁽¹⁸⁾.

39. Στο στάδιο αυτό, και λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει κατά πόσον η χορήγηση των ενισχύσεων με βάση τις εν λόγω αποφάσεις έγινε τηρουμένων των προαναφερομένων στο σημείο 35 κανόνων, οι οποίοι προβλέπουν ιδίως την κατάρτιση σχεδίων αναδιάρθρωσης. Δύνανται ωστόσο να αμφιβάλει ότι τηρήθηκαν οι κανόνες αυτοί, στο μέτρο που, όπως αναφέρεται ανωτέρω στο σημείο 19, οι ελληνικές αρχές θεώρησαν, με την επιστολή τους της 4ης Αυγούστου 2003, ότι τα εν λόγω μέτρα δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

⁽¹⁴⁾ Ειδικότερα στα σημεία 177, 227 και 228 της εν λόγω Έκθεσης.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 368 της 23.12.1994, σ. 12.

⁽¹⁶⁾ Βλ. υποσημείωση 6.

⁽¹⁷⁾ ΕΕ C 74 της 10.3.1998, σ. 31.

⁽¹⁸⁾ ΕΕ C 288 της 9.10.1999, σ. 2.

⁽¹²⁾ Βλ. υποσημειώσεις 9 και 11.

⁽¹³⁾ ΕΕ C 71 της 11.3.2000, σ. 14.

40. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, και στο παρόν στάδιο, η Επιτροπή ασφαλώς αμφιβάλλει σχετικά με το συμβιβάσιμο των εν λόγω ενισχύσεων με την κοινή αγορά.
41. Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύονται ακόμη από το γεγονός ότι, μέχρι σήμερα, τίποτε δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι η παρεχόμενη από το Δημόσιο εγγύηση για την πράξη ρύθμισης των οφειλών συνάδει με τους κανόνες σε θέματα κρατικών ενισχύσεων που χορηγούνται υπό τη μορφή εγγυήσεων, που ίσχυαν στη διάρκεια της εξεταζόμενης περιόδου ⁽¹⁹⁾.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

42. Λαμβανομένων υπόψη όλων των αμφιβολιών που διατυπώθηκαν στην ανωτέρω ανάλυση, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της Συνθήκης.
43. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή καλεί την Ελλάδα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της όπως και κάθε

άλλη πληροφορία χρήσιμη για την αξιολόγηση των εν λόγω ενισχύσεων, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της παρούσας. Καλεί επίσης τις αρχές της χώρας να διαβιβάσουν αμέσως αντίγραφο της επιστολής αυτής στους πιθανούς δικαιούχους-αποδέκτες ενισχύσεων.

44. Η Επιτροπή υπενθυμίζει στην Ελλάδα το ανασταλτικό αποτέλεσμα της διατάξεως του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και παραπέμπει στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, το οποίο προβλέπει ότι κάθε παράνομη ενίσχυση δυνατόν να αποτελέσει το αντικείμενο ανάκτησης από τον δικαιούχο της.
45. Με την παρούσα, η Επιτροπή γνωστοποιεί στην Ελλάδα ότι θα ενημερώσει τα ενδιαφερόμενα μέρη με δημοσίευση της παρούσας επιστολής και με περίληψή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Όλοι οι ανωτέρω ενδιαφερόμενοι θα κληθούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας ενός μηνός από την ημερομηνία της δημοσίευσης αυτής.”

⁽¹⁹⁾ Βλ. υποσημειώσεις 9 και 11.

Ilmoitusmenettely — Tekniset määräykset

(2005/C 52/08)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä. (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37; EYVL L 217, 5.8.1998, s. 20)

Ilmoitukset komission saamista teknisiä määräyksiä koskevista ehdotuksista

Viite ⁽¹⁾	Asiakirja	Kolmen kuukauden odotusaika päättyy ⁽²⁾
2005/0033/S	Merenkulkulaitoksen määräykset ja yleiset ohjeet rungon rakenteesta, vakavuudesta ja varalaidasta	3.5.2005
2005/0034/CZ	Luonnos hallituksen asetukseksi integroidusta epäpuhtausrekisteristä annetun asetuksen n:o 368/2003 (lakikokoelma) muuttamisesta	4.5.2005
2005/0035/SK	Slovakian tasavallan sisäasiainministeriön asetusehdotus kiinteiden ja osittain kiinteiden sammutuslaitteistojen konkreettisista ominaisuuksista sekä niiden käyttöehdoista ja säännöllisen tarkastuksen turvaamisen ehdoista	5.5.2005
2005/0036/NL	Asetus ajoneuvosäännösten muuttamisesta eräiden teknisten mukautusten osalta	6.5.2005
2005/0037/UK	Vuoden 2005 määräykset mittauslaitteista (nestemäiset polttoaineet ja voiteluaineet) annettujen määräysten (Pohjois-Irlanti) muuttamisesta	5.5.2005
2005/0038/D	Malliasetus kokoontumistilojen rakentamisesta ja käytöstä (malliasetus kokoontumistiloista — MVStättV), versio 2005	9.5.2005
2005/0039/F	Luonnos määräykseksi sähköenergian jakeluverkkoja koskevien pakollisten ehtojen vahvistamisesta 17 päivänä toukokuuta 2001 annettun, 26 päivänä huhtikuuta 2002 annetulla määräyksellä muutetun määräyksen muuttamisesta	9.5.2005
2005/0040/S	Mekaanisista laitteista annettujen Valtion ydinvoima-asiain tarkastuslaitoksen määräysten ja yleisten ohjeiden (SKIFS 2000:2) muuttamisesta	10.5.2005

⁽¹⁾ Vuosi — rekisterinumero — jäsenvaltio.

⁽²⁾ Ajanjakso, jonka aikana luonnosta ei voida hyväksyä.

⁽³⁾ Odotusaikaa ei sovelleta, sillä komissio on hyväksynyt ilmoituksen antaneen jäsenvaltion esittämät nopeutetun menettelyn perustelut.

⁽⁴⁾ Odotusaikaa ei sovelleta, sillä toimenpide koskee teknisiä eritelmiä tai muita vaatimuksia tai palveluihin sovellettavia säännöksiä, jotka liittyvät verotus- tai rahoitustoi-
menpiteisiin direktiivin 98/34/EY 1 artiklan 11 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti.

⁽⁵⁾ Tiedotusmenettely päättyy.

Komissio kiinnittää huomiota yhteisöjen tuomioistuimen asiassa CIA Security (C-194/94 — Kok. 1996, s. I-2201) 30.4.1996 antamaan tuomioon, jonka mukaan tuomioistuin on päättänyt, että direktiivin 98/34/EY (entinen 89/189/ETY) 8 ja 9 artiklaa on tulkittava siten, että yksityishenkilöt voivat vedota niihin kansallisissa tuomioistuimissa, jonka on kieltäydyttävä soveltamasta sellaista kansallista teknistä määräystä, josta ei ole ilmoitettu komissiolle mainitun direktiivin mukaisesti.

Tuomio vahvistaa komission 1 päivänä lokakuuta 1986 antaman tiedonannon (EYVL C 245, 1.10.1986, s. 4).

Lisätietoja ilmoitusmenettelystä saa osoitteesta:

Euroopan komissio

Yritys- ja teollisuustoiminta pääosasto, yksikkö C3

B-1049 Bruxelles

sähköposti: Dir83-189-Central@cec.eu.int

Tutustukaa myös Internet-sivustoomme osoitteessa: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

Ilmoitusvelvollisuuden laiminlyömisestä seuraa, ettei kyseisiä teknisiä määräyksiä voida soveltaa, eikä niitä voida panna täytäntöön yksityishenkilöiden osalta.

Lisätietoja ilmoituksista antavat seuraavat kansalliset viranomaiset:

LUETTELO DIREKTIIVIN 98/34/EY HALLINNASTA VASTAAVISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA

BELGIA

BELNotif

*Qualité et Sécurité**SPF Economie, PME, Classes moyennes et Energie*

NG III — 4ème étage

boulevard du Roi Albert II / 16

B-1000 Bruxelles

Ms Pascaline Descamps

P. (32) 2 206 46 89

F. (32) 2 206 57 46

Sähköposti: pascaline.descamps@mineco.fgov.be

paolo.caruso@mineco.fgov.be

Yleinen sähköposti: belnotif@mineco.fgov.be

WWW-sivusto: <http://www.mineco.fgov.be>**TŠEKKI***Czech Office for Standards, Metrology and Testing*

Gorazdova 24

P.O. BOX 49

CZ-128 01 Praha 2

Ms Helena Fofonkova

P. (420) 224 907 125

F. (420) 224 907 122

Sähköposti: fofonkova@unmz.cz

Yleinen sähköposti: eu9834@unmz.cz

WWW-sivusto: <http://www.unmz.cz>**TANSKA***Erhvervs- og Boligstyrelsen**(Teollisuus- ja asuntovirasto)*

Dahlerups Pakhus

Langelinie Allé 17

DK-2100 Copenhagen Ø (tai DK-2100 Copenhagen OE)

P. (45) 35 46 66 89 (suora)

F. (45) 35 46 62 03

Sähköposti: Ms Birgitte Spühler Hansen — bsh@ebst.dk

Yhteinen postilaatikko ilmoituksille — noti@ebst.dk

WWW-sivusto: <http://www.ebst.dk/Notifikationer>**SAKSA***Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit**Referat XA2*

Scharnhorststr. 34—37

D-10115 Berlin

Ms Christina Jäckel

P. (49) 30 2014 6353

F. (49) 30 2014 5379

Sähköposti: infonorm@bmwa.bund.de

WWW-sivusto: <http://www.bmwa.bund.de>**VIRO***Ministry of Economic Affairs and Communications*

Harju str. 11

EE-15072 Tallinn

Mr Margus Alver

P. (372) 6 256 405

F. (372) 6 313 660

Sähköposti: margus.alver@mkm.ee

Yleinen sähköposti: el.teavitamine@mkm.ee

KREIKKA*Ministry of Development**General Secretariat of Industry*

Mesogeion 119

GR-101 92 ATHENS

P. (30) 210 696 98 63

F. (30) 210 696 91 06

ELOT

Acharnon 313

GR-111 45 ATHENS

P. (30) 210 212 03 01

F. (30) 210 228 62 19

Sähköposti: 83189in@elot.gr

WWW-sivusto: <http://www.elot.gr>**ESPANJA***Ministerio de Asuntos Exteriores**Secretaría de Estado de Asuntos Europeos**Dirección General de Coordinación del Mercado Interior y otras Políticas Comunitarias**Subdirección General de Asuntos Industriales, Energéticos, de Transportes y Comunicaciones y de Medio Ambiente*

C/Padilla, 46, Planta 2ª, Despacho: 6218

E-28006 MADRID

Mr Angel Silván Torregrosa

P. (34) 91 379 83 32

Ms Esther Pérez Peláez

Tekninen neuvonantaja

Sähköposti: esther.perez@ue.mae.es

P. (34) 91 379 84 64

F. (34) 91 379 84 01

Sähköposti: d83-189@ue.mae.es

RANSKA*Délégation interministérielle aux normes**Direction générale de l'Industrie, des Technologies de l'information et des Postes (DiGITIP)**Service des politiques d'innovation et de compétitivité (SPIC)**Sous-direction de la normalisation, de la qualité et de la propriété industrielle (SQUALPI)*

DiGITIP 5

12, rue Villiot

F-75572 Paris Cedex 12

Ms Suzanne Piau

P. (33) 1 53 44 97 04

F. (33) 1 53 44 98 88

Sähköposti: suzanne.piau@industrie.gouv.fr

Ms Françoise Ouvrard

P. (33) 1 53 44 97 05

F. (33) 1 53 44 98 88

Sähköposti: francoise.ouvrard@industrie.gouv.fr

IRLANTI

NSAI
Glasnevin
Dublin 9
Ireland

Mr Tony Losty
P. (353) 1 807 38 80
F. (353) 1 807 38 38
Sähköposti: tony.losty@nsai.ie

WWW-sivusto: <http://www.nσαι.ie/>

ITALIA

*Ministero delle attività produttive
Dipartimento per le imprese
Direzione Generale per lo sviluppo produttivo e la competitività
Ispettorato tecnico dell'industria — Ufficio F1
Via Molise 2
I-00187 Roma*

Mr Vincenzo Correggia
P. (39) 06 47 05 22 05
F. (39) 06 47 88 78 05
Sähköposti: vincenzo.correggia@minindustria.it

Mr Enrico Castiglioni
P. (39) 06 47 05 26 69
F. (39) 06 47 88 77 48
Sähköposti: enrico.castiglioni@minindustria.it
Sähköposti: ispettoratotecnico@minindustria.flexmail.it

WWW-sivusto: <http://www.minindustria.it>

KYPROS

*Cyprus Organization for the Promotion of Quality
Ministry of Commerce, Industry and Tourism
13, A. Araouzou street
CY-1421 Nicosia*

P. (357) 22 409313 tai (357) 22 375053
F. (357) 22 754103

Mr Antonis Ioannou
P. (357) 22 409409
F. (357) 22 754103
Sähköposti: aioannou@cys.mcit.gov.cy

Ms Thea Andreou
P. (357) 22 409 404
F. (357) 22 754 103
Sähköposti: tandreou@cys.mcit.gov.cy

Yleinen sähköposti: dir9834@cys.mcit.gov.cy

WWW-sivusto: <http://www.cys.mcit.gov.cy>

LATVIA

Division of the Commercial Normative, SOLVIT and Notification
Internal Market Department of the
Ministry of Economics of the Republic of Latvia
55, Brvibas str.
Riga
LV-1519

Ms Agra Ločmele
Senior Officer of the Division of the Commercial Normative,
SOLVIT and Notification
Sähköposti: agra.locmele@em.gov.lv
P. (371) 7031236
F. (371) 7280882
Sähköposti: notification@em.gov.lv

LIETTUA

*Lithuanian Standards Board
T. Kosciuskos g. 30
LT-01100 Vilnius*

Ms Daiva Lesickiene
P. (370) 5 2709347
F. (370) 5 2709367

Sähköposti: dir9834@lsd.lt

WWW-sivusto: <http://www.lsd.lt>

LUXEMBURG

*SEE — Service de l'Energie de l'Etat
34, avenue de la Porte-Neuve
B.P. 10
L-2010 Luxembourg*

Mr J.P. Hoffmann
P. (352) 46 97 46 1
F. (352) 22 25 24

Sähköposti: see.direction@eg.etat.lu
WWW-sivusto: <http://www.see.lu>

UNKARI

*Hungarian Notification Centre —
Ministry of Economy and Transport
Budapest
Honvéd u. 13—15.
H-1055*

Mr Zsolt Fazekas
Sähköposti: fazekasz@gkm.hu
P. (36) 1 374 2873
F. (36) 1 473 1622

Sähköposti: notification@gkm.hu

WWW-sivusto: <http://www.gkm.hu/dokk/main/gkm>

MALTA

*Malta Standards Authority
Level 2
Evans Building
Merchants Street
VLT 03
MT-Valletta*

P. (356) 2124 2420
F. (356) 2124 2406

Ms Lorna Cachia
Sähköposti: lorna.cachia@msa.org.mt

Yleinen sähköposti: notification@msa.org.mt

WWW-sivusto: <http://www.msa.org.mt>

ALANKOMAAT

Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane Noord
Team bijzondere klantbehandeling
Centrale Dienst voor In-en uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland

Mr Ebel van der Heide
P. (31) 50 5 23 21 34

Ms Hennie Boekema
P. (31) 50 5 23 21 35

Ms Tineke Elzer
P. (31) 50 5 23 21 33
F. (31) 50 5 23 21 59

Yleinen sähköposti:
Enquiry.Point@tiscali-business.nl
Enquiry.Point2@tiscali-business.nl

ITÄVALTA

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung C2/1
Stubenring 1
A-1010 Wien

Ms Brigitte Wikgolm
P. (43) 1 711 00 58 96
F. (43) 1 715 96 51 tai (43) 1 712 06 80
Sähköposti: not9834@bmwa.gv.at

WWW-sivusto: <http://www.bmwa.gv.at>

PUOLA

Ministry of Economy and Labour
Department for European and Multilateral Relations
Plac Trzech Krzyży 3/5
PL-00-507 Warszawa

Ms Barbara Nieciak
P. (48) 22 693 54 07
F. (48) 22 693 40 28
Sähköposti: barnie@mg.gov.pl

Ms Agata Gągor
P. (48) 22 693 56 90

Yleinen sähköposti: notyfikacja@mg.gov.pl

PORTUGALI

Instituto Português da Qualidade
Rua Antonio Gião, 2
P-2829-513 Caparica

Ms Cândida Pires
P. (351) 21 294 82 36 tai 81 00
F. (351) 21 294 82 23
Sähköposti: c.pires@mail.ipq.pt

Yleinen sähköposti: not9834@mail.ipq.pt

WWW-sivusto: <http://www.ipq.pt>

SLOVENIA

SIST — Slovenian Institute for Standardization
Contact point for 98/34/EC and WTO-TBT Enquiry Point
Šmartinska 140
SLO-1000 Ljubljana

P. (386) 1 478 3041
F. (386) 1 478 3098
Sähköposti: contact@sist.si

Ms Vesna Stražišar

SLOVAKIA

Ms Kvetoslava Steinlova
Director of the Department of European Integration,
Office of Standards, Metrology and Testing of the Slovak
Republic
Stefanovicova 3
SK-814 39 Bratislava

P. (421) 2 5249 3521
F. (421) 2 5249 1050
Sähköposti: steinlova@normoff.gov.sk

SUOMI

Kauppa- ja teollisuusministeriö
Käyntiosoite:

Aleksanterinkatu 4
FIN-00171 Helsinki
ja
Katakatu 3
FIN-00120 Helsinki
Postiosoite:

PO Box 32
FIN-00023 Government
Mr Henri Backman

P. (358) 9 1606 36 27
F. (358) 9 1606 46 22
Sähköposti: henri.backman@ktm.fi
Ms Katri Amper

Yleinen sähköposti: maaraykset.tekniset@ktm.fi

WWW-sivusto: <http://www.ktm.fi>

RUOTSI

Kommerskollegium
(National Board of Trade)
Box 6803
Drottninggatan 89
S-113 86 Stockholm

Ms Kerstin Carlsson
P. (46) 86 90 48 82 tai (46) 86 90 48 00
F. (46) 8 690 48 40 tai (46) 83 06 759
Sähköposti: kerstin.carlsson@kommers.se

Yleinen sähköposti: 9834@kommers.se

WWW-sivusto: <http://www.kommers.se>

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

*Department of Trade and Industry
Standards and Technical Regulations Directorate 2*
151 Buckingham Palace Road
London SW1 W 9SS
United Kingdom
Mr Philip Plumb
P. (44) 2072151488
F. (44) 2072151529
Sähköposti: philip.plumb@dti.gsi.gov.uk
General Sähköposti: 9834@dti.gsi.gov.uk
WWW-sivusto: <http://www.dti.gov.uk/strd>

EFTA — ESA

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Bruxelles
Ms Adinda Batsleer
P. (32) 2 286 18 61
F. (32) 2 286 18 00
Sähköposti: aba@eftasurv.int
Ms Tuija Ristiluoma
P. (32) 2 286 18 71
F. (32) 2 286 18 00
Sähköposti: tri@eftasurv.int
Yleinen sähköposti: DRAFTTECHREGESA@eftasurv.int
WWW-sivusto: <http://www.eftasurv.int>

*EFTA
Goods Unit
EFTA Secretariat*
Rue de Trèves 74
B-1040 Bruxelles

Ms Kathleen Byrne
P. (32) 2 286 17 34
F. (32) 2 286 17 42
Sähköposti: kathleen.byrne@efta.int

Yleinen sähköposti: DRAFTTECHREGGEFTA@efta.int

WWW-sivusto: <http://www.efta.int>

TURKKI

*Undersecretariat of Foreign Trade
General Directorate of Standardisation for Foreign Trade*
Inönü Bulvari n° 36
06510
Emek — Ankara

Mr Saadettin Doğan
P. (90) 312 212 58 99
(90) 312 204 81 02
F. (90) 312 212 87 68
Sähköposti: dtsabbil@dtm.gov.tr

WWW-sivusto: <http://www.dtm.gov.tr>

VALTIONTUKI — ITALIA

Valtiontuki N:o C 21/2004 (ex N 590/B/2001) — alueellisen lain nro 32/2000 99 §:n 2 momentin a alamomentti (maatalousalan osalta) sekä 124 §:n 1 ja 2 momentti: Monivuotisen ohjausohjelman (MOO) 2000—2006 täytäntöönpanoa koskevat säännökset ja yrityksille suunnattujen tukijärjestelmien muuttaminen (Sisilia)

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2005/C 52/09)

Komissio on ilmoittanut Italialle 8.9.2004 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, joka koskee mainittuja tukia.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuista, joita koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen

Euroopan komissio
Maatalouden pääosasto
Linja H2
Toimiston osoite: Loi 130 5/120
B-1049 Bryssel
Faksi: (32-2) 296 76 72

Huomautukset toimitetaan Italialle. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

Sisilian alueellisen lain nro 32/2000 99 §:n 2 momentin a alamomentissa säädetään tukien myöntämisestä sellaisten rahastojen perustamiseksi tai rahoittamiseksi, jotka on tarkoitettu vakuuksiin rahoituksen saamiseksi tytäryhtiöille luotonantoyhtiöiltä tai -laitoksilta, liisausyhtiöiltä, yritysluottojen siirtoa käsitteleviltä yhtiöiltä ja pankkialaan liittyviltä laitoksilta.

Komissio epäilee tässä vaiheessa tämän toimenpiteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille seuraavista syistä:

— jo vakuuden mahdollista myöntämistä koskevaan periaatteen liittyvä ajatus lainan olemassaolosta; Italian viranomaisten toimittama luettelo erilaisista järjestelmistä, joihin saattaa liittyä vakuuksia, viittaa kuitenkin siihen, että eräitä mainituista järjestelmistä voi olla vaikeaa rahoittaa lainoilla, kun otetaan huomioon niihin sisältyvien toimenpiteiden luonne (esim. on vaikeaa käsittää, että maatalousalan vakuutusmaksuihin tarkoitetut tuet ovat lainan muodossa);

— mahdollisuus myöntää vakuuksia eräisiin lain 124 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin on kyseenalaista, koska komissio epäilee edellä mainituista syistä tässä vaiheessa kyseisten toimenpiteiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille; vakuuden myöntäminen toimenpiteelle, jonka hyväksyttävyyden on jo asetettu kyseenalaiseksi, aiheuttaa epäilyä siitä, onko itse vakuuskaan hyväksyttävä;

— komissiolla ei ole käytettävissään tietoja siitä, miten Italian viranomaiset varmistavat, ettei vakuuksien mahdollisen tukielementin ja järjestelmille, joihin niitä sovelletaan, tarkoitetun tuen kasautuminen aiheuta vaaraa mainituille järjestelmille sallittujen tukitasojen ylityksestä.

Sisilian alueellisen lain nro 32/2000 124 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään tuen myöntämisestä hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72⁽¹⁾ mukaisesti hyväksytyille tuottajaryhmittymille, jotka eivät ole voineet alueellisten varojen puuttumisen vuoksi saada koko sitä tukea, johon niillä olisi aiemmin voinut ollut oikeus. Toimenpide on rahoitettava osittain 3 615 198 euron kokonaismäärärahasta.

Komissio epäilee tässä vaiheessa tämän toimenpiteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille seuraavista syistä:

— näytti selvästi siltä, että toimenpiteen tuensaajina olevien neljän tuottajaorganisaation osalta kolmen tapauksessa suunniteltu toimenpide pantiin täytäntöön yli seitsemän vuotta sen jälkeen, kun organisaatio oli hyväksytty, mikä viittaa siihen, että organisaation tukioikeudet olivat vanhentuneet (neuvoston muutetun asetuksen (ETY) N:o 1035/72 14 artiklan nojalla tuet on maksettava viidessä erässä organisaation hyväksymistä seuraavan seitsemän vuoden kuluessa);

⁽¹⁾ EYVL L 118, 20.5.1972, s. 1.

- neuvoston asetus (ETY) N:o 1035/72 on kumottu hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2200/96⁽²⁾; näin ollen tuen myöntäminen kumotun lain-säädännön perusteella organisaatioille, joiden oikeudet ovat vanhentuneet, vaikuttaa neuvoston asetuksella (EY) N:o 2200/96 käyttöön otettujen hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismien toimintaan; maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽³⁾ 3.2 kohdassa mainitaan selkeästi, että komissio ei voi missään olosuhteissa hyväksyä tukea, joka olisi ristiriidassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevien säännösten kanssa tai joka häiritسی kyseisen alan yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaista toimivuutta;
- edellä kuvatuissa olosuhteissa myönnetty tuki olisi taannehtivasti myönnettyä tukea, joka on selkeästi kielletty suuntaviivojen 3.6 kohdassa, koska siihen ei sisälly kaikilta maatalousalan tuilta edellytettä kannustavaa vaikutinta (lukuun ottamatta korvaavia tukia);
- yksi Italian viranomaisten esittämistä perusteluista oli se, että EMOTR ei olisi taannut Italian tekemien sitoumusten rahoitusta; komissio epäilee tätä, koska EMOTR korvaa automaattisesti osan yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti hyväksytystä tuesta, joka on myönnetty tuottajaorganisaatioiden perustamisen osarahoitusta varten.

KIRJE

”1. Con la presente, ho l'onore di informarLa che la Commissione, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane, ha deciso di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE con riguardo agli aiuti previsti dall'articolo 99, paragrafo 2, lettera a) della legge regionale in oggetto, per quanto riguarda il settore agricolo, nonché in merito agli aiuti previsti dall'articolo 124, paragrafi 1 e 2 della stessa legge, a favore di talune associazioni di produttori e di non sollevare obiezioni in merito agli aiuti previsti dagli altri articoli della stessa legge citati in oggetto, eccetto l'articolo 111 (ritirato – cfr. punto 9 in appresso) e l'articolo 123 (già esaminato nell'ambito di un altro fascicolo di aiuto – cfr. punto 5 in appresso).

Procedimento

2. Con lettera del 28 agosto 2001, protocollata il 29 agosto 2001, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha notificato alla Commissione le misure di cui all'oggetto, a norma dell'articolo 88, paragrafo 3 del trattato.
3. Con lettere del 17 maggio 2002 e del 10 ottobre 2002, protocollate rispettivamente il 21 maggio 2002 e l'11 ottobre 2002, detta Rappresentanza ha trasmesso alla Commissione i complementi d'informazione chiesti alle

autorità italiane con lettere in data 24 ottobre 2001 e 18 luglio 2002.

4. Nella lettera del 10 ottobre 2002, le autorità italiane hanno comunicato ulteriori informazioni concernenti unicamente l'aiuto di cui all'articolo 123 della legge regionale in oggetto, dato il carattere d'urgenza da questo presentato.
5. L'aiuto previsto dall'articolo 123 della legge regionale in questione è stato scorporato dagli altri aiuti di cui agli articoli suindicati ed è stato dichiarato compatibile con il mercato comune nel quadro del fascicolo relativo all'aiuto N 590/A/2001⁽⁴⁾.
6. Siccome la lettera delle autorità italiane in data 10 ottobre verteva unicamente sull'articolo 123 della legge regionale in oggetto, i servizi della Commissione hanno inviato, con lettera datata 11 febbraio 2003, un sollecito alle autorità in questione, pregandole di rispondere anche alle altre domande formulate nella lettera del 18 luglio 2002.
7. Con lettera del 5 marzo 2003, protocollata il 6 marzo 2003, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alle domande contenute nella lettera del 18 luglio 2002.
8. I servizi della Commissione, dopo aver esaminato questa risposta, hanno chiesto ulteriori informazioni alle autorità italiane con lettera in data 2 maggio 2003.
9. Con lettera del 13 agosto 2003, protocollata il 18 agosto 2003, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alla lettera del 2 maggio 2003. In questa risposta, le autorità italiane annunciavano il ritiro dell'articolo 111 dalla legge regionale in oggetto e chiedevano alla Commissione di adottare una decisione distinta per alcuni articoli della stessa.
10. Con lettera del 1° ottobre 2003, i servizi della Commissione hanno spiegato alle autorità italiane che avrebbero preso una decisione sull'insieme del fascicolo N 590/B/2001 e hanno chiesto ancora qualche precisazione su uno degli articoli della legge regionale.
11. Con lettera del 7 gennaio 2004, protocollata il 14 gennaio 2004, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea ha comunicato alla Commissione la risposta delle autorità italiane alla lettera del 1° ottobre 2003.
12. Con lettera del 10 marzo 2004, i servizi della Commissione hanno ufficialmente chiesto alle autorità italiane talune precisazioni già richieste nel corso di contatti informali.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 232, 12.8.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ Lettera SG (2002) D/233133 del 18.12.2002.

13. Con le lettere del 20 aprile 2004, protocollata il 21 aprile 2004, e del 24 maggio, protocollata il 25 maggio 2004, le autorità italiane hanno trasmesso alla Commissione le precisazioni di cui al punto 12.
14. La presente decisione verte su tutto l'articolato della legge regionale in oggetto, ad eccezione:
- dell'articolo 99, per quanto riguarda il settore della pesca, dato che la notifica iniziale è stata effettuata dall'Assessorato all'agricoltura della Regione siciliana e che, nella lettera trasmessa dalla Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea il 24 maggio 2004, l'Assessorato alla pesca della Regione siciliana ha comunicato che sarebbe stata effettuata una notifica separata ulteriore per il settore della pesca,
 - degli articoli 111 (ritirato) e 123 (trattato nell'ambito del fascicolo N 590/A/2001).
15. Inoltre, per i motivi esposti ai paragrafi da 95 a 100, gli aiuti di cui all'articolo 124, paragrafi 1 e 2, a favore di un'associazione di produttori, nonché gli aiuti di cui all'articolo 124, paragrafo 3 non formano oggetto della presente decisione.

Descrizione

16. Gli articoli citati in oggetto istituiscono le seguenti misure di aiuto (tutte relative al periodo 2000-2006):

Articolo 99

17. Questo articolo prevede, a favore dei consorzi fidi di primo e secondo grado (in altri termini, i consorzi fidi e le loro associazioni) del settore agricolo:

Paragrafo 2, lettera a)

contributi per costituire o integrare i fondi rischi destinati all'attività di prestazione di garanzie ai fini della concessione di finanziamenti da parte di aziende e istituti di credito, di società di locazione finanziaria, di società di cessione di crediti di imprese e di enti parabancari, alle imprese associate;

Paragrafo 2, lettera b)

contributi per l'attività d'informazione, consulenza, assistenza alle imprese consorziate (reperimento e migliore utilizzo delle fonti finanziarie, prestazione di servizi volti al miglioramento della gestione delle imprese).

18. I contributi di cui al paragrafo 2, lettera a) sono concessi ai consorzi fidi che ne facciano richiesta e non sono cumulabili con altre provvidenze aventi finalità analoghe. Detti contributi non possono essere di importo superiore all'ammontare complessivamente sottoscritto dai soci e da enti sostenitori dei consorzi medesimi.
19. I contributi di cui al paragrafo 2, lettera b) sono parimenti concessi ai consorzi fidi che ne facciano richiesta; sono cumulabili con gli altri aiuti di cui al punto 14 degli *Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo* ⁽⁵⁾ e con altre agevolazioni per la prestazione di assistenza tecnica, nei limiti del 90 % delle spese ammissibili e per un importo non superiore a 100 000 euro per beneficiario per un periodo di tre anni, ovvero, per aziende assimilabili a piccole e medie imprese, nella misura del 50 % delle spese ammissibili, nel qual caso si applica l'importo massimo.

sibili e per un importo non superiore a 100 000 euro per beneficiario per un periodo di tre anni, ovvero, per aziende assimilabili a piccole e medie imprese, nella misura del 50 % delle spese ammissibili, nel qual caso si applica l'importo massimo.

20. Entrambe le categorie di aiuti saranno finanziate mediante stanziamenti annuali di bilancio. Per l'insieme degli aiuti di cui all'articolo 99 è prevista una dotazione globale di 20 000 000 EUR per tutto il periodo considerato.

Articolo 107

21. Questo articolo prevede l'erogazione dei seguenti contributi alle imprese di produzione, lavorazione, trasformazione e commercializzazione di prodotti agricoli:

Paragrafi 1 e 2

22. Un contributo per:

- a) la certificazione di sistemi di qualità dei prodotti e di gestione ambientale, compresi i sistemi obbligatori di igiene e sicurezza dei processi e dei prodotti, incluse le spese per la formazione e riqualificazione del personale e per gli studi preliminari, la consulenza e l'assistenza tecnica necessarie per la certificazione dei prodotti;
- b) l'utilizzazione di software, servizi e consulenze, legati ai processi di informatizzazione dell'azienda e all'uso di sistemi avanzati di comunicazione anche per la vendita dei prodotti, all'introduzione di tecnologie pulite;
- c) l'utilizzazione di ausiliari biologici e relativi servizi di assistenza per migliorare le caratteristiche igienico-sanitarie dei prodotti agroalimentari.

23. Il contributo è erogato fino al 75 % delle spese ammissibili a finanziamento e per un importo non superiore a 200 milioni di lire (103 291 EUR). Nel caso in cui le norme sui controlli di qualità siano obbligatorie, il contributo è concesso a totale copertura della spesa. Sono escluse le spese per impianti ed attrezzature. I beneficiari sono le aziende agricole e le imprese di trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli.

Paragrafo 3

24. Un contributo per la costituzione di organismi di controllo delle denominazioni di origine protette.
25. Il contributo, non cumulabile, di durata quinquennale, è concesso a totale copertura delle spese sostenute per la costituzione del consorzio nel primo anno e in misura decrescente del 20 % annuo per gli anni successivi. Non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno d'intervento, né dopo sette anni dalla costituzione dell'organismo. Le spese ammissibili comprendono l'affitto dei locali o, in caso di acquisto, l'equivalente del valore locativo a prezzi di mercato, l'acquisto di materiale per ufficio e di attrezzatura informatica, le spese di personale, i costi di esercizio e altri oneri amministrativi.

⁽⁵⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

26. La dotazione globale destinata a queste due misure durante il periodo considerato ammonta ad un massimo di 70 miliardi di lire (36 151 983 EUR).

Articolo 110

27. Questo articolo prevede aiuti per i seguenti investimenti nel settore dell'elicicoltura:
- acquisto, costruzione o ristrutturazione di locali adibiti all'allevamento delle chiocchie nonché alla loro trasformazione e commercializzazione;
 - ricerca idrica e realizzazione di impianti di irrigazione.
28. L'aiuto è concesso alle piccole e medie imprese nella misura del 50 % delle spese ammissibili e per investimenti fino a 500 000 euro per azienda singola e a 1 500 000 euro per azienda associata. L'aiuto non è cumulabile. Il bilancio previsto ammonta a 3 000 000 EUR.

Articolo 112

29. Questo articolo prevede la concessione di un aiuto per la costituzione o per l'ampliamento delle attività delle organizzazioni di produttori riconosciute ai sensi della normativa comunitaria che non abbiano beneficiato di analoghi finanziamenti nell'ambito di specifiche organizzazioni comuni di mercato.
30. L'importo dei contributi può raggiungere il 100 % dei costi sostenuti nel primo anno ed è ridotto del 20 % per ciascun anno di esercizio, in modo che sia limitato al 20 % nel quinto e ultimo anno.
31. Sono ammissibili le spese sostenute per ottenere la disponibilità della sede dell'organizzazione (affitto o acquisto, in quest'ultimo caso l'aiuto è limitato al valore locativo a prezzi di mercato), l'acquisto di attrezzature di ufficio, compresi i materiali e le attrezzature informatiche, i costi del personale, le spese necessarie per il funzionamento ordinario, nonché l'assistenza tecnica, economica, giuridica e commerciale.
32. In caso di estensione significativa delle attività (a nuovi prodotti o a nuovi settori di intervento), sono ammissibili ai contributi unicamente le spese di funzionamento amministrativo derivanti dai compiti aggiuntivi.
33. Il bilancio assegnato a questa misura durante il periodo considerato ammonta ad un massimo di 30 miliardi di lire (15 493 707 EUR).

Articolo 120

34. Questo articolo istituisce un incentivo finanziario per incoraggiare gli imprenditori agricoli a tenere la contabilità aziendale. Il contributo, per un importo complessivo di lire 5 000 000 (2 582 EUR) per azienda, sarà ripartito in cinque quote annuali di lire 1 000 000 (circa 516 EUR). Ogni quota sarà versata nell'anno successivo a quello della chiusura di ciascun esercizio contabile, previa verifica della corretta tenuta della contabilità.
35. Il contributo è cumulabile con gli altri aiuti di cui al punto 14 degli *Orientamenti*.

36. Il bilancio assegnato a questa misura durante il periodo considerato ammonta a 14 miliardi di lire (7 230 397 EUR).

Articolo 122

37. Quest'articolo prevede una dotazione massima di 30 miliardi di lire (15 493 707 EUR) per la concessione di aiuti finalizzati ad interventi di ricomposizione fondiaria. Possono beneficiare della misura gli imprenditori agricoli (in particolare i giovani agricoltori), i coltivatori diretti, gli affittuari e i salariati agricoli singoli o associati, dotati di adeguate competenze professionali e che si impegnino a tenere una contabilità semplificata almeno durante i dieci anni successivi al loro insediamento.
38. L'aiuto, non cumulabile, è pari al 30 % delle spese sostenute (40 % nelle zone svantaggiate) per l'acquisto di terreni destinati ad operazioni di ricomposizione fondiaria e copre interamente le spese legali, amministrative e tecniche connesse alle transazioni effettuate in relazione alla ricomposizione.

Articolo 124

39. Questo articolo prevede due tipi di aiuti:

Paragrafi 1 e 2

40. Contributi di avviamento in favore delle associazioni di produttori riconosciute ai sensi del regolamento (CEE) n. 1035/72 del Consiglio, del 18 maggio 1972, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli ⁽⁶⁾.
41. L'aiuto è concesso per una durata di cinque anni, a totale copertura delle spese sostenute per l'avviamento durante il primo anno, e in misura decrescente del 20 % annuo negli anni successivi, fino all'azzeramento al termine del quinto anno. Non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno, né dopo sette anni dal riconoscimento.

Paragrafo 3

42. Aiuti per la costituzione e l'avviamento dei gruppi di produttori che hanno presentato un piano di riconoscimento ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio, del 28 ottobre 1996, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli ⁽⁷⁾. L'aiuto è concesso a copertura delle spese di costituzione e avviamento in conformità al disposto del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, del 7 gennaio 1998, recante modalità di applicazione del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio per quanto riguarda gli aiuti ai gruppi di produttori precostituiti ⁽⁸⁾, ed è erogato entro i seguenti massimali:
- fino a 100 000 euro per anno, per il primo e secondo anno;
 - fino a 80 000 euro, per il terzo anno;
 - fino a 60 000 euro, per il quarto anno;
 - fino a 50 000 euro, per il quinto anno.

⁽⁶⁾ GU L 118 del 20.5.1972, pag. 1.

⁽⁷⁾ GU L 297 del 21.11.1996, pag. 1

⁽⁸⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 40.

43. Si considerano come spese di avviamento l'affitto dei locali (o, in caso di acquisto, l'equivalente del valore locativo a prezzi di mercato), l'acquisto di materiale per ufficio e di attrezzatura informatica, le spese di personale e i normali costi di esercizio.
44. In entrambi i casi, non possono essere concessi aiuti in relazione a spese sostenute dopo il quinto anno, né dopo sette anni dal riconoscimento o dal priconoscimento.
45. Nessuno dei due aiuti è cumulabile con altre provvidenze aventi finalità analoghe. Il bilancio assegnato a queste due misure per il periodo considerato è limitato ad un massimo di 7 miliardi di lire (3 615 198 EUR).

Articolo 135

46. Questo articolo prevede, ai paragrafi 3 e 4, aiuti per progetti di ricerca nel settore agricolo. Si applicano le aliquote seguenti (intensità lorda):

Paragrafo 3

- per progetti di ricerca volti alla messa a punto di nuovi prodotti, di nuovi processi produttivi o di nuovi servizi o che comportino il miglioramento di quelli già esistenti: 50 % dei costi ritenuti ammissibili in conformità a quanto disposto nell'allegato II della *'Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo'* ⁽⁹⁾, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo;

Paragrafo 4

- per progetti di ricerca precompetitiva secondo la definizione di cui all'allegato I della precitata *Disciplina comunitaria*: 25 % dei costi ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo.
47. I progetti sono selezionati attraverso bandi pubblici. I risultati della ricerca devono essere resi accessibili agli operatori regionali, nazionali e comunitari interessati. Gli aiuti previsti non sono cumulabili con altri aiuti aventi le stesse finalità. Il bilancio assegnato a queste misure per il periodo considerato è limitato ad un massimo di 80 miliardi di lire (41 316 552 EUR).
48. In termini generali, l'articolo 200 della legge in oggetto dispone che gli stanziamenti annuali di bilancio potranno essere svincolati soltanto dopo che la Commissione avrà autorizzato i regimi di aiuto notificati. Il bilancio destinato a finanziare l'insieme degli aiuti summenzionati ammonta a complessivi 142 301 544 EUR.

Valutazione

49. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza. Le misure previste dalla decisione in oggetto corrispondono a questa definizione, in quanto fanno parte di un complesso di misure suscettibili di alterare gli scambi, data la vasta gamma di prodotti a cui si applicano (è interessato tutto il settore agricolo e, negli scambi comunitari di prodotti agricoli, l'Italia svolge un ruolo non trascurabile, poiché nel 2000 ha realizzato scambi di tali prodotti per un importo pari a 16,419 miliardi di euro per le importazioni e a 10,691 miliardi di euro per le esportazioni; nel corso dello stesso anno, gli scambi di prodotti agricoli nell'UE sono ammontati a 139,280 miliardi di euro, per le importazioni, e a 146,975 miliardi di euro per le esportazioni).
50. Tuttavia, nei casi previsti dall'articolo 87, paragrafi 2 e 3 del trattato, alcune misure possono, in via derogatoria, essere considerate compatibili con il mercato comune.
51. Nella fattispecie, tenendo conto della natura degli aiuti sopra descritti, l'unica deroga applicabile è quella prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato, in base alla quale possono essere ritenuti compatibili con il mercato comune gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse.
52. Per poter beneficiare di tale deroga, gli aiuti in questione devono essere conformi alle normative ad essi applicabili, ossia:
- per gli aiuti nel settore agricolo in generale, gli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo (in appresso denominati *'Orientamenti'*) ⁽¹⁰⁾, che sono applicabili nella fattispecie ai sensi del regolamento (CE) n. 1/2004 della Commissione, del 23 dicembre 2003, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese attive nel settore della produzione, trasformazione e commercializzazione dei prodotti agricoli ⁽¹¹⁾, dato che il regime non è diretto soltanto alle PMI e che le condizioni di applicazione non sono quindi soddisfatte ⁽¹²⁾;
 - per gli aiuti di Stato sotto forma di garanzia, la comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie ⁽¹³⁾;
 - per gli aiuti destinati alla ricerca e allo sviluppo, la *Disciplina comunitaria per gli aiuti di Stato alla ricerca e sviluppo* ⁽¹⁴⁾ ed eventualmente la comunicazione del 1998 che modifica detta *Disciplina* ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁰⁾ Cfr. nota in calce n. 1.

⁽¹¹⁾ GU L 1 del 3.1.2004, pag. 1.

⁽¹²⁾ Cfr. articolo 20, paragrafo 2, primo comma del regolamento.

⁽¹³⁾ GU C 71 dell'11.3.2000, pag. 14.

⁽¹⁴⁾ Cfr. nota 6.

⁽¹⁵⁾ GU C 48 del 13.2.1998, pag. 2.

⁽⁹⁾ GU C 45 del 17.2.1996, pag. 5.

53. A questo proposito la Commissione osserva quanto segue in merito ai vari articoli di legge in esame.

Articolo 99

Paragrafo 2, lettera a)

54. L'aiuto previsto da questo paragrafo deve essere esaminato sotto due aspetti: la dotazione e la prestazione di garanzie vera e propria.

55. Per quanto riguarda la dotazione, la Commissione rileva che, ai sensi del paragrafo 3 dell'articolo 99, i contributi regionali non possono oltrepassare il 50 % della dotazione globale dei consorzi, mentre il resto può essere fornito da enti pubblici o da operatori privati. Interrogate sull'entità complessiva della partecipazione pubblica all'operazione, le autorità italiane si sono impegnate affinché essa non superi in alcun caso il 70 %, sottolineando che una simile percentuale è già stata accettata in passato dalla Commissione (aiuto N 62/2001)⁽¹⁶⁾. Esse hanno inoltre assicurato che i fondi pubblici versati in dotazione saranno impiegati unicamente per la prestazione di garanzie e in nessun caso per coprire le spese di funzionamento dei consorzi.

56. Avendo effettivamente accettato una partecipazione pubblica globale del 70 % nell'ambito del precitato regime, la Commissione non ha motivo di modificare la propria posizione e può quindi accettare la partecipazione proposta dalle autorità italiane.

57. Quanto alle garanzie vere e proprie, le autorità italiane hanno precisato che:

- l'equivalente sovvenzione lordo delle garanzie prestate dai consorzi sarà calcolato secondo il metodo descritto al punto 3.2, secondo trattino, della comunicazione della Commissione sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato concessi sotto forma di garanzie;
- la garanzia prestata da un consorzio non coprirà più dell'80 % del prestito, conformemente a quanto disposto ai punti 3.3 e 3.4 della citata comunicazione della Commissione;
- conformemente al disposto dei punti 3.5 e 5.2 della comunicazione di cui al punto 49, secondo trattino, le garanzie saranno prestate per operazioni aventi caratteristiche (aliquota di aiuto, beneficiari e finalità) conformi ai requisiti degli Orientamenti; esse saranno inoltre concesse unicamente ad imprese solvibili e in buona situazione finanziaria;
- dato che circa il 70 % delle aziende agricole siciliane sono di dimensioni ridotte, alcune di esse potrebbero non essere in grado di fornire le coperture necessarie per garantire il prestito o per ottenere garanzie (punto 4.5 della comunicazione);
- lo svincolo della garanzia sarà subordinato all'espletamento delle procedure legali previste nei confronti del debitore in caso d'insolvenza (dichiarazione di fallimento dell'impresa beneficiaria, ecc.);

— l'affiliazione ai consorzi è aperta a tutti gli operatori del settore agricolo senza restrizioni;

— potranno ottenere garanzie anche gli operatori che non sono soci dei consorzi;

— le garanzie potranno coprire soltanto prestiti concessi nel quadro e alle condizioni di regimi autorizzati dalla Commissione.

58. Sulla base di tali informazioni e alla luce dei criteri della citata comunicazione che consentono di determinare se un regime di aiuti sotto forma di garanzie comporti o meno elementi di aiuto di Stato, la Commissione constata, alla luce del quarto trattino di cui sopra, che il regime proposto potrebbe contenere un elemento di aiuto, in quanto le indicazioni fornite dalle autorità italiane non permettono di verificare il rispetto di tutte le condizioni previste affinché un regime di garanzie non venga considerato come un aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato.

59. Quanto alla compatibilità di tale elemento di aiuto con il mercato comune (punto 5 della comunicazione), la Commissione constata anzitutto che l'elemento di aiuto interessa soltanto il mutuatario, poiché i fondi pubblici versati in dotazione saranno impiegati unicamente per la prestazione di garanzie e non per coprire le spese di funzionamento dei consorzi (ossia dei mutuant). In secondo luogo, essa prende atto che lo svincolo della garanzia sarà subordinato all'espletamento delle procedure legali previste nei confronti del debitore in caso d'insolvenza (eventualmente, dichiarazione di fallimento dell'impresa beneficiaria) e che la percentuale del prestito sulla quale potrà valere la garanzia corrisponde a quella prescritta dalla precitata comunicazione. Infine e soprattutto, essa osserva che le garanzie potranno essere applicate solo nel rispetto delle condizioni previste dai regimi di aiuti approvati dalla Commissione.

60. A questo riguardo, i regimi attualmente identificati dalle autorità italiane come possibili beneficiari delle garanzie previste dall'articolo 99 della legge in oggetto sono i seguenti:

A livello regionale:

— i regimi istituiti dagli articoli 99, 107, 110, 112, 120, 122, 124 e 135 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del presente fascicolo (cfr. 'descrizione');

— i regimi istituiti dagli articoli 104, 109 e 119 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 591/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2003) 240 del 15 aprile 2003 (tali articoli riguardano rispettivamente il mantenimento del paesaggio agricolo tradizionale, l'allevamento di struzzi e il miglioramento fondiario);

— i regimi istituiti dagli articoli 114, e 126 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 592/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2002) 4168 del 13 novembre 2002 (tali articoli riguardano rispettivamente il sostegno alle organizzazioni interprofessionali e la promozione di prodotti agro-alimentari);

⁽¹⁶⁾ Lettera SG (2001) D/290914 dell'8.8.2001.

- i regimi istituiti dagli articoli 131, 132 e 134 della legge regionale in oggetto, esaminati nel quadro del fascicolo N 593/01 e approvati dalla decisione della Commissione C(2003) 3274 dell'8 settembre 2003 (tali articoli riguardano rispettivamente la copertura dei premi di assicurazione, l'indennizzo di danni dovuti a condizioni climatiche sfavorevoli e il sostegno agli allevatori);
- il regime istituito dall'articolo 108 della legge regionale in oggetto, esaminato nel quadro del fascicolo N 342/02 e approvato (per quanto riguarda l'aspetto 'apicoltura') dalla decisione della Commissione C(2003) 2914 del 4 agosto 2003 (tale articolo riguarda contemporaneamente l'apicoltura e la bachicoltura).

A livello nazionale

- Il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 274/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2001) 2937 del 26 settembre 2001 (regolamento per la concessione degli aiuti di Stato sui programmi realizzati dalle Unioni nazionali tra le associazioni di produttori);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 110/2001 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/288933 del 5 giugno 2001 (Interventi a favore del riordino fondiario);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 759/2000 e approvato dalla decisione della Commissione C(2001) 3844 del 27 novembre 2001 (Promozione dei prodotti agroalimentari nei paesi terzi);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 729/A/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/286847 del 13 marzo 2001 (Estensione all'agricoltura e alla pesca degli strumenti previsti dalla programmazione negoziata);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 646/C/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/289229 del 14 giugno 2001 (Crediti di imposta per gli investimenti nelle aree svantaggiate);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 558/2000 e approvato dalla decisione della Commissione comunicata con lettera SG (2001) D/286564 del 28 febbraio 2001 (Trasformazione e commercializzazione di prodotti agricoli);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 241/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 1786 def. del 7 maggio 2002 (Camere di commercio);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 220/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 2934 del 25 luglio 2002 (Modifica del regime di aiuto N 646/C/2000 – cfr. quinto trattato);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 122/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 3432 del 23 settembre 2002 (Promozione di prodotti di qualità);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 30/2002 e approvato dalla decisione della Commissione C(2002) 579 def. del 27 febbraio 2002 (Pubblicità per i prodotti agricoli);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 381/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 4105 def. dell'11 novembre 2003 (Regime dei contratti di filiera);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 121/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 3219 del 2 settembre 2003 (Riordino fondiario e ricambio generazionale in agricoltura);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo NN 6/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 781 def. del 19 marzo 2003 (Modifiche ai crediti di imposta per investimenti);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 336/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 129 del 13 febbraio 2003 (Incentivi a favore dell'autoimprenditorialità e della nuova imprenditorialità);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 313/2001 e approvato dalla decisione della Commissione C(2003) 369 def. del 5 febbraio 2003 (Interventi a favore dell'agrumicoltura);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 384/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2004) 169 def. del 3 febbraio 2004 (Accesso al mercato dei capitali);
 - il regime esaminato nel quadro del fascicolo N 111/2003 e approvato dalla decisione della Commissione C(2004) 25 del 7 gennaio 2004 (Attuazione delle attività previste dalla legge n. 499/99).
- Misure cofinanziate (che sono state tutte approvate dalle decisioni della Commissione C(2000) 2348 dell'8 agosto 2000 e C(2003) 3982 del 21 ottobre 2003)
- Misura 4.6 del POR (programma operativo regionale) della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 100 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.7 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 102 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.8 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 117 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.9 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 105 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.11 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 121 della legge regionale in oggetto),

- misura 4.12 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 115 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.13 A del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 125 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.13 B del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 128 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.15 C del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 130 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.15 A del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 87 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.15 B del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 87 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.10 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 118 della legge regionale in oggetto),
 - misura 4.14 del POR della Sicilia per il periodo 2000/2006 (articolo 129 della legge regionale in oggetto).
61. Nella loro lettera del 20 aprile 2004, le autorità italiane hanno inoltre precisato che per il futuro esse si sarebbero preoccupate di comunicare alla Commissione tutti i regimi di aiuto nazionali e regionali ai quali potrebbero essere applicate le garanzie.
62. La Commissione desidera sottolineare anzitutto che il principio stesso dell'eventuale concessione di una garanzia comporta l'esistenza di un prestito. Ora, alla luce dell'elenco di cui al punto 60 supra, la Commissione constata che taluni dei regimi che potrebbero beneficiare di garanzie da parte dei Fondi di cui all'articolo 99, difficilmente potrebbero essere finanziati tramite prestiti, tenuto conto della natura delle misure previste nel loro ambito (per fare un esempio, è difficile pensare che gli aiuti diretti alla copertura di premi assicurativi nel settore agricolo possano rivestire la forma di un prestito). Al fine di eliminare qualsiasi ambiguità a questo livello, le autorità italiane dovrebbero indicare, per ogni regime o misura menzionati nell'elenco di cui al punto 60 supra, se gli aiuti previsti rivestano la forma di sovvenzioni a fondo perduto o di prestiti, agevolati o meno, nonché limitare l'applicazione delle garanzie alle misure il cui finanziamento viene assicurato da un prestito.
63. Un altro elemento di perplessità per la Commissione, in questa fase, è dato dalla possibilità di prestare delle garanzie connesse alle misure previste dall'articolo 124 della legge in oggetto. In effetti, oltre al fatto che le considerazioni sviluppate al punto 62 sono valide anche in questo caso (dato che difficilmente si può immaginare che degli aiuti all'avviamento siano concessi sotto forma di prestito), la Commissione dubita, in questa fase, della compatibilità con il mercato comune delle misure previste per diverse associazioni di produttori dall'articolo 124 precitato, per le ragioni menzionate ai punti da 103 a 108 infra e il fatto di concedere un aiuto supplementare ad una misura la cui ammissibilità è già soggetta a cauzione non può che far nascere a sua volta nuovi dubbi sull'ammissibilità della garanzia stessa.
64. Infine, in questa fase, la Commissione non dispone di indicazioni sul modo in cui le autorità italiane verifichino che il cumulo dell'aiuto potenziale delle garanzie e dell'aiuto previsto per le misure alle quali esse sono applicabili non comporti un superamento delle percentuali di aiuto ammissibili nell'ambito dei suddetti regimi.
65. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione si chiede se gli aiuti sotto forma di garanzie, verranno utilizzati in modo pertinente dalle autorità italiane e, in questa fase, non può non nutrire dei dubbi sulla compatibilità con il mercato comune delle modalità di concessione delle garanzie che potrebbero essere prestate dall'intermediario di Fondi alimentati da risorse pubbliche.
- Paragrafo 2, lettera b)*
66. L'aiuto di cui al paragrafo 2, lettera b) è un aiuto finalizzato alla prestazione di assistenza tecnica ai sensi del punto 14 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto di questa disposizione, la Commissione osserva che:
- il massimale dell'aiuto corrisponde a quello fissato dal suddetto punto 14;
 - nel complemento d'informazione fornito dalle autorità italiane, queste ultime hanno sottolineato innanzitutto che l'affiliazione ai consorzi è aperta a tutte le imprese del settore agricolo e agroalimentare, nonché alle loro associazioni, senza alcuna restrizione; esse hanno inoltre precisato che gli operatori non affiliati ai consorzi potranno fruire delle prestazioni di assistenza tecnica alle stesse condizioni dei soci (il testo dell'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) sarà modificato in tal senso);
 - qualsiasi partecipazione alle spese amministrative del consorzio sarà limitata ai costi inerenti alla prestazione del servizio;
 - poiché l'aiuto previsto è cumulabile con altri regimi di aiuti ricadenti nel campo di applicazione del punto 14 degli *Orientamenti*, le autorità italiane hanno assicurato che intendono creare una banca dati regionale per tutti gli aiuti disciplinati dai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*, onde evitare che un cumulo di aiuti dia luogo al superamento dei massimali consentiti; inoltre, le autorità pubbliche procederanno a regolari controlli e ogni irregolarità accertata comporterà l'annullamento degli aiuti, seguito dal rimborso degli importi già percepiti e dall'irrogazione di sanzioni amministrative che possono arrivare fino al 50 % dell'indebito.

67. Tenuto conto di quanto precede, l'aiuto di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) della legge in oggetto può considerarsi conforme al punto 14 degli *Orientamenti* e può beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 107

Paragrafi 1 e 2

68. Dalla lettura di questo articolo, la Commissione evince che l'aiuto previsto può coprire non solo prestazioni di assistenza tecnica riconducibili al punto 13 (cfr. lettere a) e c) della descrizione) o al punto 14 (cfr. lettera b) della descrizione) degli *Orientamenti*, ma anche l'esecuzione di controlli di qualità ai sensi del punto 13 degli *Orientamenti*.

69. Per quanto riguarda il rispetto di quest'ultima disposizione, la Commissione osserva che:

Per le prestazioni di assistenza tecnica:

- nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane si sono impegnate a limitare l'aiuto ad un massimo di 100 000 EUR per beneficiario e per triennio, per l'insieme delle prestazioni di assistenza tecnica di cui all'articolo 107, o al 50 % delle spese ammissibili per le PMI ai sensi del regolamento (CE) n. 70/2001;
- in caso di cumulo, il rispetto dei massimali autorizzati sarà verificato tramite la banca dati che la Regione intende costituire per tutti gli aiuti disciplinati dai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*. Saranno anche effettuati controlli come indicato sopra, riguardo all'aiuto di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera b) della legge in oggetto, con le stesse sanzioni in caso d'infrazione.

70. Tenuto conto di quanto precede, si può ritenere che le condizioni di cui ai punti 13 e 14 degli *Orientamenti*, applicabili nella fattispecie, siano rispettate.

Per l'esecuzione di controlli:

- nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno assicurato che l'aiuto sarà concesso non solo per i controlli obbligatori, ma anche per quelli facoltativi, a condizione che siano effettuati da terzi o per conto terzi; esse hanno precisato che i controlli di routine effettuati dal produttore stesso nell'ambito del normale ciclo di produzione saranno esclusi dalla copertura dell'aiuto;
- per quanto riguarda i controlli obbligatori, la Commissione rileva che il punto 13.4 degli *Orientamenti* ammette la copertura totale, tranne quando la normativa comunitaria stabilisce gli importi che i produttori devono pagare. Poiché le autorità italiane si sono impegnate a rispettare questa restrizione, la

Commissione ritiene che il disposto del punto 13.4 sia ottemperato;

- in merito agli altri controlli, la Commissione prende atto che, nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno deciso di applicare le seguenti modalità di concessione dell'aiuto:
 - per i controlli finalizzati alla certificazione delle denominazioni di origine e delle attestazioni di specificità nell'ambito dei regolamenti (CEE) nn. 2081/92 e 2082/92 del Consiglio: contributo del 100 % nel primo anno e in seguito applicazione di un'aliquota decrescente (80 %, 60 %, 40 %, 20 % e 10 %), con estinzione al termine del sesto anno;
 - per i controlli sul metodo di produzione biologico ai sensi del regolamento (CEE) n. 2092/91: contributo del 100 %;
 - per i controlli attinenti alla supervisione dell'uso dei marchi di qualità nell'ambito di regimi di garanzia della qualità (ad esempio, certificazioni ISO 9000 e/o 14000, tracciabilità dei prodotti): contributo del 100 % nel primo anno e in seguito applicazione di un'aliquota decrescente (85 %, 70 %, 55 %, 40 %, 25 %, 0 %), con estinzione al termine del sesto anno.

71. Dato che queste modalità di concessione sono conformi alle disposizioni dei punti 13.4 e 13.5 degli *Orientamenti*, la Commissione può considerarle ammissibili.

Paragrafo 3

72. In considerazione della destinazione dell'aiuto e della natura dei beneficiari, questa misura deve essere analizzata alla luce delle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, concernenti gli aiuti alle associazioni di produttori⁽¹⁷⁾. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:

- la durata dell'aiuto (cinque anni) corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
- la degressività dell'aiuto, a cominciare dal 100 % nel primo anno per poi diminuire ogni anno di 20 punti percentuali, in modo da estinguersi al termine del quinto anno, corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
- le spese ammissibili rientrano tra quelle autorizzate dalla sezione 10 degli *Orientamenti*.

73. Dato che queste modalità di concessione sono conformi alle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, la Commissione può considerarle ammissibili.

74. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che gli aiuti di cui all'articolo 107, paragrafo 3 della legge in oggetto possono beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato, in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

⁽¹⁷⁾ Il punto 10.7 degli *Orientamenti* dispone infatti che la Commissione applicherà i principi enunciati nella sezione 10 agli aiuti concessi a copertura delle spese di avviamento delle associazioni di produttori incaricate di controllare l'utilizzazione delle denominazioni di origine o dei marchi di qualità.

Articolo 110

75. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno precisato che sono coperti dall'aiuto unicamente gli investimenti per l'impianto e l'ampliamento degli allevamenti di chioccioline della specie *Helix aspersa*, ad esclusione quindi delle chioccioline catturate in mare o nelle acque interne, oppure prodotte in impianti di acquacoltura. Esse hanno inoltre dichiarato che gli investimenti finalizzati alla ricerca idrica e alla realizzazione di impianti di irrigazione sono giustificati dal fatto che le chioccioline si nutrono degli ortaggi coltivati negli allevamenti stessi.
76. Quanto alle modalità di concessione dell'aiuto, le autorità italiane hanno precisato che sarà applicato un tasso del 50 % nelle zone svantaggiate e del 40 % nelle altre zone (l'aiuto sarà concesso in via prioritaria nelle zone svantaggiate e secondariamente nelle altre zone). Riguardo al rispetto delle altre condizioni applicabili agli aiuti agli investimenti nelle aziende, di cui al punto 4.1 degli *Orientamenti*, esse hanno assicurato che si atterrano rigorosamente alle disposizioni relative alle misure 4.06 e 4.09 del programma operativo regionale della Regione siciliana, approvato dalla Commissione, e del relativo complemento di programmazione, stabiliti in conformità degli *Orientamenti*.
77. Alla luce di tali informazioni, la Commissione constata che le chioccioline di cui trattasi non rientrano nella disciplina dell'organizzazione comune dei mercati nel settore della pesca e dell'acquacoltura, né di alcun'altra organizzazione comune dei mercati.
78. Secondo il punto 3.8 degli *Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo* ⁽¹⁸⁾, quando un prodotto agricolo non è disciplinato da un'organizzazione comune dei mercati, gli aiuti di Stato concernenti specificamente quel prodotto rimangono soggetti alle disposizioni dell'articolo 4 del regolamento n. 26 relativo all'applicazione di alcune regole di concorrenza alla produzione e al commercio di prodotti agricoli ⁽¹⁹⁾.
79. A norma dell'articolo 4 del regolamento precitato, a questi aiuti si applicano esclusivamente le disposizioni dell'articolo 88, paragrafo 1, e della prima frase del paragrafo 3 dello stesso articolo, il che implica che la Commissione non può opporsi all'erogazione degli aiuti in questione, ma può eventualmente formulare osservazioni in merito.
80. In base alle informazioni fornite dalle autorità italiane, la Commissione constata che gli aiuti agli investimenti saranno concessi secondo i tassi prescritti al punto 4.1 degli *Orientamenti* e che le altre condizioni per la loro concessione saranno quelle che figurano in un documento di programmazione approvato dalla Commissione.
81. Tuttavia, la Commissione rileva che la ricerca idrica propriamente detta potrebbe rientrare in una delle categorie di spese ammissibili agli aiuti agli investimenti

soltanto se viene considerata come prestazione di esperti da ascrivere alle spese generali, le quali possono essere annoverate tra spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali descritti al punto 4.1 degli *Orientamenti*.

82. Inoltre, sarebbe opportuno prevedere non solo l'acquisto, ma anche l'ammodernamento dei locali, in modo che la misura sia realmente incentrata su un miglioramento della produzione, come disposto al punto 4.1.1.1 degli *Orientamenti*.
83. La Commissione raccomanda pertanto alle autorità italiane di computare le spese per la ricerca idrica tra le spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali per l'irrigazione delle colture praticate negli allevamenti di chioccioline e di combinare l'aiuto per l'acquisto di locali con l'ammodernamento dei medesimi.

Articolo 112

84. In considerazione della sua natura, questo aiuto deve essere analizzato alla luce delle disposizioni della sezione 10 degli *Orientamenti*, concernenti gli aiuti alle associazioni di produttori. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:
- la durata dell'aiuto (cinque anni) corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
 - la degressività dell'aiuto, a cominciare dal 100 % nel primo anno per poi diminuire ogni anno di 20 punti percentuali, in modo da estinguersi al termine del quinto anno, corrisponde a quella prevista nella sezione 10 degli *Orientamenti*;
 - le spese ammissibili rientrano tra quelle autorizzate dalla sezione 10 degli *Orientamenti*;
 - nel complemento d'informazione trasmesso, le autorità italiane hanno specificato che per 'ampliamento significativo delle attività dell'organizzazione' si intende l'estensione delle attività a prodotti e a settori d'intervento diversi da quelli per i quali l'associazione era stata riconosciuta a livello comunitario; in caso di estensione dell'attività, l'aiuto è limitato alle spese di funzionamento amministrativo derivanti dai compiti aggiuntivi; in caso di adesione di nuovi soci, la concessione dell'aiuto è subordinata alla condizione che l'estensione dell'attività rappresenti almeno il 30 % in termini di fatturato, di valore dei prodotti commercializzati e di valore dei prodotti forniti dai nuovi soci;
 - le autorità italiane hanno precisato che, contrariamente a quanto indicato nella scheda descrittiva dell'aiuto, l'assistenza tecnica, economica, giuridica e commerciale annoverata tra le spese ammissibili è quella ricevuta dall'organizzazione (se fosse stata prestata dall'organizzazione, quest'ultima non avrebbe potuto fruire di un aiuto all'avviamento, conformemente al punto 10.7 degli *Orientamenti*).

⁽¹⁸⁾ GU C 232 del 12.8.2000, pag. 17.

⁽¹⁹⁾ GU 30 del 20.4.1962, pag. 993/62.

85. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 112 della legge in oggetto risponda ai requisiti della sezione 10 degli *Orientamenti* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 120

86. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno precisato che questo aiuto non costituisce un premio forfettario, bensì un contributo a favore delle aziende agricole che adottano un sistema di contabilità che richiede una formazione e prestazioni di consulenti. Da questo punto di vista, esso si configura come un aiuto alla prestazione di assistenza tecnica ai sensi della sezione 14 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto di queste disposizioni, la Commissione osserva che:

- l'importo dell'aiuto (2 582 EUR) è nettamente inferiore al massimale stabilito dagli *Orientamenti* (100 000 EUR per beneficiario e per triennio);
- l'aiuto verrà concesso solo dietro presentazione dei giustificativi delle spese effettivamente sostenute per i servizi ricevuti;
- l'aiuto è cumulabile con le altre prestazioni contemplate dalla sezione 14 degli *Orientamenti*, ma il rispetto del massimale in caso di cumulo sarà verificato mediante i dispositivi di controllo previsti dagli articoli 99 e 107.

87. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 120 della legge in oggetto risponda ai requisiti della sezione 14 degli *Orientamenti* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 122

88. Gli aiuti finalizzati ad interventi di ricomposizione fondiaria sono disciplinati dalla sezione 12 degli *Orientamenti*. Per quanto riguarda il rispetto delle disposizioni di tale sezione, la Commissione osserva che, nel complemento d'informazione da esse trasmesso, le autorità italiane hanno dichiarato che, per l'attuazione del regime di cui all'articolo 122 della legge in oggetto, verranno applicate le stesse condizioni e gli stessi tassi di aiuto previsti per il regime nazionale di ricomposizione fondiaria approvato dalla Commissione nel quadro del fascicolo N 110/01 ⁽²⁰⁾.

89. Si ricorda che, nel quadro del succitato fascicolo, la Commissione aveva approvato gli aiuti alla ricomposizione fondiaria essenzialmente sulla base dei seguenti elementi:

- a) l'aiuto per l'acquisto di terreni poteva assumere la forma di prestito agevolato o di 'leasing', regolato da un contratto contenente una clausola di riscatto del terreno;
- b) l'elemento di aiuto era calcolato in base al valore attualizzato della differenza tra la quota di interessi a tasso ordinario e la quota di interessi a tasso agevolato (il tasso di riferimento utilizzato per il calcolo era quello della Commissione);
- c) sia in caso di prestito agevolato, sia in caso di 'leasing', l'elemento di aiuto così calcolato doveva rimanere, al momento della concessione dell'aiuto come anche in occasione degli ulteriori controlli, al di sotto dei tassi massimi previsti al punto 4.1.1.2 degli *Orientamenti*, vale a dire il 40 % nelle zone normali e il 50 % nelle zone svantaggiate, con una maggiorazione di 5 punti percentuali per i giovani agricoltori partecipanti ad un'operazione di ricomposizione fondiaria nel corso dei cinque anni successivi all'inseadimento;
- d) potevano beneficiare dell'aiuto unicamente le aziende redditizie con buone prospettive, condotte da una persona dotata delle competenze richieste e rispettose delle norme minime in materia di ambiente, igiene e benessere degli animali definite nel piano di sviluppo rurale (PSR) o nel programma operativo regionale (POR); occorreva altresì che i terreni fossero adibiti a produzioni per le quali esistevano sbocchi di mercato, valutati secondo i parametri indicati nel PSR/POR;
- e) il contributo a copertura degli oneri legali e amministrativi connessi alle operazioni di ricomposizione fondiaria non superava il 100 % ammissibile in virtù della sezione 12 degli *Orientamenti*.

90. Poiché tutte queste condizioni saranno applicate nella fattispecie, la Commissione non ha motivo di modificare la posizione da essa adottata nel quadro del fascicolo sopraccitato.

91. Di conseguenza, gli aiuti previsti dall'articolo 122 della legge in oggetto possono beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato in quanto aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Articolo 124

Paragrafi 1 e 2

92. Nei complementi d'informazione trasmessi, le autorità italiane hanno dichiarato che questi aiuti sono destinati esclusivamente a saldare un arretrato di pagamenti di contributi alle associazioni di produttori riconosciute in forza del regolamento (CEE) n. 1035/72. Tali contributi avrebbero già dovuto essere pagati, ma non lo sono stati per mancanza di risorse finanziarie e perché il FEAOG non aveva garantito la copertura degli impegni finanziari assunti a livello italiano. La Commissione prende atto

⁽²⁰⁾ Lettera SG (2001) D/288933 del 5.6.2001.

dell'impegno da parte italiana a rispettare tutte le condizioni prescritte dal regolamento (CEE) n. 1035/72. Per quanto riguarda, più in particolare, il rispetto delle disposizioni dell'articolo 14 del regolamento suddetto, le autorità italiane si sono impegnate a raccogliere tutti i documenti necessari e ad effettuare controlli presso le sedi delle organizzazioni di produttori per verificare il volume della produzione commercializzata e le spese effettivamente sostenute per la costituzione e il funzionamento amministrativo delle organizzazioni stesse. Possono beneficiare dell'aiuto unicamente i soggetti che ne abbiano acquisito il diritto prima del 21 novembre 1996, data dell'entrata in vigore del regolamento (CE) n. 2200/96, e che non siano decaduti da tale diritto.

93. La Commissione constata che, ai sensi dell'articolo 53 del regolamento (CE) n. 2200/96, i diritti acquisiti dalle organizzazioni di produttori prima dell'entrata in vigore del regolamento, in virtù dell'articolo 14 e del titolo II bis del regolamento (CEE) n. 1035/72 del Consiglio, sono mantenuti sino ad estinzione degli stessi.
94. Pertanto, nell'ipotesi che ricorrano tutte le condizioni dell'articolo 14, gli aiuti nazionali eventualmente erogati sulla base di questo articolo sarebbero *ipso iure* compatibili con l'OCM ortofrutticoli e non dovrebbero formare oggetto della presente decisione (un approccio analogo era stato seguito per gli aiuti previsti a livello nazionale a favore delle associazioni di produttori a norma dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 nel quadro del fascicolo di aiuto N 157/2000⁽²¹⁾).
95. Secondo l'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72, modificato, gli Stati membri possono concedere alle organizzazioni di produttori riconosciute, per i cinque anni successivi alla data del loro riconoscimento, aiuti intesi a incoraggiarne la costituzione e ad agevolarne il funzionamento amministrativo. L'importo massimo di tali aiuti è pari, a titolo del primo, del secondo, del terzo, del quarto e del quinto anno, rispettivamente al 5 %, al 5 %, al 4 %, al 3 % e al 2 % del valore della produzione commercializzata coperta dall'azione dell'organizzazione di produttori. L'importo dell'aiuto non può superare le spese reali di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione in questione. Esso è versato in rate annuali, per un periodo massimo di sette anni a decorrere dalla data del riconoscimento.
96. Nel complemento d'informazione fornito, le autorità italiane si sono impegnate a modificare i paragrafi 1 e 2 dell'articolo 124 in modo tale che l'aiuto, limitato alle spese di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione interessata, sia calcolato sulla base delle percentuali del valore della produzione commercializzata indicate al precedente punto 95.
97. La Commissione rileva che tali modifiche renderebbero le modalità di concessione dell'aiuto conformi ad alcuni dei requisiti dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72. Essa osserva peraltro che, sulla base delle informazioni fornite dalle autorità italiane, l'aiuto sarebbe erogato esclusivamente alle seguenti organizzazioni:

- l'associazione ASPROSUD di Messina, riconosciuta il 13 marzo 1992, per il quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1995 e 1996);
- l'associazione Sicilia Verde di Bagheria, riconosciuta l'8 luglio 1993, per il terzo, quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1996, 1997 e 1998);
- l'associazione AGRISUD di Vittoria, riconosciuta il 15 novembre 1994, per il secondo, terzo, quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1996, 1997, 1998 e 1999);
- l'associazione APRO FRUS di Capo d'Orlando, riconosciuta il 23 novembre 1990, per il quarto e quinto anno successivi al riconoscimento (1994-1995 e 1995-1996).

98. Da queste informazioni risulta chiaramente che, nel caso delle associazioni ASPROSUD, Sicilia Verde e APRO FRUS, sarebbe ampiamente superato il termine di sette anni dal riconoscimento per il versamento dell'aiuto, il che significa che non tutti i requisiti dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 sarebbero soddisfatti (in quanto uno di essi prescrive che l'aiuto sia versato in cinque rate annuali entro i sette anni successivi al riconoscimento), sicché l'aiuto deve essere analizzato alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato.
99. In virtù di tale analisi, la Commissione osserva che il regolamento (CEE) n. 1035/72 è stato abrogato dal regolamento (CE) n. 2200/96. Pertanto, la concessione di un aiuto a norma di un regolamento non più esistente ad associazioni i cui diritti sono estinti (il che rende inapplicabile l'articolo 53 del regolamento (CE) n. 2200/96 – cfr. punti 92 e 93) verrebbe ad interferire con il funzionamento dell'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli quale istituita dal regolamento (CE) n. 2200/96. D'altra parte, il punto 3.2 degli *Orientamenti* indica chiaramente che la Commissione non può approvare in alcun caso un aiuto incompatibile con le disposizioni che disciplinano un'organizzazione comune dei mercati o contrario al buon funzionamento dell'OCM stessa.
100. A queste considerazioni si aggiunge il fatto che un aiuto concesso nelle circostanze sopra descritte sarebbe un aiuto retroattivo, espressamente vietato dal punto 3.6 degli *Orientamenti* in quanto privo dell'elemento d'incentivo che deve essere insito in tutti gli aiuti nel settore agricolo (eccetto quelli a carattere compensativo).
101. Infine, l'argomento secondo cui il FEAOG non avrebbe garantito la copertura finanziaria degli impegni assunti a livello italiano è quanto meno singolare, dal momento che il cofinanziamento della costituzione di associazioni di produttori implica il rimborso automatico, da parte del FEAOG, di una parte dell'importo dell'aiuto approvato nel quadro dell'OCM.
102. In simili circostanze, la Commissione non può fare a meno di dubitare, allo stato attuale, della compatibilità con il mercato comune degli aiuti previsti a favore di queste tre associazioni di produttori.

⁽²¹⁾ Cfr. lettera SG(2001) D/288558 del 16.5.2001.

103. Per quanto riguarda l'aiuto ad AGRISUD, poiché i diritti dell'associazione si sono estinti soltanto il 15 novembre 2001, cioè dopo la notifica della legge n. 32, la Commissione ritiene che le autorità italiane avrebbero potuto procedere direttamente al pagamento dell'aiuto fino al 15 novembre 2001 senza ricorrere alla suddetta legge, impiegando i fondi che esse hanno poi deciso d'imputare al bilancio di quest'ultima. Inoltre, se l'associazione avesse ottenuto un aiuto dalle autorità italiane, si sarebbe semplicemente trattato del seguito delle prime rate corrisposte in conformità dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 e quindi anche questo aiuto sarebbe stato conforme alle disposizioni del regolamento in parola.

104. In tali circostanze, e in considerazione del fatto che le autorità italiane si sono impegnate a modificare i paragrafi 1 e 2 dell'articolo 124 in modo tale che l'aiuto, limitato alle spese di costituzione e di funzionamento amministrativo dell'organizzazione interessata, sia calcolato sulla base delle percentuali del valore della produzione commercializzata indicate al punto 95, come previsto all'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72, la Commissione, riferendosi all'approccio menzionato al punto 94, ritiene che siano soddisfatte le condizioni dell'articolo 14 del regolamento (CEE) n. 1035/72 in ordine all'associazione interessata e che l'aiuto in parola, fondato su questo stesso articolo, sia *ipso iure* compatibile con l'OCM ortofrutticoli e non debba formare oggetto della presente decisione.

Paragrafo 3

105. La Commissione rileva che l'aiuto previsto in questo paragrafo si fonda sull'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio, del 28 ottobre 1996, relativo all'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli⁽²²⁾, nonché sull'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, del 7 gennaio 1998, recante modalità di applicazione del regolamento (CE) n. 2200/96 del Consiglio per quanto riguarda gli aiuti ai gruppi di produttori prericognosciuti⁽²³⁾.

106. A norma dell'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96, nei cinque anni successivi alla data del prericognoscimento, gli Stati membri possono accordare ai gruppi di produttori aiuti intesi ad incentivarne la costituzione e ad agevolarne il funzionamento amministrativo.

107. A norma dell'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 della Commissione, l'aiuto di cui all'articolo 14, paragrafo 2, lettera a) del regolamento (CE) n. 2200/96 è concesso per le spese di costituzione e di funzionamento amministrativo del gruppo di produttori sotto forma di aiuto forfettario limitato a:

- 100 000 ecu il primo anno,
- 100 000 ecu il secondo anno,

- 80 000 ecu il terzo anno,
- 60 000 ecu il quarto anno,
- 50 000 ecu il quinto anno,

ed è versato in rate annue, per un periodo massimo di sette anni a decorrere dalla data del prericognoscimento.

108. Nella fattispecie, la Commissione constata che l'aiuto previsto soddisfa i requisiti dell'articolo 2 del regolamento (CE) n. 20/98 e, di conseguenza, anche i pertinenti requisiti del regolamento (CE) n. 2200/96. L'aiuto è dunque compatibile con le disposizioni dell'organizzazione comune dei mercati nel settore degli ortofrutticoli e, in quanto aiuto nazionale espressamente autorizzato da un regolamento che istituisce un'organizzazione comune dei mercati, non deve essere esaminato alla luce degli articoli 87 e 88 del trattato (cfr. punto 94). Pertanto, esso non forma oggetto della presente decisione.

Articolo 135

109. In questo articolo, le autorità italiane fanno espresso riferimento alla *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo*⁽²⁴⁾ anziché alla comunicazione della Commissione del 1998 che la modifica⁽²⁵⁾. È quindi sulla base di questa *Disciplina* che sarà valutato l'articolo 135 della legge in oggetto.

Paragrafo 3

110. A giudicare dalla descrizione, l'aiuto previsto in questo paragrafo si configura come un aiuto per attività di ricerca industriale. La Commissione constata che il tasso di aiuto e le maggiorazioni previste (50 % delle spese ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del vigente programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo) corrispondono a quanto previsto per questo tipo di attività ai punti 5.3, 5.10.1 e 5.10.3 della *Disciplina* succitata e che il cumulo di tali aiuti non darà luogo al superamento dell'intensità massima fissata al punto 5.10.6 (75 % per attività di ricerca industriale). Essa rileva altresì che le spese ammissibili sono limitate a quelle menzionate nell'allegato II della *Disciplina* e che i risultati della ricerca saranno accessibili a tutti gli interessati.

111. Tenuto conto di tali elementi, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 135, paragrafo 3 della legge in oggetto risponda ai requisiti della *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

⁽²²⁾ GU L 297 del 21.11.1996, pag. 1.

⁽²³⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 40.

⁽²⁴⁾ Cfr. nota 4.

⁽²⁵⁾ Cfr. nota 12.

Paragrafo 4

112. A giudicare dalla descrizione, l'aiuto previsto in questo paragrafo si configura come un aiuto per attività preconcorsuali. La Commissione constata che il tasso di aiuto e le maggiorazioni previste (25 % delle spese ammissibili, con possibilità di maggiorazione del 10 % per progetti di ricerca presentati da piccole e medie imprese e del 15 % per progetti di ricerca i cui obiettivi rientrano all'interno di progetti o programmi specifici realizzati nell'ambito del vigente programma quadro comunitario di ricerca e sviluppo) corrispondono a quanto previsto per questo tipo di attività ai punti 5.3, 5.10.1 e 5.10.3 della *Disciplina* succitata e che il cumulo di tali aiuti non darà luogo al superamento dell'intensità massima fissata al punto 5.10.6 (50 % per attività di ricerca preconcorsuali). Essa rileva altresì che le spese ammissibili sono limitate a quelle menzionate nell'allegato II della *Disciplina* e che i risultati della ricerca saranno accessibili a tutti gli interessati.
113. Tenuto conto di tali elementi, la Commissione ritiene che l'aiuto di cui all'articolo 135, paragrafo 4 della legge in oggetto risponda ai requisiti della *Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la ricerca e lo sviluppo* e possa beneficiare della deroga prevista all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato in quanto aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di alcune attività o regioni economiche senza alterare gli scambi in misura contraria al comune interesse.

Decisione

114. Riassumendo, alla luce degli elementi suesposti, la Commissione ha deciso:
- di non sollevare obiezioni riguardo agli aiuti di cui agli articoli 99, paragrafo 2, lettera b) (per quanto riguarda il settore agricolo), 107, 112, 120, 122 e 135 della legge in oggetto, avendo constatato che essi sono compatibili con il mercato comune;
 - di non sollevare obiezioni riguardo agli aiuti di cui all'articolo 110 della legge in oggetto, raccoman-

dando però alle autorità italiane di computare le spese per la ricerca idrica tra le spese ammissibili solo fino ad un massimo del 12 % del costo degli investimenti materiali per l'irrigazione delle colture praticate negli allevamenti di chiocciole e di combinare l'aiuto per l'acquisto di locali con l'ammodernamento dei medesimi;

- di avviare la procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato in merito agli aiuti di cui all'articolo 99, paragrafo 2, lettera a) (per quanto riguarda il settore agricolo), nonché all'articolo 124, paragrafi 1 e 2, della legge in oggetto.

115. Nel quadro di detta procedura, la Commissione invita le autorità italiane a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione degli aiuti in questione, entro un mese dalla data di ricezione della presente, nonché a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziali degli aiuti.
116. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.
117. Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione.
118. Si richiama inoltre l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che la legge n. 32 dovrà essere modificata conformemente agli impegni assunti dalle autorità italiane nell'ambito dell'esame degli articoli citati in oggetto. Il nuovo testo di legge dovrà essere notificato alla Commissione affinché questa possa verificare se gli impegni in questione sono stati debitamente recepiti."

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN LAUSUNTO,

annettu 17 päivänä helmikuuta 2005,

Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, koskien komission ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveiksi luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETA uudelleen laatimisesta

(CON/2005/4)

(2005/C 52/10)

1. Euroopan keskuspankki (EKP) vastaanotti 15 päivänä syyskuuta 2004 Euroopan unionin neuvostolta pyynnön antaa lausunto ehdotuksesta kahdeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi. ⁽¹⁾ Ensimmäinen direktiivi (jäljempänä 'ehdotettu pankkidirektiivi') koskee luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY ⁽²⁾ uudelleen laatimista ja toinen direktiivi (jäljempänä 'omien varojen riittävyttä koskeva direktiivi') koskee sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6 ETA ⁽³⁾ uudelleen laatimista (jäljempänä yhteisesti 'ehdotetut direktiivit').
2. EKP:n toimivalta antaa lausunto perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen luetelmakohtaan, jonka mukaan EKP:a kuullaan ehdotuksista yhteisön säädöksiksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Ehdotettuihin direktiiveihin sisältyy rahoitusjärjestelmän luotettavuuden ja vakauden kannalta olennaisia säännöksiä. Tämän lausunnon on antanut EKP:n neuvosto Euroopan keskuspankin työjärjestyksen 17.5 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti.
3. Ehdotetuilla direktiiveillä on olennainen merkitys rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman kannalta. Niillä on tarkoitus uudistaa voimassa oleva luottolaitoksien ja sijoituspalveluyritysten omien varojen riittävyttä koskeva säännöstö. Niillä varmistetaan vakavaraisuusvaatimuksia koskevan uuden Baselin sopimuksen ⁽⁴⁾ (jäljempänä 'Basel II') yhdenmukainen soveltaminen koko EU:ssa. Baselin pankkivalvontakomitea (Basel Committee on Banking Supervision, BCBS) päätti Basel II:sta kesäkuussa 2004 ja G-10 maiden keskuspankkien ja pankkivalvontaviranomaisten pääjohtajat ovat hyväksyneet sen. Ehdotetuilla direktiiveillä luodaan entistä kattavampi ja riskiherkempi järjestelmä, joka edistää luottolaitosten riskienhallintaa. Tämä puolestaan myötävaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen, herättää luottamusta rahoituslaitoksia kohtaan sekä vahvistaa kuluttajansuojaa.
4. Aikaisemmissa kannanotoissaan ⁽⁵⁾ EKP on tukenut voimakkaasti Baselin pankkivalvontakomitean ja Euroopan komission viime vuosina tehtyä työtä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien varojen riittävyttä koskevan säännöstön uudistamiseksi. EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että Baselin pankkivalvontakomitea pääsi Basel II:sta lopulliseen yhteisymmärrykseen. EKP suhtautuu myönteisesti myös siihen, että komissio pian tämän jälkeen antoi ehdotukset sen varmistamiseksi, että EU-maiden kansainvälisesti toimivat pankit ja sijoituspalveluyritykset soveltavat Basel II:ta oikea-aikaisesti ja yhdenmukaisesti. Ehdotukset myös laajentaisivat Basel II:n soveltamisalaa siten, että se kattaisi myös muut EU-maiden rahoituslaitokset, niiden erityispiirteet huomioon ottaen.

⁽⁴⁾ Baselin pankkivalvontakomitea: International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework, Kansainvälinen järjestelypankki (Bank of International Settlements, BIS), kesäkuu 2004. Luettavissa Kansainvälisen järjestelypankin verkkosivuilla.

⁽⁵⁾ Katso erityisesti EKP:n kommentit Baselin pankkivalvontakomitean 31 päivänä toukokuuta 2001 antamasta toisesta kuulemisasiakirjakoelaisuudesta sekä EKP:n vastaus Baselin pankkivalvontakomitean elokuussa 2003 antamien kolmansien kuulemishdotusten (third consultative proposals CP3) johdosta sekä EKP:n kommentit Euroopan komission marraskuussa 2003 antamasta lakisäätöisen pääoman tarkistuksia koskevasta kolmannesta kuulemisasiakirjasta (jäljempänä 'kolmas kuulemisasiakirja'). Kaikki asiakirjat ovat luettavissa EKP:n verkkosivuilla.

⁽¹⁾ KOM(2004) 486 lopullinen, osat I ja II sekä tekniset liitteet.

⁽²⁾ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1 (jäljempänä 'konsolidoitu pankkidirektiivi'). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/69/EY (EUVL L 125, 28.4.2004, s. 44).

⁽³⁾ EUVL L 141, 11.6.1993, s. 1 (jäljempänä 'omien varojen riittävyttä koskeva direktiivi'). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/39/EY (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

5. EKP on vakuuttunut, että kun ehdotetut direktiivit on asianmukaisesti saatettu osaksi jäsenmaiden lainsäädäntöä, ne tulevat huomattavasti vahvistamaan EU:n pankkijärjestelmän luotettavuutta ja vakautta, sillä niillä otetaan käyttöön entistä kehittyneemmät ja riskiherkemmat vakavaraisuusvaatimukset. EKP korostaa siksi, että se suhtautuu yleisesti ottaen myönteisesti ehdotettuihin direktiiveihin. Tästä yleisesti myönteisestä kannasta huolimatta EKP:lla on muutamia ehdotettuihin direktiiveihin ja niiden soveltamiseen liittyviä yleisiä ja yksityiskohtaisia huomioita. ⁽¹⁾

YLEISET HUOMIOT

Oikeudelliset välineet yhdenmukaisen soveltamiskäytännön varmistamiseksi koko EU:ssa

6. EKP on useaan otteeseen, erityisesti ehdotettua komitearakenne-direktiiviä (jonka tarkoituksena oli muuttaa eräitä voimassa olevia direktiivejä rahoitusalan sääntelyä koskevan Lamfalussy-menetelmän käytön laajentamiseksi arvopaperisektorista kaikkiin muihinkin rahoitussektoreihin) koskevassa lausunnossaan CON/2004/7 ⁽²⁾, tukenut toimielinten välisen komitean ehdotusta, jonka mukaan yhteisön lainsäädännön tulisi tasolla 1 rajoittaa puiteperiaatteisiin, kun taas tasolla 2 tulisi mahdollisuuksien mukaan käyttää asetuksia. Kuten EKP totesi lausuntonsa CON/2004/7 6 kohdassa, EKP katsoo, että toimielinten välisen valvontakomitean suositusten täytäntöönpano voisi vähitellen johtaa siihen, että tason 2 säädöksistä tulisi tärkein EU:n rahoituslaitoksiin sovellettava tekninen säännöstö.

7. Vastaavasti EKP ehdotti kolmatta kuulemisasiakirjaa koskevissa huomioissaan, että ehdotettujen direktiivien tekniset liitteet tulisi Basel II:n täytäntöönpanemiseksi säätää suoraan tason 2 lainsäädäntönä sekä yhteisön asetuksia käyttäen, mikäli asetusten käyttö ei ole ristiriidassa kansallisessa täytäntöönpanossa tarvittavan joustavuuden kanssa.

8. EKP katsoo, että Basel II:n täytäntöönpano merkitsi ainutlaatuisia mahdollisuuksia uudistaa EU:n pääomavaatimukset edellä esitetyn mukaisesti. Tätä mahdollisuutta ei ole hyödynnetty. EKP panee merkille, että ehdotetun pankkidirektiivin 150 artiklan 1 kohdan mukaan komissiolla olisi oikeus ehdotetun pankkidirektiivin 151 artiklassa tarkoitettua komitologiamenettelyä noudattaen hyväksyä

⁽¹⁾ Ecofin-neuvoston 7 päivänä joulukuuta 2004 pidetyssä kokouksessa sovittiin ehdotettuja direktiivejä koskevasta yleislinjasta (jäljempänä 'neuvoston yleislinja'). Ecofin-neuvosto pyysi neuvoston puheenjohtajaa jatkamaan yhteyksien pitämistä Euroopan parlamentin edustajiin, jotta selvitetäisiin, voidaanko ehdotetut direktiivit hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä. Neuvoston yleislinjassa käsitellään myös seikkoja, joihin EKP kiinnittää huomiota tässä lausunnossa. Neuvoston yleislinjaan viitataan tarvittaessa.

⁽²⁾ EKP:n lausunto, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, Euroopan unionin neuvoston pyynnöstä, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 93/6/ETY ja 94/19/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/12/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi (EUVL C 58, 6.3.2004, s. 23).

muutoksia liitteiden V—XII säännöksiin rahoitusmarkkinoiden ja varsinkin uusien rahoitustuotteiden, tilinpäätös-standardien ja yhteisön lainsäädännön vaatimusten kehityksen huomioon ottamiseksi.

9. Lamfalussy-menetelmän käytön laajentamista arvopaperisektorista kaikkiin muihinkin rahoitussektoreihin koskeva yhteisymmärrys ⁽³⁾ huomioon ottaen olisi ollut suotavampaa, että ehdotetut direktiivit olisi rajattu koskemaan yksinomaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuutta koskevia perustavanlaatuisia poliittisia valintoja ja olennaisia seikkoja heijastavia puiteperiaatteita, ja että vakavaraisuutta koskevat tekniset säännökset olisi koottu sellaisenaan sovellettavaan tason 2 asetukseen. Tällainen lähestymistapa tukisi Basel II:n yhdenmukaista soveltamista koko EU:ssa, helpottaisi eri EU-maissa toimivien finanssi-ryhmittymien osalta säännösten noudattamista ja vähentäisi kustannuksia sekä edistäisi yhtäläisiä kilpailumahdollisuuksia ja rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä.

10. Mikäli katsotaan, että ehdotettuja direktiivejä ei tässä vaiheessa voida muuttaa edellä esitetyn lähestymistavan mukaisesti, EKP katsoo, että suunniteltua oikeudellista rakennetta ei tulisi pitää lopullisesti tyydyttävänä ratkaisuna, vaan pikemminkin askeleena pitkässä prosessissa, jossa otetaan mahdollisuuksien mukaan käyttöön EU:ssa olevia rahoituslaitoksia koskeva sellaisenaan sovellettavan tason 2 tekninen säännöstö.

Kansallisten vaihtoehtojen ja harkintavallan rajoittaminen

11. Kansallisten vaihtoehtojen vähentäminen on ensiarvoisen tärkeää, sillä se yksinkertaistaisi sääntelyä, tukisi valvontakäytäntöjen lähentymistä ja edistäisi yhtäläisiä kilpailumahdollisuuksia. EKP panee merkille, että Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (Committee of European Banking Supervisors, CEBS) on onnistunut vähentämään vaihtoehtojen ja poikkeusten määrää. EKP antaa täyden tukensa komitean ponnistuksille ja toivoo lisäponnistuksia tällä alalla, sillä yhtäläisiä kilpailumahdollisuuksia mahdollisesti rajoittavia vaihtoehtoja on edistyksistä huolimatta jäljellä vielä merkittävä määrä. Ehdotetun pankkidirektiivin 68—73 artiklassa säädetään mahdollisuuksista poiketa pääomavaatimuksista eri tasoilla ryhmien sisällä. EKP katsoo, että mikäli nämä mahdollisuudet poikkeuksiin katsotaan joissakin maissa niin tärkeiksi, että niistä ei voida luopua, tulisi yhtäläisten kilpailumahdollisuuksien varmistamiseksi EU:ssa ainakin vaatia yhtenäisyyttä ja avoimuutta

⁽³⁾ Katso 11 päivänä toukokuuta 2004 Brysselissä pidetyn 2580. Ecofin-neuvoston kokouksen lehdistötiedote, s. 12. Luettavissa neuvoston verkkosivuilla

niiden tilanteiden suhteen, joissa näitä mahdollisuuksia poikkeuksiin sovelletaan. Koska on tarpeen vähentää kansallisten vaihtoehtojen määrää edelleen, EKP tukisi erityissäännöksen käyttöönottoa, jonka mukaan komission olisi valvottava edistystä tässä asiassa ja raportoitava asianmukaisessa määräajassa (esim. 3 vuotta) yhteisön toimielimille jäljellä olevan kansallisen harkintavallan käytöstä sekä arvioitava, kuinka tarpeellinen kansallinen harkintavalta on sekä onko lainsäädäntöaloitteisiin tarvetta.

12. Ehdotetuissa direktiiveissä useiden säännösten sanamuoto jättää merkittävästi tilaa eriävillä tulkinnoilla kansallisissa viranomaisissa, ja tämä vaarantaa yhtäläisiä kilpailumahdollisuuksia EU:ssa. Yksi esimerkki tästä, joka ei ole ainoa laatuaan, on ehdotetun pankkidirektiivin 84 artiklan 2 kohta, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitos soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää edellyttäen, että sillä on luottoriskien hallitsemiseksi ja luokittelemiseksi tietyt edellytykset täyttävät järjestelmät (järjestelmien on oltava esim. järkeviä ("sound"), niitä on noudatettava johdonmukaisesti ("implemented with integrity") ja niiden pohjalta on voitava tehdä soveltuva arvio ("meaningful assesment")). Tässä kohdassa viitataan ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä VII olevassa 4 osassa säädettyihin lisäedellytyksiin, jotka jättävät kansalliseen täytäntöönpanoon merkittävästi harkintavaltaa. Vaikka EKP ottaa huomioon, että joskus on tarpeen käyttää sanamuotoa, joka jättää kansallisille viranomaisille huomattavasti harkintavaltaa (esim. jotta ei häiritäisi luottolaitosten riskienhallintakäytäntöjen kehittymistä tai jotta edistettäisiin joustavaa täytäntöönpanoa ja soveltamista eri kansallisten pankkijärjestelmien ja säännösten rakenne-erot huomioon ottaen), olisi kuitenkin hyödyllistä edistää tällaisten käsitteiden yhtenäistä tulkintaa kansallisissa viranomaisissa sitä mukaa kuin parhaita käytänteitä kehittyy. Tätä tarkoitusta varten komissio voi päättää antaa pankkivalvontaviranomaisten komitean ohjeisiin perustuvia suosituksia.
13. EKP suosittelee myös yhtenäisten käsitteiden käyttämistä sellaisten tapojen määrittämiseksi, joilla toimivaltaiset viranomaiset voivat intervenoida ennen tiettyjen riskipainojen ja mittausmenetelmien käyttöä. Tapaukset joissa toimivaltaisten viranomaisten on luottolaitoksen hakemuksesta annettava virallinen hallinnollinen päätös voisi selvällä tavalla erottaa tapauksista, joissa toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastaa ehdotetun tekniikan tekemättä virallista päätöstä.

Luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta vastaavan viranomaisen tehtävät

14. EKP pitää ehdotetun pankkidirektiivin 129—132 artiklassa ehdotettua luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta

vastaavan viranomaisen (jäljempänä 'konsolidoidusta valvonnasta vastaava valvoja') roolin vahvistamista edistyneenä, joka kuitenkin saattaa herättää mutkikkaita kysymyksiä ehdotettua direktiivisiä täytäntöönpanossa ja sovellettaessa. Ehdotetun pankkidirektiivin 129 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu koordinoiva rooli yhdessä 130 artiklan 2 kohdassa ja 132 artiklassa vahvistettujen tiedonvaihtoa koskevien säännösten kanssa johtavat valvontaviranomaisten välisten sekä valvontaviranomaisten ja pankkien välisten suhteiden yksinkertaistamiseen. Tämä lisää puolestaan tehokkuutta helpottamalla päätöksentekomenettelyä ja vähentämällä valvonnasta aiheutuvia kokonaiskustannuksia. Tämä on asianmukainen reaktio vaatimuksiin vähentää kustannuksia, jotka johtuvat erilaisten kansallisten valvojen ja sääntelijöiden asettamista vaatimuksista, jotka ovat osittain päällekkäisiä tai joita ei ole täysin yhdenmukaistettu. Tällaisia vaatimuksia ovat enenevässä määrin esittäneet sellaiset pankkiryhmit, joilla on huomattavasti rajatylittävää toimintaa. (1)

15. Tämän lisäksi EKP olettaa, että konsolidoidusta valvonnasta vastaavan valvojan koordinoiva rooli yhdessä tiedonvaihtoa koskevan nimenomaisen vaatimuksen kanssa myötävaikuttaa pankkisektorin vakautteen sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla. Konsolidoidusta valvonnasta vastaavan valvojan kannalta kansallisten valvojen antamat tiedot ryhmän EU:ssa olevien tytäryhtiöiden toiminnasta ja riskeistä tulisi yhdistää, jotta ehdotetun pankkidirektiivin 124 artiklassa sekä 71 ja 73 artiklassa tarkoitettu ryhmää kokonaisuutena koskeva perusteellinen tarkastelu ja arviointi voidaan suorittaa. Kansallisten valvojen kannalta konsolidoidusta valvonnasta vastaavan valvojan keräämät tiedot voivat helpottaa sellaisten mahdollisten taloudellisten ongelmien arviointia, jotka koskevat ryhmän muita osia ja jotka saattavat vaikuttaa paikallisiin tytäryhtiöihin. Tämän lisäksi kansallisten valvojen saatavilla olevat lisätiedot helpottavat todennäköisesti keskuspankkitoimintaa rahoitusjärjestelmän vakauden, maksujärjestelmien ja rahapolitiikan alalla.
16. Ehdotetun pankkidirektiivin 129 artiklan 2 kohta (yhdessä ehdotetun omien varojen riittävyttä koskevan direktiivin 37 artiklan 2 kohdan kanssa) tarjoaa mahdollisuuden edistää rahoitusmarkkinoiden yhdentymistä. Siinä vahvistetaan oikeusperusta koko ryhmän kattavien sisäisten luottoluokitusmenetelmien, kehittyneiden menetelmien sekä markkinariskien sisäisten mallien käytölle, ja lisäksi siinä vahvistetaan koko ryhmän kattavaa toimilupamenettelyä yksinkertaistava menettely. Tämä mahdollistaa todennäköisesti lakisäateisten pääomavaatimusten noudattamiseen liittyvien hallintokäytäntöjen yhdenmukaistamisen ryhmissä. Tämä lisää todennäköisesti ryhmien rakenteiden yhdentymistä ja näin myös koko pankkisektorin yhdentymistä.

(1) Ulkomaisten sivuliikkeiden ja tytäryhtiöiden kasvava osuus pankkisektorin kokonaisvarallisuudesta, joka vuonna 2003 oli yli 20 %, antaa käsityksen rajatylittävän toiminnan kasvavasta merkityksestä. Katso EKP:n raportti "Report on EU Banking Structure". Luettavissa EKP:n verkkosivuilla.

Ajoitus ja siirtymäsäännökset

17. Huolimatta 129 artiklan 2 kohdan hyödyistä sen soveltamisen yhteydessä voi kuitenkin syntyä monimutkaisia ongelmia, ja nämä olisi ennakoitava ja ratkaistava, jotta säännös olisi mahdollisimman tehokas. Ongelmia voi aiheuta esimerkiksi mikäli merkittävänä⁽¹⁾ pidettyjen ryhmän tytäryhtiöiden kotivaltion ja vastaanottavan valtion valvojien välille syntyy erimielisyyksiä ehdotetun pankkidirektiivin vaatimusten tulkinnasta. Vaikka konsolidoidusta valvonnasta vastaavan valvojan on 129 artiklan 2 kohdan 3 alakohdan mukaan tehtävä päätös, mikäli valvontaviranomaiset eivät ole kuudessa kuukaudessa päässeet yhteisymmärrykseen asiassa, kotivaltion ja vastaanottavan valtion valvojien väliset erimielisyyksiin tulisi kiinnittää huomiota, jotta ei heikennettäisi kansallisten valvontaviranomaisten — joiden on tukeuduttava paikallistasolla koko ryhmän kattavan lähestymistavan tuloksiin ja varmistettava yhtäläiset kilpailumahdollisuudet — toimivaltaa.⁽²⁾
18. Tämän lisäksi 129 artiklan 2 kohdan mahdolliset hyödyt riippuvat siitä, miten toisaalta toimivaltaisten kansallisten valvojien Basel II:n toisen pilarin mukainen toimivalta suorittaa paikallisiin tytäryhtiöihin kohdistuvia valvontatoimenpiteitä (pankkivalvontamenettely) sekä toisaalta koko ryhmän kattavat toimilupapäätökset vaikuttavat toisiinsa. Luottolaitokset, jotka tekevät 129 artiklan 2 kohdan mukaisen hakemuksen, tarvitsevat oikeusvarmuutta. Siksi sovellettaviin menetelmiin ja koko ryhmän kattavien päätösten tuomioistuINVALVONTAAN sekä koko ryhmän kattavien sisäisten luottoluokitusten menetelmien ja kehittyneiden menetelmien käytön jatkuvaan valvontaan on kiinnitettävä huomiota. Ehdotetussa pankkidirektiivissä tulisi siksi kiinnittää huomiota valvontaviranomaisten toimivaltaan korjata ryhmän menetelmissä sellaisia puutteita, jotka ilmaantuvat toimiluvan myöntämisen jälkeen, sekä peruuttaa toimivalta.
19. Edellä esitettyjen kysymysten tärkeys 129 artiklan 2 kohdan soveltamisen kannalta huomioon ottaen, EKP tukee täysimääräisesti 129 artiklan soveltamista koskevaa pankki-valvontaviranomaisten komitean työtä ja luottaa siihen, että tämä työ johtaa yhdenmukaiseen soveltamiskäytäntöön. Kuitenkin EKP suosittelee, että ehdotettuun pankkidirektiiviin sisällytettäisiin säännös, jonka mukaan 129 artiklaa olisi kolme vuotta direktiivin täytäntöönpanosta arvioitava ja tarpeen mukaan muutettava, jotta otettaisiin huomioon 129 artiklan soveltaminen käytännössä sekä se, saavutetaanko sillä sille asetetut tavoitteet.
20. Tämän lisäksi EKP tukisi pankki-valvontaviranomaisten komitean työtä ehdotetun pankkidirektiivin 131 artiklan kohdalla. Tämän artiklan mukaan konsolidoidusta valvonnasta vastaavalla viranomaisella ja muilla toimivaltaisilla valvontaviranomaisilla on oltava käytössään kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt. EKP kannattaa siksi pankki-valvontaviranomaisten komitean työtä sellaisen yhteensovittamista ja yhteistyötä koskevan järjestelmän luomiseksi, jota kaikkien kyseessä olevien valvontaviranomaisten olisi noudatettava.
21. EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetun pankkidirektiivin 1 luvun VII osastossa vahvistettujen uusien pääomavaatimusten käyttöönoton ajoitusta koskeviin säännöksiin. Nämä säännökset vastaavat Basel II:n mukaista ajoitusta ja niillä varmistetaan, että eurooppalaiset luottolaitoksia ei aseteta kolmansissa maissa olevia kilpailijoita huonompaan asemaan. Lisäksi soveltamisen lykkääminen veisi myös tietyn tavoin pohjan niiltä valmisteluilta, joihin EU:n luottolaitokset ovat ryhtyneet alkuperäisen aikataulun noudattamiseksi. Näistä syistä EKP kannustaa yhteisön toimielimiä pysymään komission ehdottamassa aikataulussa.
22. Tämän lisäksi EKP katsoo, että olisi syytä kiinnittää huomiota uudistuksen kauaskantoisuuteen sekä jäljellä olevaan epävarmuuteen siitä, miten se tulee vaikuttamaan pääoman yleiseen tasoon koko EU:n rahoitusjärjestelmässä (vaikka tätä epävarmuutta onkin vähennetty vaikutuksia koskevin kvantitatiivisin tutkimuksin). EKP tukee tästä syystä täysimääräisesti ehdotetun pankkidirektiivin 152 artiklassa vahvistettuja siirtymäsäännöksiä, joissa rajoitetaan vaikutuksia luottolaitosten vähimmäispääomavaatimuksiin kolmen vuoden aikana direktiivin täytäntöönpanosta.
23. Vaikka on tarpeen perustaa riskitekijöiden arviointi historiatietoihin, jotka kattavat tarpeeksi pitkän aikavälin vaihtelevien taloudellisten tilanteiden kattamiseksi, siirtymäsäännöksiin tulisi tukea luottolaitoksia siirtymisessä kehittyneempään sisäisten luottoluokitusten menetelmään lieventämällä väliaikaisesti tietyjä vaatimuksia, joita tiukennetaan vähitellen laitoksen tiedonkeruuvaihtuusten karttuessa. Tämä liittyy viimeisen viiden vuoden havaintoja maksukyvyttömyyden todennäköisyydestä (ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä VII olevan 4 osan 66 kohta) koskevaan vaatimukseen. Ehdotetun direktiivin 154 artiklan 5 kohdassa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus soveltaa lyhennettyä kahden vuoden tietovaatimusta luottolaitoksiin, jotka ovat päättäneet soveltaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää ennen 31 päivää joulukuuta 2007. Kuitenkin laitoksilla, jotka ottavat sisäisten luottoluokitusten menetelmän käyttöön 31 päivän joulukuuta 2007 jälkeen, on oltava kolmen vuoden tiedot vuoden 2008 loppuun mennessä, neljän vuoden tiedot vuoden 2009 loppuun mennessä ja viiden vuoden tiedot vuoden 2010 loppuun mennessä. Käytännössä laitoksilla ei kuitenkaan voi olla kolmen vuoden tietoja vuoden 2008 loppuun mennessä, elleivät ne ole jo keränneet kahden vuoden tietoja vuoden 2007 loppuun mennessä. Siksi EKP pitää toivottavana tämän säännön muuttamista siten, että sisäisten luottoluokitusten menetelmän käytön hyväksyminen olisi realistisesti mahdollista myös siirtymäkauden aikana. Siksi EKP suhtautuu myönteisesti neuvoston yleislinjassa ehdotettuun 154 artiklan 2 ja 6 kohdan muutokseen. Tämä lähestymistapa olisi pragmaattinen ratkaisu.

(1) "Merkittävä" voi viitata joko siihen, kuinka merkittävä tytäryhtiö on koko ryhmän kannalta tai siihen, kuinka merkittävä tytäryhtiö on vastaanottavan valtion pankkijärjestelmän kannalta.

(2) Yhtäläiset kilpailumahdollisuudet saattaisivat vaarantua, jos konsolidoidusta valvonnasta vastaava viranomainen hyväksyisi eräiden pankkien sisäisten luottoluokitusten menetelmät ja kansallinen valvoja antaisi hyväksynnän muiden pankkien osalta.

Uuden järjestelmän rakenteellisten sekä mahdollisten suhdanteita vahvistavien vaikutusten valvonta

24. Ehdotettujen direktiivien yleiset rakenteelliset vaikutukset ovat olleet huolenaiheena johtuen muun muassa haasteellisesta tehtävästä yhdistää pääomaneutraalisuus ja yhä kehittyneemmät menetelmät. EKP tukee täysimääräisesti ehdotetuissa direktiiveissä vahvistettua lakisääteisten pääomavaatimusten yleistä kalibrointia ja toteaa, että jäsenvaltiot kattavan kvantitatiivisia vaikutuksia koskevan tutkimuksen (QIS3) ⁽¹⁾ tulokset antoivat myönteisen yleisarvion vaikutuksista EU:n pieniin luottolaitoksiin, EU:n sijoituspalveluyrityksiin, luotonantoon pienille ja keskiuurille yrityksille (joihin ehdotetut direktiivit ei arvioida vaikuttavan kielteisesti) sekä EU:ssa ja kolmansissa maissa olevien kilpailijoiden yhtäläisten kilpailumahdollisuuksien säilyttämiseen. EKP panee myös merkille Euroopan komission puiteissa valmistetun uusien pääomavaatimusten rahoitussellisia ja makrotaloudellisia vaikutuksia käsittelevän kertomuksen myönteisen yleisarvion ⁽²⁾. Ehdotettujen direktiivien kvantitatiivisia vaikutuksia koskeva ennakoarvio ei kuitenkaan voi kattaa dynaamisia vaikutuksia, sillä entisten pääomavaatimusten mukaisista riskipainotuksista eroavat uusien pääomavaatimusten mukaiset riskipainotukset tarjoavat kannusteita, joiden seurauksena rahalaitosten käyttäytyminen saattaa muuttua. Siksi EKP tukisi säännöllistä jälkikäteisvalvontaa, joka kattaisi myös rakenteelliset vaikutukset sekä riskien kohdentumisen.

25. Ehdotettujen direktiivien yleisiä vaikutuksia koskevan valvonnan lisäksi saatetaan tarvita myös tiettyjä erityispiirteitä koskevaa valvontaa. EKP panee esimerkiksi merkille, että standardimenetelmän ja sisäisten luottoluokitusten perusmenetelmän ⁽³⁾ mukainen kaupallisen kiinteistölainoituksen edullinen kohtelu tarjoaa Basel II:ta enemmän joustavuutta. EKP painottaa, että kaupallisen kiinteistölainoituksen saatavuuden ja kiinteistöhintojen keskinäisiä vaikutuksia tulisi, pankkien varovaisuusperiaatteen mukaisen vakuusarvostuksen lisäksi, valvoa tarkasti makrovakauden näkökulmasta. EKP aikoo myötävaikuttaa tähän valvontamenettelyyn.

26. Ehdotettujen direktiivien mahdollisten suhdanteita vahvistavien vaikutusten (tällä tarkoitetaan mahdollisuutta, että pääomavaatimukset kiristyvät laskusuhdanteissa ja löyhentyisivät noususuhdanteissa ja näin vahvistavat suhdannevaihteluita) suhteen EKP panee merkille tämän ongelman ratkaisemisen tärkeyden sekä sen, että näiden huolien vähentämisessä on edistytty merkittävästi muuttamalla ehdotettuja direktiivejä suhdanteita vahvistavien vaikutusten rajoittamiseksi. Asianmukaisten keinojen tunnista-

minen suhdanteita vahvistavien vaikutusten lisääntymisen vaaran rajoittamiseksi on EU:n valvontaviranomaisten yhteisen edun mukaista, sillä makrotaloudelliset toimintaedellytykset ovat yhä enenevässä määrin sidoksissa toisiinsa, erityisesti euroalueella. Suhdanteita vahvistavia vaikutuksia koskeva yhteinen lähestymistapa tukisi myös yhtäläisiä kilpailumahdollisuuksia sekä avoimuutta yhteismarkkinoilla. EKP pitää kuitenkin komission ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten valvontaa tarpeellisenä.

27. Tämän vuoksi EKP tukee ehdotetun pankkidirektiivin 156 artiklan mukaista ehdotusta, jonka mukaan komission tulisi säännöllisin väliajoin valvoa, vaikuttaako ehdotettu pankkidirektiivi merkittäväällä tavalla suhdannekiertoon. EKP panee myös merkille, että komissiolla on toimivalta tehdä uutta konsolidoitua pankkidirektiivejä koskevia muutosehdotuksia, ja että tämä koskee myös 156 artiklassa tarkoitettuja mahdollisia oikeudellisia korjaustoimenpiteitä ("remedial measures"). Makrovakauden näkökulmasta on kuitenkin ensiarvoisen tärkeää, että mahdolliset oikeudelliset korjaustoimenpiteet ovat luonteeltaan symmetrisiä ja että pääomastandardeja muutetaan ainoastaan kun muutokset ovat ylläpidettävissä koko suhdannekierron aikana. EKP ehdottaa tämän tarpeen mainitsemista ja perustelemista ehdotetun pankkidirektiivin johdanto-osan 59 kappaleessa.

YKSITYISKOHTAISET HUOMIOT

Keskuspankkien määritelmä

28. EKP katsoo tarpeelliseksi selkiyttää asemansa suhteessa keskuspankkeja koskevaan poikkeukseen ehdotetusta pankkidirektiivistä. Ehdotetun pankkidirektiivin 2 artiklan ensimmäisen luettelakohdan mukaan "jäsenvaltioiden keskuspankit" eivät kuulu direktiivin soveltamisalaan, ja 4 artiklan 23 kohdan määritelmän mukaan käsite "keskuspankit" (toisin kuin käsite "jäsenvaltioiden keskuspankit") kattaa EKP:n, ellei toisin mainita. EKP ehdottaa, että 2 artiklaa muutettaisiin siten, että poikkeus soveltuisi nimenomaisesti myös EKP:in.

Yksittäiskonsolidointi ("solo consolidation")

29. Ehdotetun pankkidirektiivin 70 artiklan mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat tietyn edellytyksin tapauskohtaisesti sallia, että tietyssä jäsenvaltioon sijoittautunut luottolaitos sisällyttää EU:in sijoittautuneet tytäryhtiöt ehdotetun pankkidirektiivin 68 artiklan 1 kohdassa vaadittuihin laskelmiin. Tätä menettelyä kutsutaan yksittäiskonsolidoinniksi.

⁽¹⁾ Euroopan komissio: Review of the Capital Requirements for Credit Institutions and Investment Firms, Third Quantitative Impact Study: EU Results, 1.7.2003. Luettavissa komission verkkosivuilla.

⁽²⁾ PricewaterhouseCoopers, MARKT/2003/02/F: Study on the financial and macroeconomic consequences of the draft proposed new capital requirements for banks and investment firms in the EU, 8.4.2004. Luettavissa komission verkkosivuilla.

⁽³⁾ Sisäisten luottoluokitusten perusmenetelmä kuvaillaan ehdotetun pankkidirektiivin 78–83 artiklassa. Sisäisten luottoluokitusten perusmenetelmä on ehdotetun pankkidirektiivin 84–89 artiklassa tarkoitettu sisäisten luottoluokitusten menetelmä, mutta siinä luottolaitos ei käytä 84–89 artiklan mukaisesti tappio-osuutta ("losses given default, LDG") koskevia omia estimaatteja ja/tai luottovastavarkertoimia.

30. EKP suosittelee yksittäiskonsolidoinnin⁽¹⁾ edellytysten uudelleen arvioimista. Tällainen edellytys on vahvistettu ehdotetun pankkidirektiivin 69 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, jonka mukaan omien varojen siirroille emoyhtiöltä tytäryhtiölle ei saa olla esteitä. EKP ei pidä tätä asianmukaisena emoyhtiölle asetettavana vaatimuksena yksittäiskonsolidoinnin edellytysten yhteydessä. Siksi EKP suhtautuu erittäin myönteisesti neuvoston yleislinjan mukaisiin ehdotetun pankkidirektiivin 70 artiklan muutoksiin, joiden mukaan asetetaan omien varojen saatavuutta tytäryhtiöltä emoyhtiölle koskevia vaatimuksia ja poistetaan vaatimus, jonka mukaan omien varojen saatavuudelle emoyhtiöltä tytäryhtiöltä ei saa olla esteitä. EKP huomauttaa, että yksittäiskonsolidointi koskisi myös muihin jäsenvaltioihin kuin emoyhtiön sijoittautumismaahan sijoittautuneita tytäryhtiöitä. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, että omien varojen riittävyttä arvioitaessa tytäryhtiön taloudellista asemaa käsitellään ikään kuin se olisi osa emoyhtiön taloudellista asemaa. Kaikki tiedot tytäryhtiön varojen, velkojen ja pääoman laadusta on oltava emoyhtiön valvojan saatavissa. EKP ehdottaa lisäkriteerin lisäämistä sen varmistamiseksi, että emoyhtiön valvontaviranomainen voi tehokkaasti tarkastaa tällaiset toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien tytäryhtiöiden taloudellista asemaa koskevat tiedot. EKP tukee myös voimakkaasti avoimuutta direktiivin 70 artiklan soveltamisessa ja suhtautuu myönteisesti neuvoston yleislinjassa ehdotettuihin tätä koskeviin säännöksiin.

31. EKP toteaa, että ehdotetun pankkidirektiivin 70 artiklalla ei kyseenalaisteta valvottavakohtaisten pääomavaatimusten soveltamista EU:ssa oleviin tytäryhtiöihin, jotka on sisällytetty emoluottolaitoksen valvottavakohtaisiin pääomavaatimuksiin. Olisi hyödyllistä ilmaista selvästi, että 70 artikla ei vaikuta 68 artiklassa asetettuihin tytäryhtiöitä koskeviin vaatimuksiin.

Ryhmän sisäistä pankkienvälistä lainanantoa koskevat pääomavaatimukset

32. Ehdotetun pankkidirektiivin 80 artiklan 7 kohdan mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat tietyin ehdoin jättää

⁽¹⁾ Yksittäiskonsolidointi on ehdotetun pankkidirektiivin elementti, jota ei käsitellä Basel II:ssa. Basel II:n 23 kappaleen mukaan valvojen on tarkastettava, että jokainen pankki erikseen tarkasteltuna toimii riittävän pääomin turvin.

luottolaitoksen luotonannon emoyhtiölleen, tytäryhtiölleen tai saman emoyhtiön muille tytäryhtiöille luottoriskiä koskevien pääomavaatimusten ulkopuolelle.⁽²⁾ EKP painottaa, että asianmukaiset pääomavaatimukset tulisi koskea kaikkia luottoriskejä. Edellytykset, joiden täyttyessä 80 artiklan 7 kohdassa vahvistettua poikkeusta sovelletaan, eivät poista kyseessä olevien luottotransaktioiden luottoriskiä, kun otetaan huomioon, että luottolaitos voi esimerkiksi laiminlyödä veloitteensa saman emoyhtiön määräysvallassa olevaa luottolaitosta kohtaan. Lisäksi EKP huomauttaa, että 80 artiklan 7 kohtaa sovelletaan pääasiallisesti pankkienväliseen luotonantoon, jonka kohdalla pääomavaatimusten soveltaminen on ensiarvoisen tärkeää systeemiriskin rajoittamiseksi. EKP toteaa myös, että Basel II⁽³⁾ ei tunne tällaista poikkeusta ja että se voi vaikuttaa yhtäläisiin kilpailumahdollisuuksiin kansallisella tasolla. Näin ollen EKP suosittelee, että tällaiseen lainanantoon sovellettaisiin pääomavaatimuksia.

Luottoluokituslaitokset

33. Luottoluokituslaitosten hyväksymisen osalta EKP haluaa kiinnittää huomiota kolmeen seikkaan.

34. Ensinnäkin EKP katsoo, että olisi hyvä täsmentää ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä VI olevan 2 osan 1.2 jaksossa vahvistettua riippumattomuuden määritelmää. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi arvioinneissaan ottaa huomioon sellaisia seikkoja kuten luottoluokituslaitoksen omistussuhteet, rakenne, varat, henkilöstö, asiantuntemus sekä hallintojärjestelmä. EKP katsoo, että toimivaltaisten viranomaisten tulisi myös tarkastaa, että luottoluokituslaitoksella on tehokkaat sisäiset menettelyt mahdollisten eturistiriitojen tunnistamiseksi, välttämiseksi ja käsittelemiseksi, jotta varmistetaan, että luottamuksellisia tietoja ei tahattomasti levitetä, paljasteta tai väärinkäytetä. Näitä kysymyksiä pidetään yleisesti keskeisinä kysymyksinä ja ne on mainittu kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen järjestön (International Organization of Securities Commission IOSCO) 25 päivänä syyskuuta 2003 antamassa luottoluokituslaitosten toimintaa koskevassa periaatelausumassa⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Tätä poikkeusta sovelletaan ainoastaan standardimenetelmään. Sitä voidaan kuitenkin soveltaa myös luottolaitoksiin pysyvän tapauskohtaisen soveltamisen erityismuotoa käyttäen (ehdotetun pankkidirektiivin 89 artiklan 1 kohdan e alakohta).

⁽³⁾ Basel II:ta sovelletaan kansainvälisesti toimiviin pankkeihin pankki-ryhmän jokaisella tasolla konsolidoidusti. Tämä tarkoittaa, että jos tytäryhtiö on kansainvälisesti toimiva pankki, sen oman pääoman on katettava luottoriskit, jotka johtuvat luotoista sellaisille muille ryhmään kuuluville yksiköille, jotka eivät ole kyseisen tytäryhtiön tytäryhtiöitä. Basel II:ssa ei sallita poikkeusta näistä pääomavaatimuksista.

⁽⁴⁾ Luettavissa IOSCO:n verkkosivuilla.

35. Toiseksi EKP korostaa harkitun ja oikeudenmukaisen lähestymistavan tarvetta luottoluokituslaitosten uskottavuuden ja markkinoiden hyväksynnän arvioinnissa. On erityisen tärkeää, että valvontaviranomaiset eivät luottoluokituslaitoksia arvioidessaan luo uusien markkinatoimijoiden markkinoille pääsulle esteitä tekemällä ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä VI olevan 2 osan 2.1 jaksossa vahvistettujen edellytysten (markkinaosuus, tulot, varat, vaikutus hinnoitteluun) täyttämisen kohtuuttoman hankalaksi. Toimivaltaisia viranomaisia rohkaistaan sen sijaan keskittämään tarkastelunsa luokitusmenetelmän luotettavuuteen ja toimivuuteen. Kyseessä olevia säännöksiä tulisi siksi kehittää edelleen siten, että ne sallisivat tarpeeksi eriytyneen arviointimenettelyn. Tässä yhteydessä EKP tukisi tämän jakson uudelleen muotoilemista Basel II:n mukaisesti, jotta varmistettaisiin, että uskottavuus todetaan sekä markkinoiden hyväksynnän että luotettavan menetelmän perusteella.

36. Kolmanneksi EKP painottaa valvonnan riittävän yhdenmukaisuuden sekä luottoluokituslaitosten hyväksyntää koskevan yhteistyön tarvetta. Jäsenvaltioiden soveltamien käytäntöjen yhdenmukaisuus on välttämätön ulkopuolisten luottoluokitusarviointien vertailtavuuden sekä näitä arviointeja standardimenetelmän mukaisesti luottoriskeihin soveltavien luottolaitosten yhtäläisten kilpailumahdollisuuksien varmistamiseksi. Käytäntöjen yhdenmukaisuus vähentää myös sääntelyerojen hyväksikäytön vaaraa. Lisäksi sääntelyä koskeva yhteistyö on ensiarvoisen tärkeää sääntelystä johtuvien kustannusten vähentämiseksi sellaisten luottoluokituslaitosten kohdalla, jotka hakevat hyväksyntää useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Tällä hetkellä ehdotetun pankkidirektiivin 81 artiklan 3 kohdassa, 82 artiklan 2 kohdassa ja 97 artiklan 3 kohdassa säädetään ainoastaan vastavuoroisen tunnustamisen harkinnanvaraisesta mahdollisuudesta. EKP katsoo Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen palvelujen vapaata tarjoamista koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, että vastavuoroisen tunnustamisen tulisi olla peruseriaate EU:ssa toimivien luottoluokituslaitosten kohdalla. Tästä huolimatta valvoja voisi asettaa lisäkelpoisuusehtoja kansallisten markkinoiden erityispiirteiden huomioonottamiseksi, kunhan tällaiset kelpoisuusehdot eivät merkitsisi kotijäsenvaltiossa jo täytettyjen samankaltaisten kelpoisuusehtojen toistamista. EKP suhtautuu myönteisesti luottoluokituslaitoksia koskevia mahdollisia sääntelymenetelmiä käsittelevään pankkivalvontaviranomaisten komitean kuulemisasiakirjaan.⁽¹⁾ EKP tukee myös täysimääräisesti pankkivalvontaviranomaisten komitean tällä hetkellä tekemää työtä ulkopuolisten luottoluokituslaitosten hyväksymisedellytysten yhdenmukaistamiseksi. EKP katsoo, että kuvausmenettely ("mapping process") (vahvistettu Basel II:n liitteessä 2), jonka mukaan kansalliset viranomaiset kohdentavat luottoluokitusarviointeja olemassa oleviin riskipainoihin, on hyvin tärkeä. Tämän vuoksi pankkivalvontaviran-

omaisten komitean tulisi rohkaista yhtenäisyyteen tällä alalla.

Pysyvä tapauskohtainen soveltaminen ("permanent partial use") tiettyihin saamisiin

37. EKP panee merkille, että ehdotetun pankkidirektiivin mukaan sisäisten luottoluokitusten menetelmän pysyvä tapauskohtainen soveltaminen olennaisesti saamisiin ja merkittäviin liiketoimintayksikköihin on — toisin kuin Basel II:n mukaan — sallittua ehdotetun pankkidirektiivin 89 artiklan 1 kohdan a, b, d ja g alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa. EKP toteaa, että pysyvän tapauskohtaisen soveltamisen rajoittamisen tarkoituksena on estää pankkeja soveltamasta pysyvästi standardimenetelmää korkeiden riskien kohdalla ja omia estimaatteja riskiparametreista matalamman riskin salkkuihin — näin pankit voisivat valita jokaisessa tapauksessa kaikista edullisimman menetelmän.

38. EKP tukee pysyvän tapauskohtaisen soveltamisen mahdollistamista silloin, kun kyseessä on pienten luottolaitosten saamiset valtiolta, luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä, sillä omien estimaattien soveltaminen olisi näissä tapauksissa kohtuuttoman hankalaa, ja näin pieniä luottolaitoksia estettäisiin mahdollisesti soveltamasta sisäisten luottoluokitusten menetelmää. Neuvoston yleislinjassa ehdotetussa uudessa johdanto-osan 35A kappaleessa pienten luottolaitosten asema otetaan asianmukaisesti huomioon. EKP suosittelee, että komissio arvioisi kolme vuotta ehdotetun pankkidirektiivin täytäntöönpanon jälkeen, onko ehdotetun pankkidirektiivin 89 artiklalla saavutettu sille asetetut tavoitteet tehokkaasti.

Sitoumusten johdonmukainen kohtelu sisäisten luottoluokitusten menetelmän sekä standardimenetelmien mukaan

39. Sitoumusten pääomakäsittely toisaalta sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaan ja toisaalta standardimenetelmän mukaan on epäjohdonmukaista. EKP ymmärtää, että tämä epäjohdonmukaisuus ei ole tarkoituksellinen. Mikäli tähän epäjohdonmukaisuuteen ei puututa, se voi kuitenkin johtaa siihen, että sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaan sovelletaan pääomavaatimusta tiettyjen sellaisten takausten osalta, jotka vähentävät riskejä ja suojaavat rahoitusjärjestelmän vakautta varmistamalla toimituksen päätökseen saattaminen tiettyissä maksujärjestelmissä. EKP suosittelee siksi ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä VII olevan 3 osan 1.11a kohdan muuttamista siten, että se vastaisi standardimenetelmään sovellettavaa vastaavaa säännöstä eli kohdassa mainittaisiin, että sellaisten luottolimiittien osalta, jotka ovat sitomattomia tai jotka laitos voi ehdottomasti peruuttaa ilman ennakkoilmoitusta tai jotka tehokkaalla tavalla varmistavat automaattisen peruutuksen lainanottajan luottokelpoisuuden huonontuessa, sovelletaan 0 %:n luottovasta-arvokerrointa.

⁽¹⁾ "CESR's technical advice to the European Commission on possible measures concerning credit rating agencies — Consultation paper", 30.11.2004. Luettavissa pankkivalvontaviranomaisten komitean verkkosivuilla.

Valvojan kokonaisarvio

Yhteistyö hätätilanteissa

40. EKP painottaa, että on tärkeää nähdä toinen pilari yhtä tärkeänä kuin muut Basel II:n pilarit (vähimmäispääoma-vaatimukset ja markkinakuri). EKP katsoo, että toista pilaria koskevassa ehdotetussa pankkidirektiivin 123 ja 124 artiklassa käytetty erittäin ylimalkainen sananmuoto saattaa luoda virheellisen mielikuvan siitä, että Basel II:n kolme pilaria eivät ole keskenään samanarvoisia.
41. EKP katsoo, että koska sisäisen pääoman ("internal capital") käsitettä (jota käytetään direktiivin 123 artiklassa) ei ole määritelty ehdotetussa pankkidirektiivissä, valvojen ja laitosten käsitysten siitä, mitä sisäisellä pääomalla tarkoitetaan, on yhdenmukaistettava alan käytännön kehittyessä. EKP pitää toivottavana, että laadittaisiin ohjeet, joissa määritettäisiin, mitä luottolaitosten olisi tehtävä täyttääkseen 123 artiklassa vahvistetut vaatimukset. EKP tiedostaa, että tällaisia ohjeita on kehitettävä ajan mittaan alan käytännön kehittyessä ja valvojen kokemusten karttuessa. Näin ollen EKP ei tässä vaiheessa vaadi sisäisen pääoman täsmällisempää määritelmää.
42. Pääomapuskurien osalta tulisi kiinnittää huomiota Baselin pankkivalvontakomitean heinäkuussa 2002 antamaan lausuntoon, jossa pääomapuskureiden tärkeys mahdollisten suhdanteiden vahvistamista koskevien huolien kannalta nimenomaisesti tunnustetaan⁽¹⁾. Nykyisessä ehdotetussa pankkidirektiivissä tätä kysymystä ei käsitellä, ja EKP ehdottaa, että siihen viitattaisiin ehdotetun pankkidirektiivin johdanto-osassa ilmaisemalla, että valvojen tulisi edellyttää pankeilta pääomapuskureiden käyttöä, jotta nämä pystyisivät noudattamaan vähimmäispääomavaatimuksia myös kriisitilanteissa.
43. Lopuksi EKP toteaa, että tietyt jäsenvaltiot soveltavat tietyissä tilanteissa ehdotetun pankkidirektiivin 75 artiklassa vahvistettua 8 %:n raja-arvoa korkeampaa vakavaraisuussuhdetta. Korkeampien pääomavaatimusten automaattinen soveltaminen tiettyihin laitoksiin ei ole toivottavaa, koska eriävät vähimmäisvakavaraisuussuhteet vaarantavat yhtäläisiä kilpailumahdollisuuksia EU:ssa sekä kannustavat ryhmien uudelleen järjestelemiseen eri maiden sääntelyerojen hyväksikäyttämiseksi.
44. EKP suhtautuu myönteisesti ehdotetun pankkidirektiivin 130 artiklan 1 kohtaan, joka on erityisen tärkeä, koska siinä vahvistetaan konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa valvojaa koskeva velvoite ilmoittaa ehdotetun direktiivin 49 artiklan a kohdassa ja 50 artiklassa tarkoitetuille viranomaisille hätätilanteista, jotka voivat vaarantaa rahoitusjärjestelmän vakautta.
45. EKP:n käsityksen mukaan 130 artiklan 1 kohtaa sovelletaan rahoitusjärjestelmän EU-tasoon sekä kansalliseen tasoon. Siksi tiedot on EKP:n käsityksen mukaan annettava 49 artiklan a kohdassa tarkoitetuille viranomaisille joko kansallisella tai rajatylittävällä tasolla. Tämä on tärkeää, sillä edistykset rahoitusmarkkinoiden ja markkinoiden infrastruktuurin yhdistymisestä eivät ainoastaan lisää näiden markkinoiden likviditeettiä ja tehokkuutta, vaan saattavat myös lisätä useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon vaikuttavien systeemihäiriöiden todennäköisyyttä ja näin riski, että EU:n pankkisektorin häiriöt leviävät maasta toiseen, saattaa suurentua. Tässä yhteydessä EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että 130 artiklan 1 kohdassa noudatetaan rahoituskriisien hallintaa koskeva talous- ja rahoituskomitean kertomusta⁽²⁾ asettamalla velvoite antaa hätätilanteissa 49 artiklan a kohdassa tarkoitetuille viranomaisille tietoja oikea-aikaisesti. EKP suosittelee 130 artiklan 1 kohdan selventämiseksi nimenomaista mainintaa siitä, että velvoite antaa tietoja 49 artiklan a kohdassa tarkoitetuille viranomaisille koskee EU:ssa olevia viranomaisia.
46. EKP:n käsityksen mukaan 130 artiklan 1 kohdan viittauksella 50 artiklassa⁽³⁾ tarkoitettuihin viranomaisiin halutaan varmistaa, että jäsenvaltioiden rahoituspalveluista vastuussa olevat hallituksen jäsenet saavat tiedon hätätilan olemassaolosta mahdollisimman pian. EKP ehdottaa, että tätä tarkoitusta korostettaisiin korvaamalla viittaus 50 artiklassa tarkoitettuihin viranomaisiin nimenomaisella viittauksella toimivaltaisiin hallituksen jäseniin sen varmistamiseksi, että hätätilanteen hallitsemiseksi tarvittavien luottamuksellisten tietojen antamiselle ei olisi esteitä kansallisessa lainsäädännössä ja yhteisöläinsäädännössä vahvistettujen ehtojen täytyessä (eli tilanteissa, joissa hätätilanne vaikuttaisi toimivaltaisten hallituksen jäsenten poliittisiin tehtäviin).

⁽²⁾ Talous- ja rahoituskomitea: Report on financial crisis management, Economic Paper No 156, heinäkuu 2001. Luettavissa komission verkkosivuilla.

⁽³⁾ Ehdotetun pankkidirektiivin 50 artiklan, jolla konsolidoidun pankkidirektiivin 30 artiklan 9 kohta laaditaan uudestaan, mukaan jäsenvaltiot voivat antaa oikeuden ilmaista valvontaan liittyviä luottamuksellisia tietoja keskushallinnon muille viranomaisille ja laitoksille, jotka ovat vastuussa luottolaitosten, rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten ja laitosten puolesta toimiville tarkastajille.

⁽¹⁾ Sisäisten luottoluokitusten menetelmien mahdollisten suhdanteita vahvistavien vaikutusten torjumiseksi komitea katsoi, että pankeilta tulisi vaatia riittävän konservatiivisia stressitestejä sisäisten luottoluokitusten menetelmiä sovellettaessa, jotta varmistettaisiin, että pankeilla on Basel II:n puitteissa riittävät pääomapuskurit, Baselin pankkivalvontakomitean lehdistötiedote, 10.7.2002. Luettavissa kansainvälisen järjestelypankin verkkosivuilla.

47. EKP pitää myös 130 artiklan 2 kohdan sanamuotoa erittäin onnistuneena, koska se jättää sekä kansallisille että EU:n viranomaisille riittävästi tilaa kriisienhallinnassa tarvittavien joustavien järjestelyjen määrittelylle. Tässä yhteydessä EKP kiinnittää huomiota keskuspankkien ja valvojen välisiin voimassa oleviin järjestelyihin, joissa määritellään rahoituskriisien hallinnassa sovellettavat viestintää ja yhteistyötä koskevat periaatteet ja menettelyt. Erityisesti yhteistyösopimuksessa, joka käsittelee yhteistyötä Euroopan unionin pankkivalvojen ja keskuspankkien välillä kriisienhallintatilanteissa (Memorandum of Understanding on high-level principles of co-operation between the banking supervisors and central banks of the European Union in crisis management situations), vahvistetaan periaatteet ja menettelyt, jotka koskevat kriisienhallinnasta vastaavien viranomaisten määrittämistä, kaikkien kyseessä olevien viranomaisten välillä vaadittavaa tiedonkulkua sekä rajatylittävällä tasolla tapahtuvan tiedonannon käytännön edellytyksiä. Yhteistyösopimuksissa käsitellään myös logistisen infrastruktuurin luomista viranomaisten välisen korostuneen yhteistyön tukemiseksi. ⁽¹⁾
48. EKP toteaa lisäksi, että tiettyjä aloitteita ehdotetun pankkidirektiivin 130 artiklan mukaisten kriisienhallintajärjestelyiden kehittämiseksi on jo tehty. Erityisesti Euroopan keskuspankkijärjestelmän pankkivalvontakomitea ja pankkivalvontaviranomaisten komitea ovat perustaneet kriisienhallintaa käsittelevän yhteisen työryhmän, joka tukee kriisienhallintaa koskevien käytännöllisten lisäjärjestelyjen kehittämistä. EKP kannustaa lisäponnistuksiin tehokkaiden yhteistyöjärjestelyjen kehittämiseksi. EKP katsoo, että valvonta- ja keskuspankkitoimintojen välinen kitkaton yhteistyö helpottaa kriisien systeemivaikutusten aikaista arviointia sekä edistää tehokasta kriisienhallintaa sekä kansallisella että EU-tasolla.

Yhdenmukaisuus Basel II:n kanssa operatiivisten riskien osalta

49. EKP toteaa, että operatiivista riskiä koskevat ehdotetun pankkidirektiivin säännökset eroavat Basel II:sta siinä määrin, että yhtäläiset kilpailumahdollisuudet saattavat vaarantua. EKP ehdottaa siksi ehdotetun direktiivin seuraavien kohtien muuttamista.
50. Ensinäkin ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä X olevassa 1 ja 2 osassa tarkoitettujen relevanttien indikaattorien laskeminen 12 kuukauden kattavien, tilikauden lopusta ja puolivälistä tehtyjen kuuden viimeisimmän havainnon perusteella sekä arvioitujen lukujen hyväksyminen tilintarkastuksessa tarkastettujen lukujen puuttuessa ovat Basel II:n kanssa ristiriidassa, sillä Basel II:n mukaan on käytettävä vuosittaisia havaintoja. EKP suhtautuu myönteisesti siihen, että neuvoston yleislinjassa ehdotetut direktiivin liitteessä X olevan 1 osan 3 kohdan sekä 2 osan 5 kohdan muutokset saattaisivat tältä osin direktiivin Basel II:n kanssa yhdenmukaiseksi.
51. Toiseksi ehdotettu pääomavaatimusten laskeminen standardimenetelmän mukaisesti asettaa EU:n luottolaitokset Basel

II:ta soveltavien kolmansien maiden luottolaitoksia huonompaan asemaan. Lisäksi tämä menettely saattaisi häiritä tavoitetta rohkaista pankkeja siirtymään perusmenetelmästä standardimenetelmään. Basel II:ssa sallitaan tietyillä liiketoiminta-alueilla syntyneen negatiivisen bruttotuoton osittainen vähentäminen muilla liiketoiminta-alueilla syntyneestä positiivisesta bruttotuotosta vuositasolla. Näin saavutetaan yhdenmukaisuus perusmenetelmän kanssa, jonka mukaan liiketoiminta-alojen välinen kompensointi tapahtuu vuositasolla automaattisesti. EKP huomauttaa, että ehdotetun pankkidirektiivin lähestymistapa on itse asiassa varovaisempi. EKP kannattaisi kuitenkin ehdotetun pankkidirektiivin saattamista yhdenmukaiseksi Basel II:n kanssa.

52. Kolmanneksi ehdotetun pankkidirektiivin X liitteessä olevassa 4 osassa vahvistetut vaatimukset poikkeavat Basel II:sta, koska niissä sallitaan lähtökohtaisesti kehittyneiden menetelmien rajoittamaton tapauskohtainen käyttö. EKP toteaa, että kehittyneiden menetelmien tapauskohtaisen käytön soveltamisen ja keston rajoittamista pidettiin Basel II:ssa ensiarvoisen tärkeänä eri maiden sääntelyerojen mahdollisen hyväksikäytön sekä yhtäläisten kilpailumahdollisuuksien mahdollisten häiriöiden estämiseksi. EKP pitää Baselin pankkivalvontakomitean huolta perusteltuna ja painottaa, että kehittyneiden menetelmien tapauskohtaista käyttöä tulisi koskea yleinen eikä tapauskohtainen rajoitus.
53. Ehdotetun pankkidirektiivin 155 artiklan siirtymäsäännösten mukaan on sallittua soveltaa 15 %:n painotusta kaupankäyntitoiminnan liiketoiminta-alueeseen 31 päivään joulukuuta 2012 asti tapauksissa, joissa tämä liiketoiminta-alue muodostaa vähintään 50 % kaikista relevanteista indikaattoreista. Tämä on epäsuotuisa poikkeavuus Basel II:sta, jonka mukaan tällaisia siirtymäsäännöksiä ei sovelleta.

Oikeudellinen riski operatiivisen riskin osana

54. EKP panee merkille, että ehdotetun pankkidirektiivin 4 artiklan 22 kohdassa otetaan käyttöön oikeudellisen riskin käsite, joka on osa laajempaa operatiivisen riskin käsitettä. EKP myöntää, että oikeudellinen riski on tärkeä riskityyppi, joka on otettava huomioon pääoman mittaamisessa, mutta toteaa samalla, että oikeudellisen riskin käsitettä ei ole tarkemmin määritelty ehdotetussa direktiivissä ja että käsite saattaa siksi johtaa epävarmuuteen ja eriäviin tyytämättömyyksiin ja soveltamistapoihin. Näin ollen EKP katsoo, että olisi hyödyllistä ottaa EU:n lainsäädännössä käyttöön Basel II:ssa käytetty täsmällisempi sanamuoto, jonka mukaan operatiiviseen riskiin sisältyy oikeudellinen riski mutta ei strategista eikä maineeseen liittyvää riskiä (Basel II:n 644 kappale). Tähän Basel II:n kappaleeseen liittyvän alaviitteen mukaan oikeudelliseen riskiin kuuluu muun muassa vastuu valvontatoimenpiteistä tai yksityisoikeudellisista sovinnosta johtuvista sakoista, seuraamuksista tai rangaistusluonteisista vahingonkorvausvaatimuksista. Tätä määritelmää voisi käyttää ehdotetun pankkidirektiivin johdanto-osassa.

⁽¹⁾ Katso EKP:n lehdistötiedote 10.3.2003. Luettavissa EKP:n verkkosivuilla.

55. Oikeudellista riskiä koskeva yleinen määritelmä helpottaisi riskiluokitusta ja riskienhallintaa sekä varmistaisi yhdenmukaisen lähestymistavan EU:n luottolaitosten keskuudessa. Olisi myös hyvä tutkia, missä määrin olisi otettava huomioon se, että oikeudelliset riskit ovat luonteeltaan ennakoimattomia eivätkä yleensä noudata mitään kaavaa. Tämän lisäksi oikeudellisten riskien hallinnan tulisi olla yhdenmukaista operatiivisen riskin hallinnan kanssa. Tämän vuoksi EKP ehdottaa, että pankkivalvontaviranomaisten komitea tekisi lisätyötä oikeudellisen riskin määritelmän selkiyttämiseksi edelleen.
56. EKP huomauttaa, että ehdotetun pankkidirektiivin liitteissä VII-IX lueteltuja riskin vähentämismenetelmiä koskevat oikeusvarmuusvaatimukset voidaan katsoa vähentävän näihin menetelmien käyttöön liittyviä oikeudellisia riskejä. Tämä johtuu siitä, että nämä vaatimukset eivät käsittele suoranaisesti riskipainotettujen saamisten laskentaa vaan pikemminkin kysymystä, onko riskien vähentämismenetmillä vankka oikeusperusta. EKP ymmärtää asian ehdotetun pankkidirektiivin liitteessä X olevan 3 osan 1.2 jakson 14 kohdan valossa kuitenkin siten, että riskien vähentämismenetelmissä olevasta oikeudellisesta puutteesta johtuvaa menetystä ei koske operatiivisen riskin vakavaraisuusvaatimus edellyttäen, että nämä menetykset käsitellään luottoriskeinä vähimmäispääomavaatimusta laskettaessa.

Tiettyjä sijoituspalveluyrityksiä koskevat pääomavaatimukset

57. Ehdotetun omien varojen riittävyttä koskevan direktiivin mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat harkintansa mukaan vapauttaa tietyt sijoituspalveluyritykset operatiivisen riskin pääomavaatimuksesta. Kuitenkin johdanto-osan 22

kappaleessa painotetaan, että operatiivinen riski on merkittävä laitoksiin kohdistuva riski, joka on katettava omin varoin. Komissio lisäsi tämän toimivaltaisten viranomaisen harkintavallan direktiiviin heinäkuussa 2004 julkaistun tutkimuksen⁽¹⁾ perusteella, ja harkintavallan tarkoituksena on lievittää niitä vaikutuksia, jotka operatiivisesta riskin pääomavaatimuksilla on sijoituspalveluyrityksiä koskeviin kokonaisvaatimuksiin. EKP toteaa, että tutkimuksen tekijät asettuivat varsin varovaiselle kannalle sen suhteen, tulisiko operatiivisiin riskin pääomavaatimuksen käyttöönotosta johtuvaa pääomavaatimusten nousua pitää luottolaitosten kannalta kohtuuttomana. Lisäksi tutkimuksessa mainittiin, että käytetyt tiedot vaikuttivat puutteellisilta. EKP varoittaa myös, että ehdotetussa omien varojen riittävyttä koskevassa direktiivissä sallittavien poikkeusten harkinnanvarainen ja laitoskohtainen luonne saattaa vaikuttaa yhtäläisiin kilpailumahdollisuuksiin kolmella tasolla: erityyppisten sijoituspalveluyritysten välillä, samantyyppisten yli rajojen kilpailevien sijoituspalveluyritysten välillä sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten välillä. EKP ehdottaa siksi, että komissio arvioisi oikea-aikaisesti näiden poikkeuksien vaikutuksia sekä niiden soveltamista kansallisissa viranomaisissa sekä että ehdotettuun omien varojen riittävyttä koskevaan direktiiviin lisättäisiin uudelleen arviointia koskeva säännös.

Annettu Frankfurt am Mainissa 17 päivänä helmikuuta 2005.

Jean-Claude TRICHET
EKP:n puheenjohtaja

⁽¹⁾ Euroopan komissio: "Review of the Capital Requirements for EU Investment Firms — 2004 Quantitative Impact Study — Main Conclusions", päivämätön, luettavissa komission verkkosivuilla.

II

(Valmistavat säädökset)

KOMISSIO

Komission antamat lakiehdotukset

(2005/C 52/11)

Asiakirja	Osa	Päivämäärä	Otsikko
KOM(2004) 492		14.7.2004	Ehdotus: NEUVOSTON ASETUS Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä
KOM(2004) 551		19.8.2004	Ehdotus: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvää yhteisön strategiaa koskevan toimintaohjelman perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 2001/51/EY ja yhteisön toimintaohjelman perustamisesta miesten ja naisten tasa-arvon alalla toimivien eurooppalaisten järjestöjen toiminnan edistämiseksi tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 848/2004/EY muuttamisesta
KOM(2004) 594	1	17.9.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen allekirjoittamisesta, jotta niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun asetuksen (EY) N:o 343/2003 ja Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2725/2000 säännökset ulotetaan koskemaan Tanskaa
KOM(2004) 594	2	17.9.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen tekemisestä, jotta niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun asetuksen (EY) N:o 343/2003 ja Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2725/2000 säännökset ulotetaan koskemaan Tanskaa
KOM(2004) 699		20.10.2004	Ehdotus: NEUVOSTON ASETUS yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta
KOM(2004) 710		25.10.2004	Ehdotus: NEUVOSTON ASETUS yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1788/2003 muuttamisesta

Asiakirja	Osa	Päivämäärä	Otsikko
KOM(2004) 716		12.11.2004	Ehdotus: NEUVOSTON DIREKTIIVI, radioaktiivisen jätteen ja käytetyn polttoaineen siirtojen valvonnasta ja tarkkailusta
KOM(2004) 725		27.10.2004	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY muuttamisesta
KOM(2004) 781		7.12.2004	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS monivuotisesta ohjelmasta yritysten ja yrittäjyyden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset), hyväksi (2001—2005) tehdyn neuvoston päätöksen 2000/819/EY muuttamisesta
KOM(2004) 787		9.12.2004	Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS kumppanuuden perustamisesta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Moldovan tasavallan kesken tehdyllä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyöneuvostossa vahvistettavasta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden kannasta EU—Moldova-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen
KOM(2004) 788		9.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosioinnista tehdyllä Euro—Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kannasta EU—Marokko-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen
KOM(2004) 789		9.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS kaupasta ja yhteistyöstä tehdyllä väliaikaisella assosiaatiosopimuksella perustetussa sekakomiteassa vahvistettavasta Euroopan yhteisön kannasta EU—palestiinalaishallinto-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen
KOM(2004) 790		9.10.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosioinnista tehdyllä Euro—Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden kannasta EU—Israel-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen
KOM(2004) 791		9.12.2004	Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Ukrainan välisen kumppanuuden vahvistamisesta tehdyllä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetussa yhteistyöneuvostossa vahvistettavasta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden kannasta EU—Ukraina-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen
KOM(2004) 792		9.10.2004	Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tunisian tasavallan välisestä assosioinnista tehdyllä Euro—Välimeri-sopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kannasta EU—Tunisia-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen

Asiakirja	Osa	Päivämäärä	Otsikko
KOM(2004) 796		9/12/2004	Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Jordanian hasemiittisen kuningaskunnan Euro—Välimeri-assosiaatiosopimuksella perustetussa assosiaationeuvostossa vahvistettavasta Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kannasta EU—Jordania-toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan suosituksen hyväksymiseen
KOM(2004) 798		16.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS Euroopan yhteisön liittymisestä uusien kasvilajikkeiden suojaamista koskevaan kansainväliseen yleis-sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna Genevessä 19 päivänä maaliskuuta 1991
KOM(2004) 809	1	16.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS, Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan välisen Albanian tasavallan yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisperiaatteita koskevan puitesopimuksen tekemisestä
KOM(2004) 809	2	16.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS, Euroopan yhteisön ja Bosnia ja Hertsegovinan välisen Bosnia ja Hertsegovinan yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisperiaatteita koskevan puitesopimuksen tekemisestä
KOM(2004) 809	3	16.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS, Euroopan yhteisön ja Kroatian tasavallan välisen Kroatian tasavallan yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisperiaatteita koskevan puitesopimuksen tekemisestä
KOM(2004) 809	4	16.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS, Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian vakautus- ja assosiaatiosopimukseen liitettävän, entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisperiaatteista tehtyä Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian puitesopimusta koskevan pöytäkirjan tekemisestä
KOM(2004) 809	5	16.12.2004	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖS, Euroopan yhteisön ja Serbia ja Montenegron välisen Serbia ja Montenegron yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisperiaatteita koskevan puitesopimuksen tekemisestä
KOM(2004) 835		28.12.2004	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS viisumitietojärjestelmästä (VIS) ja lyhytaikaista oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevasta jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta
KOM(2004) 852		5.1.2005	Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS luvan antamisesta Ruotsille soveltaa alennettua verokantaa eräiden kotitalouksien ja palveluyritysten kuluttamaan sähkөөn direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti
KOM(2005) 4		19.1.2005	Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS luvan antamisesta Kyproksen tasavallalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/EY 11 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä

Nämä tekstit ovat saatavissa EUR-Lexistä: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/>